

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
لَرَوَّالُ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ

GÜN, TERÖRE KARŞI YEKVÜCUT OLMA GÜNÜDÜR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Millet olarak yine hüznünlüyüz bugünlerde. Zira geçtiğimiz hafta İstanbul'da, dün de İzmir'de milletçe menfur terör saldırılarına maruz kaldık. Yitirdiğimiz masum canlarla yüreklerimiz bir kez daha yandı. Hayatını kaybedenlere Yüce Allah'tan rahmet, yaralılara acil şifa, yakınlarına başsağlığı diliyorum. Milletimizin ve insanlık ailesinin başı sağolsun.

Aziz Kardeşlerim!

Bu minberlerden her zaman ifade edildiği gibi bizim inancımızda her insan saygındır. Her insanın hayat hakkı kutsaldır. Canı, malı, şeref ve haysiyeti dokunulmazdır.¹ Ku'an-ı Kerim'de "...Kim, bir cana kıyarsa bütün insanları katletmiş gibidir."² buyurulmaktadır. Yüce dinimiz İslam'ın ana gayesi, insana hayat vermektir. Canı can kılmaktır. Cana can katmaktır.

Bilinmelidir ki; adı, yöntemi, zihniyeti, görünüşü farklı olsa da varlığımıza kast eden her türlü terörün gayesi aynıdır. Birlik, beraberlik ve kardeşliğimizi zedelemektir. Birer zenginlik vesilesi olan farklılıklarımızla bir arada huzur içinde yaşama kültürümüzü yok etmektir. Terörün gayesi, kalplerimizi fitne ve fesadın, kin ve nefretin, şiddet ve husumetin karanlıklarına esir etmektir. Bizleri çatışma ve huzursuzluk girdabına sürüklemektir. Gücümüzü zayıflatmaktır. İstikbale dair ümitlerimizi tüketmektir.

Kardeşlerim!

İçinden geçtiğimiz bu zorlu süreçlerde Rabbimizin, Hucurât Suresinde³ bizlere öğrettiği ahlâki ilkelere ne kadar da muhtacız. Geliniz, bugünkü hutbemizde her biri altın değerindeki bu ilkelere hep birlikte kulak verelim:

Bu ilkelere birincisi, فَتَّبِنُوا yani "araştırınız" emridir. Rabbimiz, "Ey iman edenler! Güvenilir olmayan biri size haber getirdiğinde o haberin doğruluğunu iyice araştırın." buyurmaktadır. Bizlere gelen bir haberi araştırıp soruşturmadan, gerçekliğini tespit etmeden onu doğru kabul etmek bizleri yanlış sonuçlara götürebilir. Böyle bir tutum, istenmeyen durumlara, fitne ve fesada sebebiyet verebilir. Neticede yaptığımıza pişman oluruz.

Kardeşlerim!

İkinci ahlâkî ilke فَاصْلَحُوا emriyle ıslah edici olmaktadır. İnsanlar arasında yaşanan sorunları çözüme

kavuşturmadır. İfsat edici ve yıkıcı değil, yapıcı ve onarıcı; ayrıştırıcı ve bölücü değil, birleştirici ve bütünleştirici olmaktadır. Kin, nefret ve şiddetin karanlıklarına karşı sevgi, muhabbet ve kardeşliğin gücünü el birliğiyle hâkim kılmaktır. Tefrika ve çatışmanın bataklığını hep birlikte kurutmaktır.

Üçüncü ahlaki ilke وَأَقْسِطُوا yani "adil olunuz" emriyle adaleti yüceltmektir. Hiçbir koşulda hak ve hukuktan, sadakat ve doğruluktan asla ayrılmamaktır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hucurât Suresi'nin bize öğrettiği dördüncü ahlâkî ilke ise لَا يَسْخَرُ yani "alay etmeyiniz" emridir. Hiç kimseyi hor ve hakir görmemektir. Âdem ve Havva'nın çocukları olarak aynı özden yaratıldığımızı hiçbir zaman unutmamaktır.

Beşinci ahlaki ilke, وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ emriyle birbirimizi karalamaktan kaçınmaktır. Küçük bir işaretle veya ima ile de olsa karşımızdakini rencide etmekten sakınmaktır. İnsan onur ve haysiyetini zedeleyecek her türlü söz, tutum ve davranıştan uzak durmaktır.

Altıncı ahlaki ilke, وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ yani "Birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayınız. Birbirinize lakap takmayınız" emridir. Zira tıpkı insanın kendisi gibi ismi, şerefi ve itibarı da saygıya layıktır, mükerremdir.

Aziz Kardeşlerim!

Hucurât Suresinin bize öğrettiği yedinci ahlaki ilke, اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنَ الظُّلُمِ yani birbirimiz hakkında yerli yersiz zanda bulunmaktan kaçınmaktır. Çünkü insanlar hakkındaki zan, çoğu kez kişiyi yanıltır, günaha sevk eder. Yanlış anlaşılmalara, huzursuzluklara sebebiyet verir.

Sekizinci ahlaki ilke, وَلَا تَجَسَّسُوا emridir. Yani başkalarının kusurlarını, eksiklerini araştırmaktan sakınmaktır. Başkalarının mahrem hallerini ifşa etmeye kalkışmamaktır. Bize düşen asıl görevin kendi hata ve kusurlarımızı gidermek olduğunu unutmamaktır.

Dokuzuncu ahlaki ilke ise, وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا yani "Birbirinizin gıybetini yapmayınız. Birbirinizi arkadan çekiştirmeyiniz." emridir. Zira bize düşen, yokluğunda dahi kardeşimizin hak ve hukukunu gözetmektir. Onun varlığını kendi varlığımız gibi görmektir. Haysiyetini kendi haysiyetimiz bilmektir.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, bizleri bu ilkelere riayet edenlerden eylesin. Bizleri Kur'an'ın ve Peygamberimizin ahlâkî ile ahlaklananlardan eylesin. Rabbimiz, milletimizin birlik ve beraberliğine kast edenlere fırsat vermesin. Rabbimiz, mazlumların umudu olan ülkemize ve milletimize zeval vermesin.

¹ Buhârî, İlim, 9.

² Mâide, 5/32.

³ Hucurât, 49/1-18.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَيِّتُكَ وَحَبِّ مَنْ يُحِبُّكَ وَالْعَمَلَ الَّذِي يَبْلُغُنِي حَيِّتُكَ

ALLAH'IN SEVDİĞİ BİR KUL OLABİLMEK Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimde Yüce Rabbimiz, sevgisine ve mağfiretine mazhar olmanın yolunu bizlere şöyle göstermektedir: “**Resûlüm! De ki: ‘Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah bağışlayan ve merhamet edendir.**”¹

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, kendi rızasına ulaştıracak amelleri Kerim Kitabında bizlere gösterdiği gibi, rahmetinden uzaklaştıracak amelleri de beyan etmiştir. Sevgisine mazhar olan kimseleri haber verdiği gibi, sevgi ve merhametinden mahrum kalanları da bildirmiştir. Geliniz, bugünkü hutbemizde, Rabbimizin sevdiğini bildirdiği kulların kimler olduğuna hep beraber kulak verelim.

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ Allah, maddi ve manevi anlamda temiz olanları sever. Öyleyse geliniz, fıtratımızı her türlü kötülüklerden koruyalım. Zihin ve gönüllerimizi kötülük ve çirkinliklerin esiri değil; iyilik ve güzelliklerin merkezi kılalım.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ Allah tövbe edenleri sever. Öyleyse aziz kardeşlerim! Geliniz, tövbelerimizle kulluğumuzun farkına varalım. Rabbimize teslimiyetimizi, günahlarımıza nedametimizi dile getirelim. O’nun engin merhametine sığınalım. Tövbenin, adeta hayata yeni bir başlangıç olduğunu unutmayalım.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ Allah, kendine karşı gelmekten sakınanları sever. Öyleyse geliniz, her daim görev ve sorumluluğumuzun bilincinde olalım. Hayatımızı yaratılışımızın gaye ve hikmetine uygun yaşayalım.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ Allah, kendisine tevekkül edenleri sever. Öyleyse geliniz, üzerimize düşeni yerine getirdikten sonra **حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ** “Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!” diyelim. Rabbimizin rahmet, nusret ve inayetinden hiçbir zaman ümidimizi kesmeyelim.

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ Allah, muhsinleri; her işinde, her sözünde kendi rızasını gözetenleri sever. Öyleyse geliniz kardeşlerim! Rabbimizin her an bizi gördüğü bilinciyle hareket edelim.

وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ Allah sabredenleri sever. Sabredenlerle beraberdir. Öyleyse geliniz, hayatın bir imtihan olduğu bilinciyle kendimize sabrı, sükûneti şiar edinelim.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ Allah, adil olanları sever. Öyleyse geliniz, her daim adaleti yüceltelim. Unutmayalım ki; adalet, güven ve huzurun anahtarıdır. İnsanca bir yaşamın olmazsa olmazıdır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Geliniz, şimdi de Rabbimizin sevmediği kulların kimler olduğuna bir bakalım.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ Allah, haddi aşanları, taşkınlık yapanları sevmez. Öyleyse bizlere düşen, yıkıcı ve bölücü değil; yapıcı ve birleştirici olmaktadır.

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ Allah, zalimleri sevmez. Zira zulüm, en büyük günahlardandır. Hak ve hukuku ayaklar altına almaktır. Öyleyse bizlere düşen, her daim zalimin karşısında, mazlumun yanında yer almaktır.

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ Allah, israf edenleri sevmez.

Öyleyse bize düşen, sahip olduğumuz kazanımları saçıp savurmaktan, Allah’ın vermiş olduğu nimetleri ölçüsüzce kullanmaktan sakınmaktır.

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ Allah, ifsat edicileri ve bozguncuları sevmez. Öyleyse bizlere düşen, huzurumuza, birlik ve beraberliğimize, kardeşlik ve muhabbetimize hep birlikte sahip çıkmaktır.

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ Allah, büyüklük taslayanları, böbürlenenenleri, kibirlenenleri sevmez. Öyleyse bizlere düşen, tevazu ve vakarla yücelmektir.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَاسِقِينَ Allah, kendisine, Yüce Kitabına, Peygamberine, değerlerine, kardeşlerine ihanet edenleri asla sevmez. Öyleyse bizlere düşen, her türlü ihanetten, ikiyüzlülükten, aldatmaktan uzak durmaktır.

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ Allah, küfürde ve günahta ısrar eden hiç kimseyi sevmez. Öyleyse bizlere düşen, Rabbimizin sayısız lütfuna, bizlere yapılan iyiliklere kör, sağır ve dilsiz kesilmekten, nankörlük etmekten sakınmaktır.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, bizleri sevgisine mazhar olan bahtiyar kullarından eylesin. Hutbeme son verirken sizlerle şu bilgiyi paylaşmak istiyorum: Diyanet İşleri Başkanlığımızın, kısa bir süre önce “**Halep’te İnsanlık Ölmesin**” çağrısıyla başlattığı yardım kampanyasına aziz milletimiz her zaman olduğu gibi yine büyük bir teveccüh göstermiştir. Kampanya kapsamında şu ana kadar yurt içi ve yurt dışından toplam 133 milyon 745 bin TL değerinde aynı ve nakdi yardım toplanmıştır. Toplanan yardımlar, Halepli mazlum kardeşlerimize ulaştırılmakta ve onların yaralarına merhem olunmaya çalışılmaktadır. Yüce Rabbimiz, yapmış olduğunuz yardımlarınızı kabul eylesin. Mazlumların, mağdurların, çaresizlerin ümidi olan ülkemize ve aziz milletimize zeval vermesin.

¹ Âl-i İmrân, 3/31.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الدِّينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا

وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ مَثَلَ الْمُؤْمِنِ لَكَمَثَلِ النَّحْلَةِ أَكَلَتْ طَيْبًا وَوَضَعَتْ طَيْبًا وَوَقَعَتْ فَلَمْ

تَكْسِرْ وَلَمْ تُفْسِدْ

RAHMÂN'IN MÜMİN KULLARI

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “ ‘Rabbimiz Allah’tır’ deyip, istikamet üzere olanlar var ya. Onların üzerine melekler iner ve derler ki: ‘Korkmayın, üzülmeyin, size vâdolunan cennetle sevinin!’ ”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Mümin, bal arısına benzer. Bal arısı gibi hep güzel, temiz, helal şeyler yer. Hep güzel şeyler üretir, hep iyiliklerin peşinden koşar. Hiçbir şeyi ne döker, ne kırar, ne de ifsat eder”²

Aziz Müminler!

Rabbimiz, bizlere Yüce bir Kitap indirdi. Örnek bir Peygamber gönderdi. İnsanca bir hayatı, mümince bir duruşu Kitabında ve Resûlü’nün örneğinde bizlere öğretti. Geliniz, bugünkü hutbemizde Kur’an-ı Kerim’in tanıttığı ve Peygamberimizin örnek yaşantısıyla gösterdiği bir müminin vasıflarını hep birlikte bir kez daha hatırlayalım.

Kardeşlerim!

Mümin, Allah’ın varlığına ve birliğine gönülden iman eden kişidir. Allah’ın meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini; ahireti, kaderi, Muhammed Mustafa (s.a.s)’in Allah katından getirdiklerini tereddütsüz tasdik edendir. Peygamberinin örnek ahlakını hayata dönüştürendir mümin.

Kardeşlerim!

Kur’an’da bizlere takdim edilen müminler, yaratılış gaye ve hikmetinin farkında olanlardır. Gördüklerine duyduklarına, yaşadıklarına tefekkür, tezekkür ve ibret nazarıyla bakanlardır. Kulluk ve ibadet bilinciyle yaşayanlardır. Namazlarını, şuur ve huşuyla eda ederek, miraç bilenlerdir. Zekâtı sırf Allah rızası için, gönülden verenlerdir. Oruçlarını kötülöklere kalkan kılanlardır.

Rahmân’ın has kullarıdır müminler. Kalpleri, Allah’ı hamd ve zikirle mutmain olur. O’nun ismi anıldığında yürekten, derin bir saygı duyarlar. Allah’ın âyetlerine, emir ve yasaklarına kör ve sağır

kesilmezler. Bütün bunları doğru anlamaya, en güzel şekilde yaşamaya gayret gösterirler.

Kıymetli Kardeşlerim!

Tevazu sahibidir müminler. Kibirlenmezler. Gururlanmazlar. Üstünlük taslamazlar. Vakurdurlar. Dünya ve âhiretlerine faydası olmayan boş söz, tavır ve tutumlardan uzak dururlar. Cahillerin sataşmasına sadece “selâm!” diyerek karşılık verirler.

Tevekkül ehlidir müminler. Sadece Allah’a dayanıp güvenirler. Sadece O’ndan yardım isterler. Hata ve günahlarına tövbe ederler. Yanlışlarını bilerek, ısrarla sürdürmezler. Her daim sabrı kuşanırlar. Zorluk ve musibetler karşısında yılmazlar, ümitlerini yitirmezler. Hayatın bir imtihan olduğu bilinciyle, **“Biz her şeyimizle Allah’a aidiz ve O’na döneceğiz.”** diyerek teslimiyet ve metanetlerini dile getirirler. Öfkelerini yenerler. Kendilerine yapılan kötölükleri affederler.

Aziz Kardeşlerim!

Müminler, doğruluğu, sadakati kendilerine şiar edinirler. Yalandan, yalancı şahitlikten, aldatmadan kaçınırlar. Verdikleri sözden kesinlikle dönmezler. Emanete asla ihanet etmezler. Hak ve hukuktan ayrılmazlar. İffet ve haysiyetlerini korurlar. İnsanca bir yaşam uğrunda mücadeleden bir an olsun geri durmazlar. Yoklukta ve varlıkta Allah yolunda hiçbir fedakârlıktan kaçınmazlar.

Birbirlerinin dostları ve kardeşleridir müminler. Birbirlerini yalnızlığa terk etmezler. Başkalarının kötülüğünü istemezler. Şerde değil, hayırda yarışır. Kötülükte değil, iyilikte yardımlaşır. Şefkat ve merhameti elden bırakmazlar. Zulme, şiddete, vahşete geçit vermezler. Birbirlerinin saygınlığına gölge düşürmezler, hadlerini aşmazlar. Hiçbir zaman itidalden ayrılmazlar. Nazargâh-ı İlahî olan gönlü incitmezler. Hele hele Allah’ın mükerrerem ve haram kıldığı bir cana asla kıymazlar.

Aziz Kardeşlerim!

İşte bütün bunlar, Rabbimizin Yüce Kitabında haber verdiği mümin kullarının vasıflarıdır. Bu güzelliklere sahip olanlara ne bir korku vardır ne de bir hüzn. Onlar, Allah’ın sonsuz mağfiretine ve ebedi cennetine ulaşacaklardır. Orada hürmet ve selamla karşılanacaklardır. İkramların en güzeliyle ağırlanacaklardır.

Ne mutlu Rahmân’ın has kullarına! Ne mutlu yaratılış gaye ve hikmetine uygun yaşayarak Allah’ın rızasını kazananlara! Ne mutlu yolu huzura çıkaranlara! Ne mutlu fânî âlemi bâkî bir kazanca dönüştürenlere!

Yüce Rabbimiz, hepimizi sevdiği ve razı olduğu kullarından eylesin.

¹ Fussilet, 41/30.

² İbn Hanbel, II, 199; Hâkim, Müstedrek, I, 110.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيَاً

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

... مَنْ حَافِظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا، وَبِرْهَانًا، وَنَجَاةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ...

NAMAZI ZAYİ ETMEK

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, Meryem Suresi'nde Hz. İdris, Nûh, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup, Musa, Harun, Zekeriyya, Yahya ve İsa Peygamberlerin tevhid mücadelesini bir bir zikreder. Ardından bu peygamberlerden sonra gelen topluluğun, içine düştüğü kötülüğü hutbemin başında okuduğum âyet-i kerimde şöyle haber verir: **“O peygamberlerden sonra bir nesil geldi. Ve onlar, namazı kaybettiler. Namazı zayi ettiler ve kötü arzularına uydular. Heva ve heveslerine tabi oldular. Onlar bu tutumlarından ötürü elim bir azaba çarptırılacaklardır.”**¹

Aziz Müminler!

Bu âyete göre bir müminin yeryüzündeki en büyük kayıplarından biri namazı kaybetmektir; namazı zayi etmektir. Zira namaz, Rabbimize teslimiyet ve kulluğumuzun en özel ve en güzel tezahürlerinden biridir. Namaz, huzura varmaktır. Huzura durmaktır. Huzuru bulmaktır. Mümin için özlemle beklenen bir vuslattır namaz. Günde beş defa Rabbimizle buluşmaktır. Bu buluşmanın başlangıcında Allah'ın büyüklüğünün tasdiki olan “Allahu Ekber” ifadesi, yani iftitah tekberi vardır. Ellerin kulak hizasına götürülmesi, Allah'ın rızasına mâni olan, dünyaya ait ne varsa arkaya atıldığının ifadesidir. Kıyam, sadece Allah'a yönelişin ve istikamet üzere duruşun simgesidir. Kıraat, kendi âyetleriyle Rabbimize gönülden niyazımızdır. Rükû ve secde, Allah'a kulluğun zirvesine çıkmaktır. Selam, hem kendimiz hem de omuz omuza, gönül gönüle verdiğimiz kardeşlerimiz için esenlik ve huzur dilemektir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Kerim Kitabımızda namazın sevdalısı olan müminler ne kadar övgüye layık görülmekteyse namazı kaybedenler, namazı zayi edenler de o kadar yerilmektedir. Namazlarının hakkını verip yücelenler ne kadar rahmetle müjdelenecekse, kendini bu büyük nimetten mahrum bırakanlar da o kadar uyarılmaktadır. Namazlarıyla övgü, müjde ve rahmete mazhar olanlar, **الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ** yani namazın müdavimi

müminlerdir. **الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ** yani namazın ruhuna, özüne, mesajlarına riayet edenlerdir. Namazlarını Allah'ın bir lütfu görenlerdir. Namazı miraç bilenlerdir. **“Namaz, kendisini kılmaya devam eden kimse için kıyamet gününde nur, delil ve kurtuluş berati olur.”**² hadisinin şuuruna erenlerdir.

Kardeşlerim!

Kur'an-ı Kerim'de bir de namaz kıldığı halde tenkit edilenler vardır. Onlar, **الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ الَّذِينَ هُمْ يُرَآؤُونَ** yani namazlarında gevşeklik gösterenlerdir. Namazlarının, kendilerini kötülükten alıkoymadığı kimselerdir. Namazlarını şuurla, samimiyetle kılmayanlardır. Namazlarına riya ve gösteriş karıştıranlardır. **وَأَنهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ** Yani huşu içerisinde kılmadıkları için namazın kendilerine zor geldiği kişilerdir. Namazın bir külfet değil, bir nimet olduğu bilincinden yoksun olanlardır.

Kardeşlerim!

Yüce Kitabımız, namazın güzelliklerinden kendisini yoksun bırakanları haber verirken münafıklar ve inkarcılardan söz etmektedir. Onlar, **فَلَا صَلَاتٍ وَلَا صَلَاتٍ** Yani namazdan yüz çevirenlerdir. **وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا** yani namaz kılmakta tembellik edenlerdir. Hatta onlar, namazı istismar etmekten çekinmeyenlerdir. **وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا مُزَامًا وَلَعِبًا** Yani namaza davet edildiklerinde onunla alay edenlerdir. Dinin sembollerini hafife alanlardır.

Kardeşlerim!

Biz namazı muhafaza ettiğimiz sürece namaz da bizi muhafaza eder. Biz namazı koruduğumuz sürece namaz da bizi korur. Namaz, bizlerden asla cömertliğini esirgemez. Yeter ki bizler kendimizi namazdan esirgemeyelim. Namaz, bizleri yüceltmekten asla geri durmaz. Yeter ki bizler namazımızı samimiyetimizle yüceltelim. Namaz bizlerden asla uzaklaşmaz, bizleri Rabbimize yakınlıktan mahrum bırakmaz. Yeter ki bizler namazdan uzak durmayalım. Bütün bunlara rağmen bugün bizler, hayatın akışına kendimizi öylesine kaptırıyoruz ki; namazlarımızı ya vaktinde eda edemiyoruz ya da terk ediyoruz. Oysa Peygamberimiz (s.a.s), namazın en faziletlisinin vaktinde kılınan namaz olduğunu belirtiyordu. Güzide müezzine **“Kalk Ya Bilal! Bizi namazla ferahlat!”**³ buyurarak hayatın yoğunluğunu namazla hafifletiyordu. Yorgunluğunu namazla gideriyordu. Namazla huzur buluyordu.

Kardeşlerim!

Öyleyse geliniz. Hep birlikte kendimize şu soruları soralım: Biz namazlarımıza, namazlarımız da bize sahip çıkıyor mu? Geciktirdiğimiz, geçıştirdiğimiz namazlarımızın nedameti, yüreğimizi sızlattıyor mu? Namazlarımız, bizi Rabbimize bağlayan vuslat ve muhabbet köprüsü mü? Niyetimiz, bizi Rabbimiz ve insanlar nezdinde yücelten ahlakımızın vazgeçilmez bir misakı mı? Kötülüklere karşı bizleri koruyan bir kalkan mı namazlarımız?

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, bizleri namazlarıyla yücelenlerden eylesin. Bizleri namazlarıyla arınan, rızasına ulaşan, ebedi nimetlerine kavuşanlardan kılsın.

¹ Meryem 19/59.

² İbn Hanbel, II, 169.

³ Ebû Davud, Edeb, 78.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَخَيْرُكُمْ حَيَارُتُمْ لِنِسَائِهِمْ.

AHİT, AKİT VE MİSAK OLARAK NİKÂH

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan, ikisinden birçok erkek ve kadın üretip yayan rabbinize itaatsizlikten sakının. Adını anarak birbirinizden dilek ve istekte bulunduğunuz Allah’a saygısızlıktan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: “Müminlerin iman bakımından en olgun olanları, ahlâkı en güzel olanlarıdır. Sizin en hayırlılarınız da eşine karşı en iyi davrananlarınızdır.”²

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, Nisâ Sûresi’nde وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا buyurmuştur. Yani eşlerin, yuva kurarken nikâh akdinde birbirlerine verdikleri söze “misak” adını vermiştir. Misak, öylesine önemli, öylesine sorumluluğu ağır olan bir kavramdır ki; Rabbimiz, kendisine verdiğimiz kulluk sözümüze “misak” demiştir. Peygamberlerin, insanları hidayete çağırma ve onlara rehberlik etme konusunda kendisine verdikleri söze de “misak” adını vermiştir.

Aziz Kardeşlerim!

Nikâh, sadece iki bedeni bir araya getiren şekilsel bir ritüel değildir. Nikâh, eşlerin Yüce Allah’ın adını şahit tutarak bir ömrü paylaşmak üzere birbirlerine verdikleri sözdür. Nikâh, hem bir ahid, hem bir akit, hem bir misaktır. Ahit ve muahede, yani sözleşme olması itibariyle nikâh bize ahlâkî bir sorumluluk yükler. Akit olması itibariyle nikâh, bizi hukuki sorumluluk altına sokar. Misak olması itibariyle de nikâh, eşlerin sadece birbirlerine değil, aynı zamanda Allah’a söz verdiklerini ve sorumlu olduklarını hatırlatır.

Kardeşlerim!

Nikâhtaki misak üzere kurulan aile yuvasının temeli sadakate dayanır. Aile olmak, iyi günde, kötü günde, varlıkta ve yoklukta eşlerin birbirlerine sadık kalmalarını gerektirir. Birbirlerinin hak ve hukukuna sahip çıkmalarını icap ettirir.

Ailenin temelinde emanet bilincine sahip olmak vardır. Zira eşler, birbirine Allah’ın emanetidirler. Onlar, nikâhta birbirlerine söz verirlerken aslında emanetini koruyacaklarına dair Allah’a söz verirler. Kendisi gibi mükerrer bir varlık olan eşinin gönlünü incitmeyeceğini,

haysiyetini zedelemeyeceğini, Allah’ın emanetine asla ihanet etmeyeceğini dile getirirler.

وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً âyetinde belirtildiği üzere ailenin

temelinde sevgi ve rahmet vardır. Zira bu güzelliklerle tezyin edilen bir aile, Allah’ın rahmetiyle kuşatılır. Fertleri için adeta bir cennete dönüşür.

Kardeşlerim!

Üzülerek belirtmek gerekir ki; sadakat ve muhabbetle cennete dönüştürülmesi gereken nice aileler, sorumsuzca, şuursuzca adeta bir azap diyarına dönüştürülebilmektedir. Kimi eşler, vebali çok ağır olan misaklarına riayet etme erdemini zamanla yitirebilmektedir. Kimileri, emanete sahip çıkma ahlakından zamanla yoksun kalabilmektedir. Ahitler verilerek, yeminler edilerek kurulan nice aileler sadakatsizlik, sevgisizlik, merhametsizlik girdabında savrulabilmektedir. Oysa mümin, sevgi, şefkat ve merhameti kendisine şiar edinen kişidir. Oysa mümin, Yüce Kitabımızın ifadesiyle وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ yani

ahitlerini asla bozmayan, emanetlerine kesinlikle ihanet etmeyen kimsedir.³

Aziz Kardeşlerim!

Aile kurumunun günümüzde nice tehlikelere maruz kaldığı bir gerçektir. Özellikle bazı yayınlarda aile mahremiyetinin çiğnenmesi ve nikâhsız birlikteliklerin adeta özendirilmesi, aile anlayışı ve yaşantımızda büyük tahriplere yol açmaktadır. Evlendirme adı altında yapılan kimi programlarda ise aileye yönelik değerlerin istismar edilmesi ve ayaklar altına alınmasıyla aile müessesesi itibarsızlaştırılmaktadır. Diğer yandan ihanet, aldatma, şiddet gibi sebeplerden dolayı işlenen cinayetlerin, kararlı hayatların, dağılan yuvaların, tükenen umutların sayısı azımsanamayacak kadar çoktur.

En üzücü olanı ise bu olumsuzlukların neden olduğu mağduriyetten en fazla masum çocukların ve kadınların etkilenmesidir. Örneğin 2015 yılında ülkemizde 602.982 çift evlenirken, 131.830 çift boşanmıştır. Bu boşanmalar neticesinde 109.978 çocuk, anne şefkatinden, baba merhametinden mahrum bırakılmıştır.

Kardeşlerim!

Ailede sadakat ve meveddeti temel şiar kabul eden bir dinin müminleri için bu sayılar ürkütücü boyutlardadır. Öyleyse geliniz. Rabbimizin büyük bir nimeti olan huzur ve muhabbet ocağımız ailelerimize sahip çıkalım. Emanetlerimizi koruyalım. Eşlerimizi ve çocuklarımızı göz aydınlığımız kılalım. Ve bu mübarek Cuma vaktinde yuvalarımızı kurarken yaptığımız dua ile Rabbimize hep birlikte şöyle niyazda bulunalım:

Allah’ım! Ailelerimize sevgi, saygı, sadakat, esenlik ve bereket ihsan eyle! Ailelerimizi ülfet, muhabbet ve bağlılık duygularıyla kaynaştır. Yuvalarımıza nefret, fitne, ihanet ve ayrılığın girmesine izin verme. Bizlere Hz. Âdem ile Havva, Peygamber Efendimiz (s.a.s) ile Hatice validemiz, Hz. Ali ile Fâtıma Annemiz arasındaki huzur ve mutluluğu ihsan eyle!

¹ Nisâ, 4/1.

² Tirmizî, Radâ’, 11.

³ Mü’minun, 23/8.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

فَلْيَسْتَجِيبُوا إِلَيَّ وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْحَمُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَدْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلْبٌ غَافِلٌ لَإِهِ

MÜMİNCE YAKARIŞIN ADI: DUA

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Şu fânî dünyada bizleri huzura erdiren; zorluklar karşısında direncimizi artıran; ümitlerimizi ve istikbale dair ideallerimizi diri tutan büyük bir nimet vardır. Bu nimetin adı “dua” dır. Dua, Yüce Rabbimizin bizlere bahşettiği bir rahmet ve bereket kapısıdır. Dua, Allah’a iman ve teslimiyetimizin, kulluk bilincimizin bir ifadesidir. Bizleri bir an olsun terk etmeyen, yalnız bırakmayan bir Rabbimiz olduğu şuurunun tezahürüdür. Hamd ve şükür ile Allah’ın yüceliği karşısında acizliğimizin itirafıdır dua.

Aziz Müminler!

Dua, varoluşun keşfidir. Bizler dua ederken neye muhtaç olduğumuzu, sınırlarımızı, maddi ve manevi imkânlarımızı fark ederiz. Haddimizin ve takatimizin, yaratılış gayemizin, sorumluluklarımızın farkında olduğumuzu dile getiririz. Kendimizi biliriz, Rabbimizi biliriz. قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ yani “Resûlüm! De ki:

Duanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin?”¹ âyetinde belirtildiği gibi Rabbimizin katında duamızla daima değer buluruz.

Kardeşlerim!

Dua, kulluğumuzun Allah’a arzıdır. Dualarımızla Allah’ın emrine ve kararına razı olduğumuzu dile getiririz. Esasen bütün ibadetlerimiz, O’nun rızasını murat ederek yakarmaktır. Biliriz ki; bütün ibadetlere ruh ve anlam katan duadır. İbadet, yani kul olma bilinci, duayla tamamlanır. Bu yüzdendir ki; Peygamberimiz (s.a.s), الدُّعَاءُ مُخُّ الْمِبَادَةِ yani “Dua, ibadetin özüdür.”² buyurmuştur.

Kıymetli Kardeşlerim!

Dua, hem bir davettir, hem de davete icabettir. Rabbimiz, اُدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ ... “Bana dua edin ki, duanıza icabet edeyim.”³ buyurarak bizleri duaya davet etmektedir. اُجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ “Bana dua ettiğinde dua edenin dileğine karşılık veririm.”⁴ âyetiyle de duamıza icabet edeceğini müjdelemektedir. Yeter ki bizler, bu bilinç içerisinde Rabbimize dua edelim. O’nun rızasını, yardımını, bereketini, affını isteyelim.

Kardeşlerim!

Dua, tembel, sorumsuz, şuursuz, cesaretsiz bir insanın boynunu büküp de yalvarmasının adı değildir. Bilakis dua, azmin, gayretin, halis niyetin adıdır.

Dua, sadece dil ile ifade edilen kalıp cümlelerden ibaret değildir. Tefekkür, aklın duasıdır. Aşk ve merhamet, kalbin duasıdır. İstîğfar ise sadece dilin duasıdır. Akıl ve kalp duaya durmadan dilin duası fayda etmez. Nitekim Peygamberimiz (s.a.s), şöyle buyurmuştur: “Allah’a, kabul edileceğine gerçekten inanarak dua ediniz. Biliniz ki Allah, ciddiyetten uzak ve umursamaz bir kalp ile yapılan duaları kabul etmez.”⁵

Aziz Müminler!

Dua, kardeşlerimizle buluşmaktır. Kardeşlik bilincimizi, ümmet sevgimizi pekiştirmektir. Dua ederken bencil davranamayız. Sadece kendimizi düşünemeyiz. Gıyabında yaptığımız duanın makbul olacağı bilinciyle dünyanın dört bir yanında bulunan kardeşlerimiz için de dua ederiz. Zira Peygamberimiz (s.a.s), umreye gitmek için izin isteyen Hz. Ömer’e şöyle buyurmuştur: “Kardeşim! Duana bizi de ortak et, bizi unutma.”⁶

Kardeşlerim!

Dua, yüce değerlere talip olmaktır. Peygamberimizin bizlere öğrettiği dualarda sadece maddi ihtiyaçları istemek yoktur. Bilakis O’nun dualarında ahlak ve erdemi, insanı yücelten faziletleri istemek vardır. O’nun duaları, toplumda sevgi, saygı, muhabbet, merhamet, adalet ve huzurun teminine yöneliktir. O’nun duaları alçaklıktan, zillet içerisinde ve başkasına muhtaç olarak yaşamaktan; ahlaksızlıktan korunma isteğidir.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, bizleri duanın bereketinden ve gücünden mahrum bırakmasın. Bizleri duaları kabul olunan bahtiyarlardan kılsın. Geliniz! Bu mübarek Cuma vaktinde Resul-i Ekrem Efendimizin öğrettiği duaları da vesile kılarak Rabbimize şöyle niyazda bulunalım:

“Allah’ım! Senden hidayet, takva, iffet ve gönül zenginliği istiyoruz.”⁷

“Allah’ım, bozgunculuktan, nifaktan ve kötü ahlâktan sana sığınıyoruz.”⁸

“Allah’ım! Fayda vermeyen ilimden, ürpermeyen kalpten, doymak bilmeyen nefisten ve kabul edilmeyen duadan sana iltica ediyoruz.”⁹

“Rabbimiz! Bize dünyada iyilik ver. Ahirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru”¹⁰

Ya Rabbi! İslam ümmetini yeniden aziz eyle! Milletimizin ve memleketimizin bekası ve huzuru için canlarını feda eden şehitlerimize merhametinle muamele eyle! Yakınlarına ve milletimize sabr-ı cemil lütfeyle! Bizleri şehitlerimizin uğrunda canlarını verdiği yüce değerlerimizi yaşayan ve yaşatanlardan eyle!

¹ Furkân, 25/77.

² Tirmizî, Deavât, 1.

³ Mü’min, 40/60.

⁴ Bakara, 2/186.

⁵ Tirmizî, Deavât, 65.

⁶ İbn Mâce, Menâsik, 5.

⁷ Müslim, Zikir, 72.

⁸ Nesai, İstiaze, 21.

⁹ Müslim, Zikir, 73.

¹⁰ Bakara, 2/201; Buhârî, Deavât, 55.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَالْعَصْرِ (1) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (2) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَتَوَّاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ (3)
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَقْنَعُهَا إِطَاعَةُ الْأَمْرِ
عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيمَانِ.

ASR SURESİ'NİN ÖĞRETTİĞİ HAKİKATLER

Aziz Müminler!

Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de kısa ama anlamı oldukça derin bir sure vardır. Bu sure, insanı ebedî hüsrandan kurtarıp bitmez tükenmez nimetlere ulaştıracak yolları özlü bir şekilde ortaya koymaktadır. İşte bu sure, Asr Suresi'dir.¹ Asr Suresi, bizlere hayat veren beş hakikati öğretmektedir. Geliniz bugünkü hutbimizde bu beş hakikate hep birlikte kulak verelim.

Aziz Kardeşlerim!

Asr Suresi'nin bizlere öğrettiği birinci hakikat, zaman bilincidir. İnsan, zamanla sınırlı bir varlıktır. Yüce Rabbimiz, surenin hemen başında

“Asra yemin olsun ki, insan **gerçekten ziyandadır.**” buyurmuştur. Zamanı insana şahit tutmuştur. Zira insana verilmiş en büyük nimetlerden biridir zaman. Dünyamızı güzelliklerle tezyin ederek ahiretimizi kazanmamız için bizlere emanet edilen en kıymetli hazinedir zaman. Bu emaneti hoyratça tüketmek, şuursuz ve sorumsuzca beyhude bir ömür geçirmek mümine asla yakışmaz. Bu, insan için en büyük hüsrandır.

Kardeşlerim!

Asr Suresi'nin bizlere öğrettiği ikinci hakikat, iman nimetinin önemidir. Yüce Rabbimiz, **إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا** buyurarak ziyanda olmaktan, hüsrana uğramaktan kurtulmanın ilk şartının iman etmek olduğunu haber vermiştir. Zira imansız geçen bir hayat, zararın en büyüğüdür. İman ise kalbin hayır ve güzelliklere, hak ve hakikate yelken açmasıdır. Kelime-i şehadeti, kelime-i tevhidi gönülden söyleyen bir mümin, küfre karşı iman; batıla karşı hakkın; zillate karşı izzetin; zulme karşı adaletin yolunda yürüyeceğine dair kendisine ve Rabbine söz vermiştir. Kötülüklerin değil, iyiliklerin yanında olacağını kabul etmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Asr Suresi'nin bizlere öğrettiği üçüncü hakikat, salih amel bilincidir. Rabbimiz, **وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** buyurarak

bizi ebedi hüsrandan, imanımızla birlikte salih amellerimizin kurtaracağını bildirmiştir. Salih amel, imanın davranışlara yansımasıdır, eyleme dönüşmesidir. İmanın hayat bulmasıdır.

Bizi Rabbimizin rızasına ulaştıracak her bir söz ve eylem, salih ameldir. Nasıl ki ihlasla yoğrulmuş olan namazımız, orucumuz, zekâtımız, haccımız birer salih amelse her türlü imkânımızı insanlığın hizmetine sunmak da salih ameldir. Mazlumlara, mağdurlara, kimsesizlere, yetimlere el uzatmak salih ameldir. Göremeyenin gözü, işitemeyenin kulağı, tutamayanın eli, yürüyemeyenin ayağı olmak salih ameldir. Huzurumuza, kardeşliğimize, değerlerimize sahip çıkmak salih ameldir. Kötülüğe engel olma ve iyiliği hâkim kılma gayreti salih ameldir. Hadis-i şerifte geçtiği üzere insanlara eziyet veren bir şeyi yoldan kaldırmak salih ameldir.² Kısaca salih amel, uygun amel demektir. Bu uygunluk, amelin Allah'ın rızasına, insanın fitratına ve toplumun maslahatına uygun olmasıdır.

Aziz Kardeşlerim!

Asr Suresi'nin öğrettiği ve bizi ebedi hüsrandan kurtaracak dördüncü hakikat, **وَتَوَّاصَوْا بِالْحَقِّ** yani her daim hakkın yanında yer almaktır. Birbirimizi hak ve hakikate yönlendirmektir. Hem kendimizi hem de kardeşlerimizi batıl, yalan, hile, fitne ve fesadın karanlıklarından korumaktır. Rabbimizle, çevremizle, kâinatla ilişkilerimizde ne pahasına olursa olsun doğruluk ve istikametten ayrılmamaktır.

Kardeşlerim!

Asr Suresi'nin öğrettiği beşinci hakikat ise,

وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ yani hak yolda sabrı kuşanmaktır. Birbirimize sabrı tavsiye etmektir. Ancak unutulmamalıdır ki sabır, batıla katlanmak değildir. Bilakis sabır, hak ve hakikat yolunda sebat etmektir.

Kardeşlerim!

Asr Suresi'nin bizlere öğrettiği bu hakikatleri İstiklal Şairimiz Merhum Akif, şu dizeleriyle özetlemiştir:

Hani ashâb-ı kirâm, ayrılalım derlerken;
Mutlaka sûre-i ve'l-Asr'ı okurmuş bu neden?
Çünkü meknûn o büyük sûrede esrârı felâh,
Başta iman-ı hakikî geliyor, sonra salâh.
Sonra Hak, sonra sebat, işte kuzum insanlık.
Dördü birleşti mi yoktur sana hüsrân artık.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hutbemizi bütün mümin kardeşlerimiz için önemli olduğuna inandığım bir hususu hatırlatarak bitirmek istiyorum. Okullarımızda ders seçme süreci 24 Şubat 2017 tarihine, yani önümüzdeki Cuma gününe kadar devam etmektedir. Geleceğimizin teminatı yavrularımızı okullarımızda tercihe bağlı olarak okutulan Kur'an-ı Kerim ve Peygamber Efendimizin Hayatı derslerini seçmeye teşvik edelim. Çocuklarımıza Yüce dinimiz İslam'ı, Kerim Kitabımız Kur'an'ı, Peygamberimizin örnek hayatını öğretmeninin anne babalar olarak üzerimize düşen dini bir vazife olduğunu unutmayalım.

¹ Asr, 103/1-3.

² Müslim, İman, 58.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (1) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (2) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (3)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (4) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (5)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (1) مَلِكِ النَّاسِ (2) إِلَهِ النَّاسِ (3) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ

الْخَنَّاسِ (4) الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (5) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (6)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ، وَمِنْ كُلِّ غِيٍّ لَآمَةٍ.

ALLAH'A SİĞINMANIN EN GÜZEL İFADESİ: MUAVVİZETeyn Suresi

Aziz Müminler!

Hutbemin başında okuduğum Felak ve Nâs Surelerinde Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “De ki: Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden ve haset ettiği vakit hasetçinin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım!”¹

“De ki: İnsanların kalplerine vesvese sokan, pusuya çekilen cin ve insan şeytanının şerrinden insanların Rabbine, insanların Melikine, yani mutlak sahip ve hâkimine, insanların İlâhına sığınırım.”²

Kardeşlerim!

Bir insan için dünyadaki en büyük tehlike varoluş gayesini unutmaktır. İstikametten ayrılmaktır. Bir insan için en büyük kayıp, kendini kaybetmektir. Heva ve heveslerin esiri olmaktır. Bir insan için en büyük mahrumiyet, Allah'ın engin rahmetine sığınmaktan kendini mahrum bırakmaktır.

Yüce Rabbimiz, bizleri bu tehlikelerden koruyacak, zarar ve hüsrana uğramaktan kurtaracak hayat yüklü Kerim bir Kitap indirmiştir. Kendisine en güzel şekilde kul olmamızın yollarını göstermiştir. Özellikle Yüce Kitabımızda bizlere hediye ettiği Felak ve Nâs isimli iki muhteşem surede kendisine sığınarak yaşamayı öğretmiştir. Bu yüzdendir ki Peygamberimiz (s.a.s), istiazenin yani Allah'a sığınmanın en güzel ifadesi olarak nitelediği bu iki sureyi çokça okumamızı tavsiye etmiştir.³

Kıymetli Kardeşlerim!

Felak ve Nâs Sureleri, tevhid inancımızın, Allah'a teslimiyetimizin özlü bir ifadesidir. O'nun rızası ve himayesini talep ederek yaşama kararlılığımızın göstergesidir. Felâk ve Nâs'ı okuyarak, her türlü şer ve kötülükten, karanlıklar içerisinde yolumuzu kaybetmekten Rabbimize sığınırız. Haset ve öfkenin, kin ve nefretin, batıl ve hurafenin, vesvesenin esiri olmaktan O'na iltica ederiz. Art niyetlilerin, kem gözlülerin, kalbi kararmış,

vicdanı taşlaşmışların şerri karşısında O'ndan yardım isteriz. Fitne ve fesat tohumları ekenlere; duygu ve düşünceleri ifsat ve istismar edenlere karşı O'nun nusret ve inayetini talep ederiz. Biliriz ki kendimizi güvende hissedeceğimiz yegâne sığınağımız Rabbimizdir.

Kardeşlerim!

Felak ve Nâs sureleri bizlere her daim mümince bir duruşu, şuurlu bir hayatı öğütlemektedir. Zira bizlere düşen sadece darlıkta, zorlukta, çaresizlikte, hüznü ve kederli anlarımızda değil; varlıkta ve bollukta, neşe ve sevinçte, en güçlü anımızda da Allah'a sığınmaktır. O'nun kudretini tefekkür etmek, zihnin istiazesidir. O'nun merhametini, af ve mağfiretini gönülden talep etmek, kalbin istiazesidir. O'nun yüceliğini içimizden geldiği şekliyle kelimelere dökmek ise dilin istiazesidir. Şu kadar var ki; zihnin, kalbin ve dilin bu istiazesine, yani Allah'a sığınmasına bütün bir beden iştirak etmelidir. Zira bizi Rabbimiz nezdinde asıl değerli kılan, salih amellerimizdir.

Kardeşlerim!

Felak ve Nâs Sureleri inancımızı, duygularımızı, çaresizliğimizi istismar etmek isteyenler karşısında bizlere ferasetli ve basiretli olmayı öğretmektedir. Hiçbir fâniye değil, sadece Allah'a kul olmayı öğretmektedir. Zira herkes bizi terk etse de bizi terk etmeyen Rabbimizden başka kimimiz vardır? Hiç kimse bizi görmese de bizi gören, hiç kimse bizi duymasa da bizi duyan, daima güvenip dayanabileceğimiz O değil midir? Rabbimiz, kendisine samimiyetle açılan elleri, gönülden yakarışları hiç karşılıksız bırakır mı? Affına, merhametine sığınanları, rahmet kapısını çalanları hiç mahrum ve mağdur eder mi? Yeter ki, gönüller samimiyetle sadece O'na yönelsin. Diller, içtenlikle O'nu yüceltip O'na yalvarsın. Eller, yürekten O'na açılıp sadece O'ndan istesin.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hutbemizi Peygamberimiz (s.a.s)'in bizlere öğrettiği istiaze dualarıyla bitirmek istiyorum:

“Her türlü kem nazardan, şerden ve şer sahiplerinden Allah'ın tam kelimelerine, O'nun sonsuz iradesi ve hükmüne sığınırız.”⁴

“Allah'ım! Kulağımızın şerrinden, gözümüzün şerrinden, dilimizin şerrinden, kalbimizin şerrinden, heva ve heveslerimizin şerrinden sana sığınırız.”⁵

“Allah'ım! Acizlikten, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, kabir azabından sana sığınırız.”⁶

¹ Felâk, 113/1-5

² Nass, 114/1-6.

³ Nesâî, İstiaze, 1; Dârimî, Fezâilü'l-Kur'an, 25.

⁴ Buhârî, Ehâdisü'l-enbiyâ, 10.

⁵ Tirmizî, Deavât, 74.

⁶ Müslim, Zikir, 73.

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ رِدْنَا وَلَا تَنْقُصْنَا، وَآكِرِمْنَا وَلَا تُهِنَّا، وَأَعْطِنَا وَلَا تَحْرِمْنَا، وَآفِرْنَا وَلَا تُؤَفِّرْ

عَلَيْنَا، وَارْضَ عَنَّا وَارْضِنَا

FİRDEVS CENNETİNE MİRASÇI OLMAK

Aziz Müminler!

Hz. Ömer'in rivayet ettiğine göre Allah Resûlü (s.a.s), bir gün ashabıyla sohbet ettiği esnada kendisinde vahiy alameti belirdi. Bir müddet bekledikten sonra kibleye yöneldi. Ellerini semaya açtı ve Rabbine şöyle niyazda bulundu: “Allah’ım! Bize nimetini artır, eksiltme! Bizi onurlandır, zelil eyleme! Bizi istediğimize ulaştır, mahrum etme! Bizi üstün kıl; zayıf duruma düşürme! Bizi razı olduklarından ve senden hoşnut olanlardan eyle!”

Kardeşlerim!

Efendimiz, bu duanın ardından, “Az önce bana on âyet indirildi. Kim bu âyetlerde belirtilenleri hayatına yansıtırsa cennete girer.” buyurdu ve Müminûn Suresi’nin ilk on âyetini¹ okudu.²

İşte bugünkü hutbemizde bizleri Firdevs cennetine mirasçı kılacak bu on âyeti sizlerle paylaşmak istiyorum. Geliniz, bu on âyette haber verilen ve felâha eren gerçek müminlerin kimler olduğuna hep birlikte bakalım.

وَالَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ o müminler ki, namazlarını huşu içerisinde kılanlardır. Namazı, Rabbiyle bir vuslat anı, özlemle beklenen bir buluşma olarak görenlerdir. Bu muazzam ibadeti, şekle indirgemeyenlerdir. Onun ruhunu asla zayıf etmeyenlerdir.

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ o müminler ki, dünya ve ahiretlerine bir faydası dokunmayan, boş söz ve işlerden uzak duranlardır. Zira hayat, bir saniyesi bile heba edilemeyecek kadar kısa ve kıymetli bir nimettir. Vakit, bizlere emanet edilen eşsiz bir hazinedir. Ve bir gün her bir emanetin, her bir nimetin hesabı Rabbimiz tarafından eksiksiz sorulacaktır.

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ felâha eren müminler,

zekâtını verenlerdir. İnfakta bulunanlardır. Zekât vermek için adeta birbirleriyle yarışanlardır. Zekât ki; yoksulun, ihtiyaç sahibinin, zenginin malındaki hakkıdır. Zekât ki; kişiyi mal ve mülkûn, servet ve gücün esiri olmaktan korur. Zekât ki; bir taraftan kişiyi maddi yüklerden kurtarır. Diğer taraftan da günah ve kirlilerden arındırır.

Kardeşlerim!

Kendilerine cennetin vadedildiği müminler,

وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ iffetlerini koruyanlardır.

Başkalarının iffetini kendi iffeti sayanlardır. Zira insan, tertemiz fıtratını, haysiyetini koruduğu müddetçe özünü korur. Başkalarının saygınlığına halel getirmediği müddetçe saygı görür.

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ebedi nimetlere

ulaşacak müminler, emanet bilincine sahip olanlardır. Ahitlerine, verdikleri sözlere sadık kalanlardır. Zira sadakat ehli, güvenilir bir kişi olmak, müminin en önemli özelliklerindendir. Çünkü mümin, Muhammedü'l-Emîn'in, yani özü sözü bir, güvenilir peygamberin kutlu yolunun yolcusudur.

وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ Firdevs cennetine

kavuşacak olan müminler, namazlarını aksatmadan devamlı kılanlardır. Namazları, kendilerini çirkinliklerin esiri olmaktan alıkoyduğu kimselerdir. Şu bir gerçektir ki; biz namazlarımızı korursak namazlarımız da bizi korur. Biz namazlarımıza düşkün ve sevdalı olursak namazlarımız da bütün varlığıyla kötülüklere karşı bize kalkan olur.

Kardeşlerim!

İşte Rabbimizin büyük mükâfatı bu müminler içindir. وَالَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ Onlar, Firdevs cennetinin ebedi varisleridirler. Firdevs cenneti ki, cennetin en özel yerlerindendir. En yüksek mertebelerindendir. Firdevs cenneti ki Peygamberimiz (s.a.s)’in vefatından sonra ciğerparesi Fâtıma validemizin, “Makamı Firdevs cenneti olan babacığım!”³ sözleriyle hüznü ve tesellisine konu olan cennettir.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, bizleri felâha eren ve Firdevs cennetinde Peygamberimiz (s.a.s)’e komşu olan bahtiyar müminlerden eylesin.

¹ Müminûn, 23/1-10.

² İbn Hanbel, I, 351; Tirmizî, Tefsir, 24.

³ Buhârî, Megazi, 78.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا

وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٢﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْبِرُّ مَا أَطْمَأَنَّنَ إِلَيْهِ الْقَلْبُ وَأَطْمَأَنَّنَتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَالْإِنَّمَّ مَا حَاكَ فِي الْقَلْبِ

وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ

KÖTÜLÜĞE ENGEL OLABİLMENİN YOLU İYİLİKTİR

Aziz Müminler!

Vâbisa, yeni Müslüman olmuş bir sahâbîydi. Vâbisa, İslam'ın rahmet yüklü mesajlarını henüz tam olarak kavrayamadığından Peygamber Efendimiz (s.a.s)'e sorular sormak istiyordu. Bunlardan birisi de neyin iyi neyin kötü olduğu hususuydu. Sorularını sormak üzere Resûlullah'ın yanına gitti Vâbisa. 'Yanı başında olmaktan en çok mutluluk duyacağım insan' dediği Resûl-i Ekrem'e yaklaştı. Onun gelişini fark eden Rahmet Elçisi, "Yaklaş Vâbisa! Yaklaş!" buyurdu ve onu dinledikten sonra sorusunu şu şekilde cevapladı: **"Vâbisa! İyilik ve kötülük konusunda kalbine, vicdanına daniş! Zira iyilik, kendisiyle gönlünün huzur bulduğu ve vicdanını rahatlatandır. Kötülük ise, insanlar onaylasalar bile gönlünü huzursuz eden ve vicdanına endişe verendir."**¹

Aziz Kardeşlerim!

İyilik varlıktır, kötülük yokluktur. İyilik huzurdur. Kötülük zulmettir, karanlıktır. İyilik Rabbimizin rızasını talep etmektir. Kötülük ise O'nun gazabına adım adım yol almaktır. İyilik akl-ı selime, kalb-i selime, tab-ı selime, yani insanın yaratılmışların en şerefli olma vasfına uygun güzelliklerdir. Kötülük ise insanı alçaltan, onu hem Allah katında hem de insanlar nezdinde değersizleştiren çirkinliklerdir. İyilik Yüce Rabbimizin, insanın fitratına yerleştirdiği yüce bir haslettir. Kötülük ise insanın kalbine sonradan bulaşan siyah bir lekedir. İyilik tertemiz fitratın sahibi Yüce Allah'a sadakattir. Kötülük ise bu sadakati yitirmektir. İyilik, yeryüzünden şerri, kötülüğü silecek olan en büyük güçtür. Kötülüğün kaderi ise iyilik karşısında her zaman hüsrandır, mağlubiyettir.

Kardeşlerim!

Yüce Kitabımız, iyiliğin ne olduğundan önce, ne olmadığını anlatır bizlere.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّبِيلَ يَتَّبِعَهَا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ **“İyilik yönünüzü Doğuya ve Batıya yöneltmeniz değildir.”** buyurur. İbadetlerin sadece şekle indirgenmesini ve dindarlığın bir gösterişe dönüştürülmesini iyilik cümlesinden kabul etmez.

Kur'an-ı Kerim, gerçek iyiliği bizlere şöyle tanıtır: Asıl iyilik, **مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ** yani bizleri her türlü kötülüğün egemenliğinden kurtaran Rabbimize imandır. Âhret gününü, melekleri, Allah'ın Kitabını ve peygamberlerini tasdik etmektir.

وَأَتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ Asıl iyilik, çok sevdiğimiz mal ve servetimizi fakirlerle, yoksullarla, yetimlerle paylaşmaktır. İnsanı her türlü esaretten kurtarmaktır. Asıl iyilik, **وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَأَتَى الزَّكَاةَ** namazın müdavimi olmaktır. Zekâtı gönül rızasıyla vermektir. Asıl iyilik, **وَالْمُؤْفُونَ بِعَهْدِهِمْ** ahde vefadır,

emanete riayetir.² Asıl iyilik, **وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ** darlıkta ve zorlukta sırf Allah rızasını umarak sabretmektir.

Asıl iyilik, **وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ** yani kötülüğü iyilikle savabilmektir, iyilikle yok edebilmektir.³ Zira Mümin, hayatını iyiliğe adayan ve iyiliklerle anlamlandıran kişidir. Müslüman, eliyle, diliyle, kalbiyle, bütün varlığıyla kötülüğün her türlüşünün karşısında dimdik durabilen kimsedir.

Aziz Kardeşlerim!

Üzülerek belirtmek gerekir ki; günümüzde iyilik, insanlığın gündeminde kötülük kadar yer almıyor. Her geçen gün, dünyamızı kötülükler kuşatıyor. İnsanoğlu; heva ve hevesleri, hırs ve ihtirasları uğruna vicdan, adalet, hakkaniyet ve merhametini hızla kaybediyor. Kendisinden başkasına iyiliği dokunmayan bir varlık haline dönüşüyor. Asıl iyiliğin başkalarına yapılan iyilik olduğunu unutuyor.

Kardeşlerim!

Böylesi bir dünyada iyiliği hâkim kılmak, kötülüğe engel olmak ideale sahip biz müminlere çok önemli vazifeler düşüyor. Durum ve şartlar ne olursa olsun bizler, bu dünyada hala iyi insanların olduğu inancını yaşatmalıyız. Kötülüğün iyiliği mağlup etmesine asla göz yummamalıyız. Unutmamalıyız ki; dünya ve ahiret mutluluğu, iyiliğe hizmet etmekten, kötülüğe set çekmekten geçer.

Kardeşlerim!

İyiliğin yolcuları olarak bu mübarek vakitte Rabbimize el açıyor ve şöyle niyazda bulunuyoruz: Yâ Rabbi! Coğrafyamızı ve insanlığı kuşatan bütün kötülükleri ortadan kaldırabilmeyi bizlere nasip eyle! İyiliklerin hâkim olduğu bir dünyayı hep birlikte imar edebilmek için bizlere yardım eyle! Gelecek nesillerimize daha güzel, daha yaşanabilir bir yeryüzü bırakabilmeyi bizlere lütfeyle!

¹ İbn Hanbel, IV, 227; Dârimî, Büyü', 2.

² Bakara, 2/177.

³ Bkz. Hûd, 11/114; Ra'd, 13/22.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ قَاتَلَ لَتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ŞEHADETİN DESTANLAŞTIĞI YER: ÇANAKKALE

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyurmaktadır: “Önceki ümmetler, gelip geçti. Onların yapıp etikleri kendilerine, sizin yapıp ettikleriniz de size aittir. Siz onların yapıp ettiklerinden sorguya çekilecek değilsiniz”¹

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, bu âyetle bizleri geçmişten ibret alarak geleceğimizi inşa etmeye çağırılmaktadır. Zira tarihte yaşananlar sadece bir hatıradan ibaret değildir. Tarih, bizim geçmişimiz olduğu kadar günümüz ve istikbalimizdir. Tarih, geleceğimize ışık tutan değerlerimizdir. Tarihte nesilden nesile aktarılması ve unutturulmaması gereken büyük olaylar, büyük zaferler vardır. Milletimizin tarihindeki bu büyük zaferlerden biri de Çanakkale’dir.

Aziz Kardeşlerim!

Çanakkale, imanın karşısında maddi gücün dize geldiği yerdir. Çanakkale, Yüce Rabbimizin;

“Yılgınlık

göstermeyin, hüznülenmeyin. İman etmiş kimseler iseniz üstün gelecek olan sizlersiniz.”² müjdesinin bir kez daha tecelli ettiği yerdir. Çanakkale imanın küfre, hakkın batıla, haklının haksıza karşı zaferinin perçinlendiği yerdir. Çanakkale, kuzeyden güneye, doğudan batıya nice vatan evladının mukaddesat uğruna omuz omuza şehadete koştuğu yerdir. Çanakkale, İstiklal Şairimiz merhum Âkif’in,

Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor tevhidi,
Bedrin aslanları ancak bu kadar şanlı idi.

dizelerinde ifade ettiği gibi şehadetin destanlaştığı, bir milletin Allah aşkı ile şahlandığı yerdir.

Aziz Müminler!

Çanakkale, çağdaş dünyaya savaş ahlakı ve hukukunun öğretildiği müstesna bir mekteptir. Milletimiz, varlığına kast eden hayâsız akınlar karşısında unutulmayacak bir insanlık dersi vermiştir. “Allah Allah” nidalarıyla cepheye koşan Mehmetçğimiz, yaralı düşman askerlerini sırtında taşıyacak, onlara kırbasından su içirecek kadar yüce bir ruh sergilemiştir.

Kardeşlerim!

Çanakkale, ortak ideallerde buluşmanın, millet ve ümmet bilincine sahip olmanın en güzel tezahürlerinden biridir. Manevi değerlerin üzerinde hiçbir değer tanımamak gerektiğinin nadide bir örneğidir. Zira Çanakkale’de dilleri, renkleri, coğrafyaları farklı nice vatan evladı din, millet, vatan, hak, hakikat, adalet ve fazilet için canından geçmiştir. Anadolu’nun her evinden, Rumeli’nin her bölgesinden, Şam’dan, Bağdat’tan, Kahire’den, Trablus’tan, Üsküp’ten, Kosova’dan, Saray Bosna’dan, Kafkasya’dan son ehl-i salibin savletini yıkmak için Çanakkale’ye akın edilmiştir. Ve neticede milletin izzet ve onuru çiğnetilmemiştir. Ümmetin umudunun tüketilmesine izin verilmemiştir. Karanlıkların, bugünümüzü ve yarınlarımızı esir almasına müsaade edilmemiştir.

Aziz Kardeşlerim!

Bizim için bir dönüm noktası olan Çanakkale Zaferi’ni bugün millet olarak elbette kutlayacağız. Tarihte eşine az rastlanan böylesi büyük bir hadiseyi bu minberlerden, bu kürsülerden, bu mihraplardan anlatmaya elbette devam edeceğiz. Ancak bizler, Çanakkale’yi ve diğer zaferlerimizi anmakla yetinemeyiz. Bu zaferlerimizi sadece belirli merasimlere indirgeyemeyiz. Ecdadımızın başarılarıyla övünüp kalamayız. Zira aslolan bu başarılardan büyük dersler ve ibretler çıkarmaktır. Bugünümüzü ve geleceğimizi bu zaferlerin ışığında inşa etmektir.

Kardeşlerim!

Bugün bizlere düşen asıl görev, Çanakkale’nin o muazzam ruhunu iyice idrak etmektir. Geçmişten günümüze nice hain teşebbüse rağmen yok olmayan bu ruhu nesilden nesile aktarmaktır. Toprak altında medfun bulunan, lakin hala diri olan aziz şehitlerimizin hatıralarına sahip çıkmaktır. Onların uğruna canlarını feda ettikleri yüce değerlere sımsıkı sarılmaktır. Zira cennet kokulu bedenlerini göremesek de, seslerini işitemesek de şehitlerimiz, bizden bunu istemektedir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hutbemizi gönülden “amin” diyeceğimiz şu dua ile bitirmek istiyorum: Allah’ım! Canını senin yolunda feda eden; varlığını varlığımıza, izzet ve onurumuza adayan bütün şehitlerimizin makamlarını âli eyle! Bizlere onlarla birlikte haşrolmayı lütfeyle!

Allah’ım! Bizleri, şehitlerimizin yüce ruhlarını taşıyanlardan eyle! Bizleri şehitlerimizin aziz hatıralarına sahip çıkanlardan eyle! Bizleri şehitlerimizin uğruna canlarını verdikleri değerleri yaşayan ve yaşatanlardan eyle! Bizleri bu değerlere ihanetten muhafaza eyle Allah’ım!

¹ Bakara, 2/134, 141.

² Âl-i İmrân, 3/139.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ
وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
أَلَا تَسْمَعُ إِلَى قَوْلِ لُقْمَانَ لَأَنَّهُ إِنْ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

HİKMET YÜKLÜ ÖĞÜTLER

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimizin, Kur'an-ı Kerim'de bizzat ismini zikrederek yücelttiği şahsiyetlerden biri Lokman (a.s)'dır. Hutbemin başında okuduğum Lokmân Suresi'ndeki ayet-i kerime Rabbimiz, **“Andolsun, biz Lokmân'a Allah'a şükretmesi için hikmet verdik.”** buyurmuştur. Bu surede onun hikmetli lisanıyla oğluna yaptığı öğütleri bizlere haber verilmiştir.¹ Bir baba ile evladı arasındaki sevgi ve saygıya, bilgi ve hikmete, şefkat ve merhamete dayalı örnek bir ilişki gösterilmiştir. Geliniz bugünkü hutbemizde Lokman (a.s)'ın oğluna yaptığı ve her biri hikmet ve merhamet yüklü öğütlere hep birlikte kulak verelim.

Kardeşlerim!

Lokman (a.s)'ın oğluna yaptığı ilk öğüt, tevhit inancı olmuştur. O biricik evladına şöyle seslenmiştir:

يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ “Yavrucuğum! Sakın ola ki Allah’a şirk koşmayasın!”
“Çünkü şirk, büyük bir zulümdür.” Zira insan, Allah’tan başkasına kul olursa Rabbine ve kendisine en büyük zulmü yapmış olur.²

Kardeşlerim!

Lokman Suresi'ndeki ikinci öğüt, **وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ** yani anne-babaya iyi davranmaktır. **“Zira annesi, yavrusunu meşakkat üzerine meşakkat çekerek karnında taşır.”** İşte bu yüzden Rabbimiz, bizlere şunları emretmiştir: **“Bana ve anne babana şükret. Dönüş ancak banadır. Eğer, annen-baban seni herhangi bir şeyi bana ortak koşmaya mecbur bırakırlarsa onlara itaat etme! Fakat yine de onlarla iyi geçin! Bana yönelenlerin yoluna uy! Dönüşünüz ancak banadır. Ben de yapmakta olduğunuz şeyleri size haber vereceğim.”**

Kardeşlerim!

Lokman (a.s)'ın oğluna olan üçüncü öğüt, zerre miktarı bir iyiliğin bile Allah katında asla zayi olmayacağıdır. En küçük bir kötülüğün karşılıksız

kalmayacağıdır. Zira Allah, en gizli şeyleri bilendir. Her şeyden hakkıyla haberdar olandır.

Kardeşlerim!

Lokman (a.s)'ın oğluna yaptığı dördüncü öğütü,

يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ “Yavrum! Namazı dosdoğru kıl.”

şeklinde. Zira namaz, bizim en önemli ibadetimizdir. Dünyanın tükenmek bilmeyen sıkıntılarıyla bunalan kalplerimizin inşirahıdır. Türlü meşakkatlerle daralan zihin ve gönüllerimizin huzurudur. Rağbetimizi Rabbimize arz ettiğimiz muazzam bir buluşmadır namaz.

Lokman (a.s.)'ın evladına olan beşinci öğütü,

وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ “Oğlum! İyiliği emret!

Kötülükten alıkoy!” ifadesidir. Zira bize düşen, her daim iyiliğin yanında yer almaktır. Kötülüğe boyun eğmemektir. Kötülerin hizmetkârı olmamaktır.

Lokman (a.s.)'ın altıncı öğütü, **وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ**

“Evladım! Başına gelen musibetlere karşı sabırlı ol!” ifadesiyle hak ve hakikat yolunda sabretmektir.

إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ “İşte bütün bunlar, azmedilmeye değer işlerdir.”

Kardeşlerim!

Lokman (a.s)'ın yedinci öğütü kibirlenmemek ve mütevazî olmaktır. **وَلَا تَصَغِرْ خَذَكَ لِلنَّاسِ “Yavrucuğum!**

Küçümseyerek surat asıp insanlardan yüz çevirme!”

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا “Yeryüzünde böbürlenerek

yürüme!”
“Zira Allah, kendini beğenenleri ve övünenleri sevmez.”

Lokman (a.s)'ın evladına olan sekizinci öğütü ise kişinin haddini bilmesidir. Mükerrerem bir insan olduğunu hiçbir zaman unutmamasıdır. **وَافْصِدْ فِي مَشْيِكَ**

“Evladım! Yürüyüşünde tabii ol.” **وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ**

“Sesini alçalt.” **إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ “Zira seslerin en çirkini merkeplerin sesidir!”**

Kıymetli Kardeşlerim!

Yüce Rabbimize sonsuz şükürler olsun ki bizleri rahmet, bereket ve mağfiret mevsimi olan üç aylara bir kez daha eristirdi. Önümüzdeki Çarşamba günü Recep ayının ilk gününe gireceğiz. Perşembe günü de hep birlikte Regaip Kandili'ni idrak edeceğiz. Kandilinizi şimdiden tebrik ediyorum. Üç ayların hepimiz için hayırlara vesile olmasını Rabbimizden niyaz ediyorum.

¹ Lokman, 31/13-19.

² Buhârî, Tefsîr, (Lokman), 1.

RAĞBETİMİZ, RABBİMİZE OLSUN!

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerimiz!

Rabbimize sonsuz şükürler olsun. Bizleri rahmet iklimi üç aylara ulaştırdı. Dün gece Ramazan'ın müjdecisi olan Regaip kandilinin coşkusunu hep birlikte gönülden hissettik. Bugün ise bir taraftan Recep ayının bereketini, diğer taraftan da haftalık bayramımız olan Cumanın sevincini yaşıyoruz. Allah Resülü (s.a.s) bu mevsimler geldiğinde, “Allah’ım! Recep ve Şaban ayını bizlere mübarek eyle! Bizleri sıhhat ve afiyet içerisinde imanla Ramazan’a ulaştır!”¹ diye dua ederdi. Yüce Rabbimiz, Recep ve Şaban’ı milletimiz ve âlem-i İslam için mübarek kılsın. Her türlü kötülüklerden korunmuş olarak Ramazan ayına kavuşmayı hepimize nasip eylesin.

Aziz Kardeşlerimiz!

Yüce Kitabımız Kur’ân-ı Kerim’de “İnşirah” adında muhteşem bir sure vardır. İnşirah; kalbin açılmasıdır. Göğsün genişlemesidir. Gönülün ferahlaması ve sükûnet bulmasıdır. İnşirah suresi, Allah Resülü ve ashabının çok büyük zorluklar çektiği bir zamanda nazil olmuştur. Bu sure, Resul-i Ekrem (s.a.s) Efendimizin şahsında bütün müminlerin kıyamet sabahına kadar kalplerinin nasıl inşirah bulacağını, nasıl huzura kavuşacağını haber vermiştir. Sırtımızdaki ağır yüklerden nasıl kurtulacağımızın, şanımızı, şerefimizi nasıl yücelteceğimizin, zorluklarımızı kolaylıklara nasıl dönüştürecekimizin yollarını göstermiştir.

Şöyle buyurur Rabbimiz, İnşirah Suresi’nde: “Habibim! Biz, senin göğsüne inşirah vermedik mi? Belini büken yüklerinden seni kurtarmadık mı? Senin şanını ve ününü yüceltmedik mi? Elbette zorlukla beraber bir kolaylık vardır. Muhakkak her zorlukla beraber bir kolaylık vardır. Öyleyse bir işi bitirince hemen başka bir işe koyul! Ve rağbetin yalnızca Rabbine olsun!”²

Kardeşlerimiz!

Surenin son iki ayetinden öğrenmekteyiz ki; kalplerimizin inşirah bulmasının, sırtımızdaki ağır yüklerden kurtulmanın, şanımızı yüceltmenin, zorluklarımızın kolaya dönüşmesinin iki şartı vardır. Birincisi, Rabbimizin “فَاِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ” “Çalış, çabala, gayret et, üret!” emrine riayet etmektir. Yani şu kısacık

hayatımızı boşa geçirmemektir. En değerli sermayemiz olan ömrümüzü beyhude tüketmemektir. İyilik için, doğruluk için, faydalı işler için çabalamaktır. Yeryüzünü daha yaşanabilir hale getirmek için gayret göstermektir.

Aziz Müminler!

İnşirah suresindeki müjdelere nail olabilmenin ikinci şartı ise “وَالْيَاسَافُكُ فَانصَبْ” “Sadece Rabbine yönel!”

âyeti gereğince Allah’a rağbet etmektir. Regaip kandilinde en çok üzerinde durmamız gereken husus Rabbimizin bu emri olmalıdır. Yani Allah için çalışmaktır. Allah için koşturmaktır. Allah için yorulmaktır. İstek ve dileklerimizi, arzu ve tutkularımızı Allah’a yöneltmektir. Şan ve şöhreti, makam ve mevkii, mülk ve serveti değil, Rabbimizin rızasını amaçlamaktır.

Değerli Kardeşlerimiz!

Bugün de Müslümanlar olarak çok zor süreçlerden geçiyoruz. Her müminin kalbinin sıkıştığı bir dönemdeyiz. İnşiraha en çok muhtaç olduğumuz bir zamandayız. Sırtımızdaki ağır yüklerden kurtularak huzura kavuşmanın ihtiyacı içindeyiz. Öyleyse geliniz kardeşlerimiz! Bu uğurda azimle gayret edelim. Hayatımızı heva ve heveslerimiz doğrultusunda değil, Rabbimizin rızası için yaşayalım. Hak, hakikat, adalet ve iyilik için, insanlık için daha fazla çalışmaya, daha fazla yorulmaya çaba gösterelim.

İşte o zaman Cenabı Hakk, kalplerimize inşirah verir. Sinemizdeki ağır yüklerden bizleri kurtarır. Günah kirlerinden arındırır. Bütün zorluklarımızı kolaylaştırır. İşte o zaman Rabbimiz, özgürlüğümüzü elimizden alan bütün kötülüklerden bizi korur. Meşakkatlerimizi rahmete dönüştürür. Şanımızı yüceltir. Bizi yeniden aziz bir ümmet eyler.

Kardeşlerimiz!

Yüce Rabbimiz, hidayete davet etmesi için Musa (a.s.)’ı Firavun’a gönderdiğinde Hz. Musa,

“Rabbim! Gönlüme ferahlık ver! İşimi kolaylaştır.”³ diye dua etmişti. Bugün bizler de Musa (a.s.) gibi Rabbimize niyaz ediyor ve diyoruz ki:

Rabbimiz! Gönüllerimize inşirah lütfeyle! Zorluklarımızı kolaya dönüştür. Bizleri her nefesini senin yolunda tüketenlerden eyle!

Allah’ım! Bizleri göz açıp kapayıncaya kadar dahi nefsimizin eline bırakma! Rağbetimizi, isteklerimizi, arzularımızı, tutkularımızı sadece senin rızanı aramaya vesile kıl!

Rabbimiz! Şanımızı yücelt! İslam ümmetini yeniden aziz bir ümmet eyle!

¹ Ahmed b. Hanbel; Müsned, 1/259.

² İnşirâh, 94/1-8.

³ Tâhâ, 20/25-26.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا ظَالِمًا قَلَمَ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ

أَنْ يَعُمَّهُمْ اللَّهُ بِعِقَابٍ مِنْهُ

ZULÜM EBEDİ DEĞİLDİR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerime de şöyle buyuruyor: “İçinizden sadece zulmedenlere erişmekle kalmayacak olan bir azaptan sakının ve bilin ki Allah, azabı çetin olandır.”¹

Peygamber Efendimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte hepimize şu uyarıyı yapıyor: “İnsanlar bir zalimi görürler de onun zulmüne engel olmazlarsa Allah’ın onları genel bir azaba uğratması kaçınılmazdır.”²

Kardeşlerim!

İslam coğrafyası uzun zamandan beri adeta kara bulutlarla kuşatılmış durumda. Bir taraftan Afrika’da hüküm süren kıtlık ve kuraklık neticesinde on binlerce çocuk açlıktan ölürken, maalesef on binlerce insan ölüme doğru gidiyor. Diğer taraftan yanı başımızda yıllardır devam eden savaşta yüzbinlerce insan hayatını kaybetti. Bombaların, kimyasal silahların altında kadınlar, çocuklar, masumlar can vermeye devam ediyor.

Aziz Kardeşlerim!

Daha birkaç gün evvel Suriye’nin İdlib kentinde insaf ve vicdanı körelmemiş herkesin yüreğini derinden dağlayan bir katliama tanık olduk. Kimyasal silahların hedefi olan çocukların yürek yakan feryatlarına hüznle şahit olduk. Ancak bu vahşet ne kadar vahim ise, insanlığın bu zulme, bu katliama ses çıkarmaması daha da vahimdir. Bu vahşeti durdurmak için hiçbir çaba harcamaması bundan daha ağır bir vebaldir. Şu bir gerçek ki, mazlumların hayatını kaybetmesinden daha acı olanı insanlığın vicdanını kaybetmesidir. Çekilen sıkıntılara, yaşanan acılara, işlenen zulümlere karşı her geçen gün duyarsızlaşmasıdır.

Kardeşlerim!

İslam’a inanmış müminler olarak bu dehşet karşısında insanlığımızdan utanıyoruz. Rahmet Peygamberi (s.a.s)’in,

يَا حَتَّى تَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْ الظَّالِمِ فَتَأْطِرُوهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا

“Zalimin zulmünü önlemedikçe size de kurtuluş yoktur.”³ ikazı karşısında sarsılıyoruz. Mazlumlara karşı insanlık görevimizi, kardeşlik sorumluluğumuzu hakkıyla yerine getirememiş olmanın hicabını derinden yaşıyoruz. Ancak her hâlükârda biliyoruz ki; bize düşen, imanımızı, umudumuzu ve cesaretimizi yitirmeden tek yürek olarak mazlumun yanında yer almaktır, zalime karşı durmaktır.

Kardeşlerim!

Unutmayalım ki, kötülüğün sıradanlaştığı, şiddete aldırış edilmez olduğu vakit zulüm sadece mazlumu vurmakla kalmaz, bütün insanlığı kuşatır. Küresel zulüm günahından her insan nasibini alır. Bu yüzden haksızlığa şahit olan herkes, buna karşı durmalıdır. Üzülp yanmakla, acınıp kederlenmekle yetinmeyip zulmü ortadan kaldırmak için çalışmalıdır.

Kardeşlerim!

Bizler inanıyoruz ki; bu katliamlar, bu kurnasız ve karanlık savaş bir gün elbet sona erecektir. Bizler biliyoruz ki masumların kanları üzerine kurulu hiçbir hükümlerlik ayakta duramaz, duramayacaktır. Gözyaşı ve kanın eksik olmadığı bu coğrafyada Allah’ın izniyle bir gün adalet ve hakkaniyet yeniden hayat bulacaktır. Zalimler bu dünyada da ahirette de hak ettikleri cezayı göreceklerdir. Zira Resûl-i Ekrem (s.a.s) Efendimizin ifadesiyle;

يَا وَائْتِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ ، فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ

bedduasıyla Allah Teâla arasında hiçbir perde yoktur.⁴

Kardeşlerim!

Geliniz şu kutlu zaman diliminde, bu mübarek mabedde el açıp Yüce Rabbimize canı gönülden yakaralım: Allah’ım! Masum insanları, anaları, yavruları ezip geçen bu hayasızca akının bir an önce son bulmasını lütfeyle! İnsanlığa basiret ver, feraset ver, vicdan ve merhamet ver! Bizi kardeşliğimizi unutmaktan muhafaza eyle! Bizi zulme ve haksızlığa karşı suskun kalanlardan eyleme!

Allah’ım, Suriye’de ve dünyanın muhtelif bölgelerindeki katliamlarda hayatını yitiren kardeşlerimize rahmet eyle! Yaralanan kardeşlerimize acil şifalar ihsan eyle! Müslüman kardeşlerimize içinde bulundukları zor durumdan bir an evvel kurtulmaları için yardımını lütfeyle! İnsanlığın vicdan yükünü omuzlayan aziz milletimizden yardımını, inayetini esirgeme!

¹ Enfâl, 8/25.

² Tirmizî, Tefsiru’l-Kur’an, 5.

³ İbn Mâce, Fiten, 20.

⁴ Buhârî, Zekât, 63.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا
وَأَخْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ النَّاسُ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ

HZ. PEYGAMBER VE GÜVEN TOPLUMU Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), bir gün Beytullah'ın yanındaki Safâ tepesinden Mekke ahalisine şöyle seslendi: “ ‘Şu vadinin arkasında size saldırmak üzere bekleyen bir ordu var.’ desem bana inanır mısınız?” Mekkeliler hep bir ağızdan, “Evet, inanırız. Zira sen emin bir kişisin. Güvenilir birisin. Doğruluk ve sadakat timsalisin. Biz senin yalan söylediğini hiç işitmedik.” diyerek karşılık verdiler. Bunun üzerine Rahmet Elçisi, “Ben sizi elîm bir azaba karşı uyarıyorum.”¹ dedi. Ve Mekkeliler nezdinde bütün insanlığı Allah’a imana çağırırdı. İman ile eman bulmaya, yani her türlü korku ve endişeden güvende olmaya davet etti.

Kardeşlerim!

Peygamber Efendimizin dünyayı teşriflerinin miladi yıldönümü olan yeni bir Kutlu Doğum Haftasına daha girmiş bulunuyoruz. Kutlu Doğum Haftası, Resûl-i Ekrem (s.a.s)’i anmaktan anlamaya şiarıyla Diyanet İşleri Başkanlığımızın tamamen kendi inisiyatifi ile başlattığı ve 1989 yılından beri kutladığı bir haftadır. Kutlu Doğum Haftası, mümin gönüllerde Peygamberimize duyulan muhabbetin artmasına, onun insanlığa takdim ettiği güzelliklerin daha iyi anlaşılmasına vesile olan, milletimiz ve gönül coğrafyamızca benimsenmiş ilmi ve kültürel bir faaliyettir. Bu hafta, hicri takvime göre idrak ettiğimiz mevlid kandilimizin bir alternatifi değildir.

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, Kur’an-ı Kerim’de “Biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmek istemediler, ondan çekindiler. O emaneti insan yükledi.”² buyurmuştur.

Kardeşlerim!

İman nimetinden sonra Allah’ın bizlere lütfettiği en büyük nimet emandır. Güven nimetidir. Rabbimiz, kainatı insana emanet etmiş ve güvenli bir dünya kurmamızı emretmiştir. İnsanın insana, komşunun komşuya, işçinin işverene güvendiği bir dünyayı inşa etmemizi istemiştir. Ne hazindir ki bugün insanlık bütün bu emanetlere hakkıyla riayet edemediği için küresel ölçekte bir güven bunalımı yaşıyoruz. Bireyler ve toplumlar arası ilişkileri sarsan hâdiselerin bir türlü ardı arkası kesilmiyor. Gün geçtikçe insanın insanla ve tabiatla ilişkisi bozuluyor. Ve her geçen gün dünyamız daha da güvensiz bir hale geliyor.

Kardeşlerim!

Etrafımıza şöyle bir baktığımızda büyük bir kargaşa ve kaos ortamı, müthiş bir güvensizlik ve korku tablosu ile karşı karşıya olduğumuzu görüyoruz. Güven ihtiyacını

karşılama için olağanüstü güvenlik önlemleri alınıyor. Teknolojinin her türlü imkanı seferber ediliyor.

Bugün yerküremizi kuşatan güven bunalımı öyle boyutlara ulaşmıştır ki tüm insanlığın ortak yurdu ve evi olan dünyamızın güvenliği de geleceği de büyük bir tehlike altındadır. İnsanların bitmek tükenmek bilmeyen hırs ve tamahları yüzünden tabiatın dengesi bozulmaya başlamıştır.

Üzülerek ifade edelim ki; tüm bu yaşanan olumsuzluklardan müminler topluluğu da kendisini koruyabilmiş değildir. Tarihte “selam ve eman yurdu” olarak bilinen İslam beldeleri bugün ahlak ve hukuk tanımayan karanlık ve kurlsız savaşların pençesinde tarumar edilmektedir.

Kardeşlerim!

İşte bütün bu gerekçelerle Diyanet İşleri Başkanlığımızca 2017 yılı Kutlu Doğum Haftası teması “Hz. Peygamber ve Güven Toplumu” olarak belirlenmiştir. Düzenlenecek etkinliklerle yeniden Emin Peygamber’in emin ümmeti olabilmek ve güven toplumu olarak anılabilmek için mümin gönüllerde bir bilinç ve farkındalık oluşturulmaya çalışılacaktır. Diğer taraftan insanlığın hep birlikte güvensizlik girdabına doğru sürüklendiği günümüzde güvenli, huzurlu, yaşanabilir bir dünyanın inşasına katkı sağlanacaktır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bütün peygamberlerin ortak gayesi, tevhid inancını insanlığa duyurmaktır. İmanı gönüllere yerleştirmektir. İman ile gönülleri, zihinleri, bedenleri, şehirleri, ülkeleri emana, yani güvene kavuşturmak. İnsanlara canın, inancın, neslin, malın ve haysiyetin emniyette olduğu huzurlu bir toplum takdim etmektir. Âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamberimiz (s.a.s)’in de, hayatı bu uğurda mücadele ile geçmiştir. O, iman ile emân; mümin ile güvenilir olmak arasında sınımsız bir bağ kurmuştur. Mümini “Elinden ve dilinden insanların güvende olduğu kişi”³ olarak tanımlamıştır.

Kardeşlerim!

Bugün emin peygamberin ümmeti olarak bizlere düşen de güvenilir müminler olmaktır. Eğer bizler güvenilir müminler olursak işte o vakit Rabbimizin emanı, himayesi bizimle olur. O, bizi her türlü korku ve hüzünden, endişe ve kederden korur. Eğer bizler güvenilir müminler olursak işte o vakit çevremizden güven bekleyebiliriz. Eğer bizler güvenilir müminler olursak işte o zaman hanelerimiz, işyerlerimiz, mahallelerimiz, şehirlerimiz, ülkemiz ve dünyamız güvende olur. Zira güvende olan bir dünya ancak güvenilir insanlar, emin müminler eliyle inşa edilecektir. Unutmayalım ki; din güvendir. Mümin güvenilirindir. İnsanlık insana emanettir.

Kardeşlerim!

Bu vesileyle Kutlu Doğum Haftanızı tebrik ediyorum. Bu haftanın ülkemiz, milletimiz, gönül coğrafyamız ve bütün insanlık için hayırlara vesile olmasını Yüce Rabbimizden diliyorum.

¹ Buhârî, Tefsîr, Şu’arâ, 2; Müslim, İmân, 355.

² Ahzâb, 33/72.

³ Ahmed b. Hanbel, XI, 658.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ، وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ

MÜMİN GÜVENEN VE GÜVENİLEN İNSANDIR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Hutbemin başında okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “İman edip de imanlarına hiçbir zulüm bulaştırmayanlar var ya; işte onlara eman ve güven vardır. Onlar, doğru yolda olanlardır.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Emanete riayet etmeyen kimsenin imanı kemale ermez. Ahde vefa göstermeyen kimse de kâmil anlamda dindar olamaz.”²

Kardeşlerim!

Rabbimiz, kâinatı yoktan var etmiş, güven ve huzur dolu bir hayat kurması için varlık âlemini insana emanet etmiştir. Okuduğum âyet-i kerimede güvenli bir dünya tesis etmemizin iki şartı olduğu beyan edilmektedir. Birinci şart, imandır. Allah’a ve Resûlüne iman etmeden, mümin olmadan doğru yola erişilemez. Emaneti koruyup güvenilir bir insan olmadan da iman hakikatine erilemez. Eman olmazsa iman olmaz, İslam yaşanamaz.

Emniyetli bir dünya inşa etmenin ikinci şartı ise imanımıza hiçbir şekilde zulmü, şirki bulaştırmamaktır. Adaleti şiar edinmek, haksızlığa göz yummamaktır. Yeryüzünün, hayatın, Allah’ın nimetlerinin ve çevremizdeki her bir insanın birer emanet olduğunu akıldan çıkarmamaktır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Güven; inançtan, imandan, ihlastan beslenir ve yüreğe yerleşir. Kalbimizde eman oluşturmaktan ne kadar dış güvenlik tedbirleri alsak da evlerimizin, çarşılarımızın, okullarımızın emniyetini sağlayamayız. Gönül evimizin güvenliğini sağlama almadan, mahallemizin, şehrimizin, ülkemizin güvenliğini koruyamayız.

Mümin, önce Rabbine güvenir, ne zaman sarsılmaz bir güven kaynağı arasa, “esenlik veren ve emniyet ihsan eden” Yaratıcısına sığınır. Sonra bu iman sayesinde kendine güveni geliştir, çevresine güven aşılayan, dürüst ve merhametli bir insan haline gelir. İman güvendir. Mümin güvenen ve güvenilendir. Rabbine, kitabına, Peygamberine güvenmeyen bir insan, kendine nasıl güvenebilir? Kendine güveni olmayana kim güvenir?

Kardeşlerim!

Bütün peygamberler insanlığı imana davet etmiştir. Onlar yeryüzünü bir eman yurduna dönüştürmek için nice zorluklara, çetin imtihanlara katlanmışlardır. Her peygamber, emanı önce kendi kalbinde, kendi hayatında bizzat yaşamıştır.

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبَحِّثَاتُ إِيَّيْ كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

“Rabbim!

senden başka hiçbir ilah yoktur. Seni her türlü eksiklikten tenzih ederim. Ben gerçekten nefesine zulmedenlerden oldum.”³ diye yakaran Hz. Yunus (a.s.), karanlık denizlerde balığın karnında emandaydı.

İbrahim Halilullah, tevhid uğruna atıldığı ateşte Allah’ın himayesiyle selamete ve güvene kavuşmuştu. O, oğlu İsmail’le birlikte Kâbe’nin temellerini

yükseltirken **رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا** “Rabbim! Burayı güvenli bir belde yap!”⁴ diyerek Rabbinden öncelikle güven niyaz etmişti.

Hz. Yusuf (a.s.), kardeşleri tarafından kuyuya atıldığında, iffetine iftira edildiğinde hep Rabbine güvenmişti. Babası Hz. Yakup (a.s.) ve annesi yanına geldiklerinde, **أَدْخِلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ**

”Allah’ın izniyle güven içinde Mısır’a girin!”⁵ diyerek onları bağrına basmıştı. Hz. Musa ise, Allah’ın yardımını ve muhafazasıyla Firavun’un yanında güvende büyümüşü.

Aziz Kardeşlerim!

Hayatı tevhid ve tebliğ yolunda meşakatlere göğüs gererek geçen Sevgili Peygamberimiz de hicret esnasında Sevr Mağarasında Allah’ın emanına sığınmıştı. Mağaranın ıssızlığında Sâdık dostu Ebû Bekir’e **لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا** “Üzülme! Endişelenme! Zira Allah bizimle beraberdir.”⁶ diyerek güven telkin etmişti.

O, dostun da düşmanın da, yakının da uzağın da kendisine güven duydukları Muhammedü’l-Emin’di. Elinden, dilinden, halinden, gönlünden kimsenin zarar görmediği dürüst, temiz, mütevazı insandı.

Müminler olarak bize düşen, peygamberler zincirini örnek almak, Sevgili Peygamberimizin ahlakıyla bezenmek, emin peygamberin emin ümmeti olmaktır. Unutmayalım ki, güvenilir olmanın şartı imana ve Rabbimizin emanetlerine sahip çıkmaktan geçer. Ama insan emanete hıyanet ederse, huzur da, güven de yok olur. İnsan emin oldukça, haneler emin olur. İnsan emin oldukça, beldeler emin olur. İnsan emin oldukça, ülkeler emin olur. Yüreğimizdeki iman ve güven, kâinatın, tabiatın, dünyamızın emin bir yer olmasının teminatıdır.

Kardeşlerim!

Resûl-i Ekrem (s.a.s), Allah’ın varlığının ve kudretinin delillerinden biri olan hilali gördüğünde **“Allah’ım! Bu hilal, üzerimize bereket, iman, esenlik, güven ve emniyet getirsin.”**⁷ şeklinde dua etmiştir.

Kutlu doğumun rahmet iklimini yaşadığımız bugünlerde Rabbimiz bizleri bir mübarek geceye daha ulaştırdı. Önümüzdeki Pazar akşamı Miraç gecesini idrak edeceğiz. Miraç gecesini, Resûl-i Ekrem Efendimizin önce Mescid-i Haram’dan Mescid-i Aksa’ya, oradan da semaya uzanan yolculuğuna şahit olan kutlu bir gecedir.

Bu vesileyle Miraç Kandilinizi tebrik ediyorum. Miraçla bütünleşen değerlerin tüm insanlığın hayrına vesile olmasını, yükseliş ve yücelişimizin nefislerimizden başlayarak dalga dalga toplumun her kesimini kuşatmasını temenni ediyorum. Mescid-i Aksa, Kudüs ve çevresinin tekrar eman ve güven yurduna dönüşmesini, insanlığın ortak huzurunu tehdit eden terör, şiddet, savaş ve düşmanlığın yerini barış ve huzura bırakmasını Cenâb-ı Mevlâ’dan niyaz ediyorum.

1 En’âm, 6/82.

2 İbn Hanbel, III, 134.

3 Enbiyâ, 21/87.

4 Bakara, 2/126.

5 Yusuf, 12/99.

6 Tevbe, 9/40.

7 Tirmizî, Deavât, 50.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا. أَوَّلَا أَدْلُكُمْ عَلَى

شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوه تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ

GÜVEN VE MUHABBET KÖPRÜSÜ: SELAM

Allah'a ve Resulüne iman etmiş gönüllere selam olsun!

Aziz Kardeşlerim, Cumanız mübarek olsun!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Size selam verildiği zaman ondan daha güzeliyle veya misliyle karşılık verin. Şüphesiz ki Allah, her şeyin hesabını gereği gibi yapandır.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: “İman etmedikçe cennete giremezsiniz! Birbirinizi sevmedikçe de kâmil anlamda iman etmiş olamazsınız! Size birbirinizi sevmenize vesile olacak bir davranış öğreteyim mi? Aranızda selâmı yayın!”²

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimizin isimlerinden biri de “es-Selam”dır. Rabbimiz, barış ve esenliğin kaynağıdır. Bu yüzden bizler, her namazımızın ardından O’nun “Selam” adını anarız. “Allahümme ente’s selâm ve minke’s selâm. Tebârekte ya ze’l-celâli ve’l-ikram!” deriz. Yani “Alah’ım sen Selâm’sın. Barış, eman ve güven Senden gelir. İzzet ve İkrâm Sahibi Rabbim, Sen ne kadar yücesin!” diye sesleniriz. Bizleri selâmete ve hidayete erdirmesini, huzur ve emniyet içinde yaşatmasını Rabbimizden niyaz ederiz.

Aziz Kardeşlerim!

Selam, müminin şiarıdır. Korku, endişe, keder ve tehlikeden uzak olmanın, sükûn ve güvenin adıdır. Onun için bizler, tanıdığımız tanımadığımız bütün müminlere selam verir, güven ve muhabbet bağları kurarız. Söze başlarken “selâmun aleyküm” “Allah’ın selamı üzerinize olsun” der, iyi niyetlerimizi duaya dökeriz.

Selam, dost olduğumuza ve bizden zarar gelmeyeceğine dair karşımızdakine verdiğimiz teminattır. Selam, küslüğü ve kini unutup kardeş kalma ahdidir. Zira tebessümle verilen bir selam,

kırgınlıkları ve endişeleri yok eder. Yürekləri birleştirir, şefkat ve nezakete vesile olur.

Kardeşlerim!

Selam sıradan bir ifade, gündelik bir alışkanlık değildir. Kilitli kapıları açan, gönüller yapan kıymetli bir anahtardır. Bu yüzden Peygamberimiz (s.a.s) hicret yolculuğu sonunda Medine’ye ulaştığında, kendisini büyük bir heyecanla karşılayan kalabalığa şöyle seslenmiştir: “Ey insanlar!” **سَلَامُ** “Selâmı yayın!” **وَأَطِيعُوا الطَّعَامَ** “Muhtaçlara ikramda bulunun!”

وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ “Akrobayı gözetin!” **وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ**

تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ “İnsanlar uykudayken namaz kılın!”

“Ve selâmetle cennete girin!”³

Kardeşlerim!

Rahmet Peygamberi Efendimiz, hayatı boyunca selâmı dilinden eksik etmemiştir. Kadınıyla erkeğiyle, yaşlısıyla çocuğuyla kimseyi selamsız bırakmamıştır. O, “İnsanların Allah katında en makbul olanı, selama önce başlayandır.”⁴ buyurmuştur. Kabristanının sakinlerine bile selâm vermiş, esenlik dilemiştir.

Peki kardeşlerim! Böyle bir peygamberimiz varken bizler yanı başımızdaki komşumuzu nasıl tanımadan geçer gideriz? Akrobamızı, yakınlarımızı nasıl selamsız sabahsız bırakırız? Her biri bize emanet olan yoksulları, yetim ve kimsesizleri nasıl görmezden geliriz? Unutulmamalıdır ki, Allah’ın selamını esirgemek en büyük cimriliktir. “Selâm verirsem borçlu çıkarım” diye korkanlar şunu bilmelidir ki, aslında mümin selâm vermedikçe borçlanır. Çünkü Peygamberimiz, Müslüman’ın Müslüman üzerindeki haklarını sayarken, selâm vermeyi de zikretmiştir.⁵

Aziz Müminler!

Selâmın dili evrenseldir. Çünkü Rabbimizin Selâm adı, bütün âlemi kuşatmıştır. Rengi, ırkı, mezhebi, meşrebi ne olursa olsun insan, selama muhtaçtır. Zaman ve mesafe, esenlik rüzgarının önünü kesemez. Uzak coğrafyalardan Medine’ye, Peygamberimize gönderdiğimiz her selam nasıl ona ulaşıyorsa, din kardeşlerimize, mazlumlara, mağdurlara yolladığımız selam ve dualar da öylece yerini bulur.

Aziz Kardeşlerim!

Cenab-ı Hak, yurdumuzda, İslam beldelerinde ve bütün dünyada selâmı, huzuru ve güveni hâkim kılsın. İmanımızı selama, selamımızı emana dönüştürmeyi bizlere müyesser kılsın. Allah’ın selamı, rahmeti, bereketi ve esenliği hepimizin üzerine olsun.

¹ Nisâ, 4/86.

² Müslim, İman, 93.

³ Tirmizî, Sıfatü’l-Kıyâme, 42.

⁴ Ebû Davud, Edeb, 132-133.

⁵ Müslim, Selâm, 5.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ثُبُّوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمُ
سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ...
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِذَا كَانَتْ لَيْلَةُ النِّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ فَقُومُوا لَيْلَهَا، وَصُومُوا نَهَارَهَا ...

NEDAMET VE ÜMİDİN ADI: TÖVBE

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Ey iman edenler! Allah’a içtenlikle tövbe edin. Ki Rabbiniz kötülüklerinizi örtsün. Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri utandırmayacağı günde sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlerine koysun...”¹

Kardeşlerim!

Yüce Allah’ın güzel isimlerinden biri de et-Tevvab’tır. O, tövbeleri kabul edendir. Engin rahmetine sığınanları affedendir. O, Ğafûr’dur; dileyeni ve dilediğini bağışlayandır.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

ayetinde ifade edildiği gibi, Rabbimiz, tövbe edenleri sever. Kendisine yönelen elleri asla boş çevirmez. Samimiyetle yakaran gönülleri mahcup etmez. Nedametle gözyaşı dökkenleri boynu bükük bırakmaz.

Aziz Müminler!

Hepimiz beşeriz. İmtihan dünyasında yaşıyoruz. Bu imtihanda günah da bizim içindir, sevap da. Günahlara karşı kimi zaman direnç gösteriyoruz. Kimi zaman da gaflete düşüp hata işliyoruz. Ancak biliyoruz ki günahlarımız karşısında Rabbinizin rahmet kapısı ardına kadar açıktır. Bize düşense günahta, hatada ısrar etmemektir. Bunları düzeltme erdemini gösterebilmektir. Rabbinizin mağfiretine sığınmaktır. Samimi bir tövbeyle, içten bir yakarıyla O’nun affını talep etmektir.

Kardeşlerim!

Tövbe, aciziyetimizin itirafıdır. Allah’a olan ahdimizde zaman zaman zafiyete düştüğümüzün açık bir ifadesidir. Tövbe nimetini Yüce Rabbimiz, Kerim Kitabımızda ilk insanın dilinden bizlere öğretmiştir. Âdem (a.s) ve eşi Havva validemiz, Allah’a şöyle tövbe etmişlerdir:

رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen mutlaka hüsrana uğrayanlardan oluruz.”²

Kardeşlerim!

Tövbe, yenilenme ve temizlenme kararlılığıdır. Dünya hengâmesinde zamanla kirlenen zihinlerin, dillerin arınmasıdır. Kararan ve katılaştıran kalplerin yumuşamasıdır. Zedelenen gönüllerin durulmasıdır, sükûnete kavuşmasıdır.

Bizim için bir teselli ve umut kaynağıdır tövbe. Buhranlı anlarımızda sığınacağımız güvenli bir limandır. Zira yanlışlarımızda, hatalarımızda herkes bizi terk etse de Rabbimiz bizi terk etmez. Herkes bize yüz çevirse de O bize yüz çevirmez.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا حَوْلَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

“Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Diğer bütün günahları dilediği kimseler için bağışlar.”³ Yeter ki bizler, O’nun varlığına ve birliğine olan imanımıza sadık kalalım. Yeter ki, O’nun engin rahmetinden ümidimizi kesmeyelim. O’nun affından kendimizi mahrum bırakmayalım. Yeter ki zaafılarımıza yenik düşüp günah işlediğimizde içtenlikle bağışlanma dileyelim.

Kardeşlerim!

Rahmet, mağfiret ve arınma mevsimi Ramazan’ın habercisi olan bir Berat Kandiline daha ulaşmak üzereyiz. Önümüzdeki Çarşamba’yı Perşembe’ye bağlayan gece, Şaban ayının 15. gecesini yani Berat Kandilini idrak edeceğiz. Ruha ağır gelen her türlü sıkıntıdan, mümini inciten her türlü hatadan, insana yakışmayan her türlü kötülükten kurtularak Rabbinizin beratına ulaşmak için eşsiz bir fırsat daha yakalayacağız. Hızla akıp giden ömür içerisinde bizlere böylesine güzel bir fırsat bahşeden Cenab-ı Hakk’a sonsuz hamd-ü senalar olsun. Berat Kandilinizi şimdiden tebrik ediyorum.

Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s), Berat Gecesinde yapılacak tövbelerin geri çevrilmeyeceğini haber vermiştir.⁴ Öyleyse geliniz bu geceyi fırsat bilerek günaha dönmek üzere tövbe edelim. Dünyanın hengâmesi içerisinde zaman zaman âhireti unuttuğumuz için tövbe edelim. Kimi zaman en yakınlarımızdan bile sevgi, ilgi ve merhameti esirgediğimiz için tövbe edelim. Eşimizi, evladımızı, akrabalarımızı, yetimleri, kimsesizleri, ihtiyaç sahiplerini ihmal ettiğimiz günler için tövbe edelim. Rabbinizin bizlere emaneti olan birbirimizin haklarına riayet edemediğimiz; Peygamberimiz (s.a.s)’in emrettiği üzere bir vücudun uzuvları, bir binanın tuğlaları gibi olmadığımız için tövbe edelim. Unutmayalım ki pişman olduğunda günahının büyüklüğü sebebiyle tövbe kapısı yüzüne kapanacak hiç bir günahkâr yoktur.

¹ Tahrîm, 66/8.

² A’râf, 7/23.

³ Nisa, 4/48, 116.

⁴ İbn Mâce, İlkâmetü’s-salavât, 191.

SAMİMİYETSİZLİĞİN ADI: RİYA

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Bugünkü hutbemizde, yaptığımız bütün iyilikleri yok eden, işlediğimiz bütün amelleri silip götüren bir kötülükten söz etmek istiyorum. O da riya'dır. Riya ki; bütün güzellikleri yok eden, iyilikleri boşa çıkaran samimiyetsizliğin adıdır. Riya ki; insanî ilişkileri ve karşılıklı güveni zedeleyen, kişiyi değersizleştiren bir hastalıktır.

Peygamber Efendimiz (s.a.s), ashabıyla bir sohbetinde riya'ya dikkatlerimizi şöyle çekmiştir: **“Hakkınızda en fazla korktuğum şey küçük şirktir.”** buyurur Allah Resûlü. Ashab, “Küçük şirk nedir Ey Allah’ın Resûlü?” diye sorar. Bunun üzerine Efendimiz, şu cevabı verir: **“Küçük şirk, riya'dır. Allah, kıyamet gününde herkese amelinin karşılığını verirken riyakârlara şöyle diyecektir: ‘Dünyada kendilerine riyakârlık yaptıklarınızın yanına gidin! Bakın! Acaba onların yanında bir mükâfat ya da hayır görebilecek misiniz?’”**¹

Aziz Müminler!

Din-i Mübin-i İslam’ın özü samimiyettir, ihlastır. İnancı, kulluğu ve itaati sadece ve sadece âlemlerin Rabbi olan Allah’a has kılmaktır. Sözlerimizde, amellerimizde yalnızca Allah rızasını gözetmektir. Olduğumuz gibi görünmek, görüldüğümüz gibi olmaktır.

Kardeşlerim!

Ameller, riya ve gösteriş arzusu ile kirlletildiğinde anlamını kaybeder. İhlas ve samimiyetten uzak amellerin dışı süslüdür ama içi boştur. Samimiyet olmadan değerler, değerini yitirir. Samimiyet sadece inanç ve ibadetlerde değil, insanlarla ilişkilerimizde de son derece önemlidir. Aile ve akraba ortamında, komşuluk ve arkadaşlık ilişkilerinde, iş hayatında, kısacası müminin, hayatının her alanında içten ve samimi olması en büyük ahlaki erdemlerdendir. Bu erdemi kazanmanın yolu da her işimizde Rabbimizin rızasına talip olmaktan geçer.

Kardeşlerim!

Riya bulaşırsa şayet, miracımız olan namazlarımız bizleri kötülüklerden alıkoyamaz. Böylesi bir namaz, **قَوْلٌ لِلْمُصَلِّينَ “Yazıklar olsun o namaz kılanlara!”** âyetinde sözü edilen namazdır. Böylesi bir namaz **الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ** **“Onlar ki namazlarını ciddiye almazlar.”** âyetinde ifade edilen namazdır. Böylesi bir namaz **الَّذِينَ هُمْ يَرَاوُنَ** **“Onlar ki namazlarıyla gösteriş yaparlar.”**² âyetinde açıkça belirtilen namazdır.

Aziz Müminler!

Riyaya kurban edilirse eğer oruçlarımız, bizim için kötülüklerle karşı kalkan olamaz. Riya ile kesilmişse kurbanlarımız, bizleri Rabbimize yakınlaştıramaz. Riya ile kirltilmişse sadakalarımız, infakımız ve hasenatımız, Rabbimize olan sadakatimizi ifade etmekten uzak kalır.

Peygamber Efendimiz (s.a.s), riya ile kirltilen amellerin, kıyamet gününde kişiyi büyük bir hüsrana sürükleyeceğini haber vermiştir. “Cömert desinler” diye infakta bulunanın ateşi, kendi serveti olacaktır. “Âlim desinler” diye ilim tahsil edenin ilmi onun azabı olacaktır. Hatta “Kahraman desinler” diye şehit olanın şehadeti de kabul görmeyecektir. Çünkü Allah rızasını bir tarafa bırakıp niyetini sadece gösterişe indirgeyenlerin amelinin Âlemlerin Rabbi nezdinde hiçbir kıymeti yoktur.³

Kardeşlerim!

Her geçen gün dünyada imaj ve gösteriş hâkim olmaktadır. İnsanlık, hızla samimiyetten uzaklaşmaktadır. Bugün, zihin ve gönüllerimizi tahrip eden, iman ve amellerimizi tehdit eden, beşeri münasebetlerimizi, dostluklarımızı zedeleyen en büyük tehlikelerden biri gösteriş, riya'dır. Müminler olarak ihlas ve samimiyet sınavından geçtiğimiz dünyada bizlere düşen, ikiyüzlülükten, gösterişten bencillikten uzak durmaktır. Her sözümüzde, her işimizde, Rabbimizin rızasını, O’nun hoşnutluğunu amaçlamaktır. Yüce değerlerimizi, samimimi duygularımızı istismar etmek isteyen riyakârlara karşı uyanık olmaktır. Göz boyayarak aramıza fitne, fesat, ayrılık, gayrılık sokmaya çalışanlara fırsat vermemektir.

Aziz Kardeşlerim!

Hutbemi Sevgili Peygamberimizin bir duasıyla bitirmek istiyorum: **“...Ey yücelik ve ikram sahibi, her şeyin Rabbi olan Allah’ım! Bizi dünya ve âhirette her an sana ihlâs ve samimiyetle bağlı kıl!”**⁴

¹ Beyhakî, Şuabü’l-îmân, V, 333.

² Mâûn, 107/4-6.

³ Müslim, İmare, 152.

⁴ Ebû Dâvûd, Vitr, 25.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاةَ الْإِيمَانِ مَنْ كَانَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ

مِمَّا سِوَاهُمَا وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَبْعُدَ فِي الْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ

أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُقَذَّفَ فِي النَّارِ

GERÇEK ÖZGÜRLÜK: ALLAH'A KULLUK

Aziz Müminler!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz, şöyle buyuruyor: “Rabbiniz Allah’tır. O’ndan başka ilâh yoktur. O, her şeyin yaratıcısıdır. Öyle ise O’na kulluk edin. Güvenilip dayanılacak tek varlık O’dur.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Şu üç haslet vardır ki, bunlar kimde bulunursa o kimse imanın tadını alır: Allah ve Resûlü’nü her şeyden çok sevmek. Sevdği kimseyi yalnızca Allah rızası için sevmek. Allah kendisini küfürden kurtardıktan sonra tekrar ona dönmeyi ateşe atılırcasına korkunç görmek.”²

Kıymetli Kardeşlerim!

Yüce dinimizin en büyük gayesi, bizleri Allah’a imanla yüceltmektir. O’na kullukla, ubudiyetle özgürleştirmektir. Zira inancımıza göre asıl özgürlük, sadece Allah’a kul olmaktır. Asıl hürriyet, kula kul ve esir olmaktan kaçınmaktır. Asıl irade, nefsin hevâ ve heveslerine, istek ve arzularına, şehvet ve tutkularına teslim olmaktan sakınmaktır.

Kardeşlerim!

İman, en büyük özgürlüktür. Mümin, ruhu özgür olan kişidir. Zira mümin, sadece Rabbinin huzurunda boyun eğer. Asla kula kulluk etmez. Bilir ki; Allah’tan başkasına boyun eğmek, kula kulluk etmek köleliktir. Mümin, kendisini fani şahsiyetlere değil, bâkî hakikatlere adar. Hak ve hakikate karşı kör, sağır ve dilsiz kesilmez. İyiyi ve doğruyu göremeyecek kadar kalbini ve iradesini köreltmez. Kalbinde hiçbir sevgiyi Allah ve Resûlü’nün sevgisinden daha üstün tutmaz. Bilir ki; başka sevgileri Allah ve Resûlü’nün sevgisine üstün tutmak, bütün kötülüklerin başıdır. Allah’a ortak koşmaktır. Allah’a ortak koşmak ise en büyük zulümdür.³

Aziz Müminler!

Mümin, yalnızca Allah’ın hoşnut olacağı işlere yönelmeye gayret eder. Bilir ki; O’nun gazabına neden olacak tercihlerde bulunmak özgürlüğü zedelemektir.

Mümin, dünyanın geçici nimetlerine, aldatıcı zevklerine esir olmaz. Bilir ki; heva ve hevesinin esiri olmak, özgürlüğü yitirmektir.

Mümin, varlıkların en şereflişi olarak yaratıldığının farkında olan kişidir. Bilir ki; bu şerefini ebedileştirecek olan imandır. Müminin hayat rehberi, doğru ile yanlışın, hak ile batılın, günah ile sevabın ayırt edicisi olan Yüce Kur’an’dır. Müminin yol göstericisi, insanlığın yegâne önderi olan Rahmet Peygamberidir. Allah nezdinde mümini değerli kılan Allah’ı tefekkür eden bir akıldır. Allah’ın sevgi ve rızasını en üstün tutan bir gönüldür. Salih amellerle geçirilmiş bereketli bir ömürdür.

Aziz Kardeşlerim!

Ne yazık ki bugün, maddenin manaya öncelendiği, türlü reklam ve söylemlerle zihinlerin örselendiği bir dünyada yaşıyoruz. Heva ve heveslerin körüklendiği, tahrik edildiği bir zaman diliminden geçiyoruz. Daha çok kazanıp daha çok tüketmenin özendirildiği böylesi bir dünyada şüphesiz ki asıl sermayemiz, imanımızdan kaynaklanan özgürlüğümüzdür. Asıl kazancımız, imanımızdan neşet eden kanaatkârlığımızdır. Asıl servetimiz, imanımızın hayata yansması olan salih amellerimizdir. Asıl üstünlüğümüz, inancımızın ve değerlerimizin farkında oluşumuzdur.

Kardeşlerim!

Hutbemi bitirmeden önce kulluğumuzun, ubudiyetimizin tezahür mekânlarından olan camilerimizle ilgili bir hususu sizlerle paylaşmak istiyorum. Milletimizin yardım elini dünyanın dört bir yanına ulaştırma gayretiyle hizmet eden Türkiye Diyanet Vakfımız, sizlerin yardımlarıyla geçmişten günümüze ülkemizde ve gönül coğrafyamızda çok sayıda cami inşa etmiştir. Bugün de inşaatı devam eden Kıbrıs Hala Sultan Camii, Kırgızistan Bişkek Camii, Arnavutluk Tiran Merkez Camii, Cibuti Sultan II. Abdülhamit Han Camii ve Külliyesi için ülkemiz genelindeki camilerde yardımlarınıza müracaat edilecektir. Yüce Rabbimiz, yaptığınız ve yapacağınız bütün yardımlarınızı kabul eylesin. Bizleri “Her kim Allah için bir mescit inşa ederse, Allah da ona cennette benzeri bir köşk ihsan eder.”⁴ hadisinin müjdesine nail olanlardan kılsın. Camilerimizi kalplerimizin imarına, birlik ve beraberliğimizin pekişmesine, izzet ve onurumuzun yücelmesine vesile eylesin.

Hutbemi bir âyet mealıyla bitirmek istiyorum: “(Resûlüm!) De ki: ‘Eğer kulluğunuz, ubudiyetiniz olmasa Rabbim size ne diye değer versin’ ”⁵

1 En’âm, 6/102.

2 Müslim, Îmân, 67.

3 Bakara, 2/54, 57; A’raf, 7/177; Hûd, 11/101.

4 Müslim, Zühd, 44.

5 Furkân, 25/77.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ

وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ

السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَلِرَبِّكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَلِصَبِّفِكَ عَلَيْكَ حَقًّا وَإِنَّ لِأَهْلِكَ

عَلَيْكَ حَقًّا فَأَعْطِ كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ.

ÜZERİMİZDE HER CANIN HAKKI VARDIR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyurmaktadır: “Allah’a ibadet edin. O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaş’a, yolcuya, sorumluluğunuz altındakilere iyilik edin. Şüphesiz, Allah kibirlenen ve övünen kimseleri sevmez.”¹

Peygamberimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyurmaktadır: “Üzerinde nefsinin hakkı vardır. Rabbinin hakkı vardır. Misafirin hakkı vardır. Ailenin hakkı vardır. Her hak sahibine hakkını ver!”²

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimize hamd-ü senalar olsun ki bizleri rahmet, bereket ve mağfiret ayı olan bir Ramazan’a daha ulaştırdı. Bu akşam ilk teravihin coşkusunu hep birlikte yaşayacağız. Bu gece ilk sahurun huzurunu hep beraber tadacağız. Yarın ilk orucumuzun heyecanını duyacağız. Bir ay boyunca evimize misafir olacak Ramazan mektebini en güzel şekilde ağırlamaya çalışacağız.

Kardeşlerim!

Ramazan mektebinin talebeleri bütün müminlerdir. Bu mektep bizlere ubudiyeti, sabrı, şükrü ve nimetlerin kıymetini idrak etmeyi öğretir. Bu mektep, Rabbimize, birbirimize ve çevremize karşı sorumluluklarımızı hatırlatır. Üzerimizde her canın hakkı olduğuna dikkatlerimizi çeker. Bu mektepten alacağımız en büyük ders orucumuzu, sahurumuzu, iftarımızı, teravihimizi ve bütün iyiliklerimizi birbirimizin hakkına riayet etmeye vesile kılabilme. Eş ve çocuklarımızın, anne-baba, komşu ve akrabalarımızın, işçimiz ya da işverenimizin haklarını gözeticeğimize dair sözümüzü yenilemektir. Yetimlerin, kimsesizlerin, ihtiyaç sahibi her bir yüreğin durumuna ilgisiz kalmayacağımızın kararlılığını pekiştirmek.

Kardeşlerim!

Üzerimizde anne-babamızın hakkı vardır. Zira onlar, bizleri türlü meşakkatle dünyaya getirmişlerdir. Nice zorluğa göğüs gererek büyütüp hayata hazırlamışlardır. Öyleyse geliniz! Bu Ramazan ve her zaman anne-babamıza hayırlı birer evlat olalım. Hürmet ve merhametimizi onlardan esirgemeyelim.

Üzerimizde eşimizin, evladımızın hakkı vardır. Zira onlar, bizlere Allah’ın birer emanetidir. Hayatın yükünü beraberce paylaştığımız değerlerimizdir. Öyleyse geliniz! Eşimiz ve evladımıza sevgi, şefkat, ülfet ve muhabbetle davranalım. Yavrularımızı Rabbini, dinini, peygamberini, kitabını bilen, İslam’a ve insanlığa faydalı nesiller olarak yetiştirelim.

Kardeşlerim!

Üzerimizde akraba ve komşularımızın hakkı vardır. Zira onlar bizim için birer bereket vesilesidir. Öyleyse geliniz! Akraba ve komşularımızdan ilgiyi kesmeyelim. Onların sevinç ve üzüntülerini paylaşalım. Onları kalabalıklar içinde yalnızlığa terk etmeyelim.

Üzerimizde yetimlerin hakkı vardır. Zira onlar, bizim için birer imtihan vesilesidir. Öyleyse geliniz! Yetimlere sahip çıkalım. Ellerinden tutup onları hayata hazırlayalım. Gözlerinde oluşturacağımız en ufak bir ışıltının onlar için en büyük mutluluk, bizim için en kalıcı kazanım olduğunu unutmayalım.

Kıymetli Kardeşlerim!

Üzerimizde her insanın, her canın hakkı vardır.³ Zira bu dünya bizim olduğu kadar, bizim dışımızdakilerindir. Öyleyse geliniz! Haklara duyarlı olalım. Unutmayalım ki; kendi hakkımızı ancak başkalarının hakkını koruduğumuz oranda koruyabiliriz. Başkalarının hakkına ne kadar riayet edersek, kendi hakkımıza da o kadar riayet edilmesini bekleyebiliriz.

Kardeşlerim!

Başkanlığımız, bu yıl Ramazan ayında, “Üzerinde Her Canın Hakkı Var, Bu Ramazan ve Her Zaman” başlığıyla hak kavramına dikkat çekecektir. Her geçen gün zayıflayan hak duyarlılığının Ramazan ayı vesilesiyle yeniden pekiştirilmesi için gayret gösterecektir. Bu duygu ve düşüncelerle mübarek Ramazan’ın milletimiz, İslam âlemi ve insanlık için hayırlara vesile olmasını Yüce Rabbimden niyaz ediyorum. Rabbimiz, bizleri haklara riayet eden ve haklarına riayet edilenlerden eylesin.

¹ Nisâ, 4/36.

² Tirmizi, Zühd, 63.

³ Ebû Dâvûd, Tatavvû, 27.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلْهَيْكُمْ التَّكَاثُرُ (1) حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ (2) كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (3)

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ (4)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

يَقُولُ ابْنُ آدَمَ مَالِي مَالِي - قَالَ - وَهَلْ لَكَ يَا ابْنَ آدَمَ مِنْ مَالِكٍ إِلَّا مَا أَكَلْتَ

فَأَقْنَيْتَ أَوْ لَيْسْتَ فَأَبْلَيْتَ أَوْ تَصَدَّقْتَ فَأَمْضَيْتَ

ORUCUN AÇLIĞI AÇGÖZLÜLÜĞÜ TEDAVİ EDER

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Bizleri müminler olarak bir kez daha Ramazan-ı Şerif'in rahmet ve mağfiret iklimine eriştiren Rabbimize hamd-u senalar olsun. Orucun bir mektep, ruhumuzu tamir eden bir dost olduğunu bizlere öğreten Rasul-i Ekrem Efendimize salat ve selam olsun.

Kardeşlerim!

Cenabı Hak heva ve heveslerine esir olan, hırs ve tamah girdabına sürüklenen insanoğluna can alıcı şu soruyu sormaktadır: **قَاتِنٌ تَلْعَمُونَ** “Gidişiniz nereye?”¹ “Nereye gidiyorsun ey insan? Gittiğin yolun farkında mısın?”

Şu mübarek Ramazan'da, bu Kur'an ayında bu soruyu bir kere daha kendimize sormalıyız. Bu soruyla silkelenip kendimize gelmeliyiz. Bu sualin cevabı üzerinde derin derin düşünmeliyiz.

Aziz Müminler!

Ramazan, bu soruya vereceğimiz cevapların yaşandığı en güzel zaman dilimlerinden biridir. Zira Ramazan, bize unuttuklarımızı hatırlatmaktadır. Bizi tefekküre davet etmektedir. Oruç, Kur'an, namaz, zikir, tövbe, sadaka ve dua ile Ramazan, ruhumuzu sükûnete erdirmektedir. Oruç, bizi imsakten iftara kadar aç bırakarak bütün kötülüklerin kaynağı olan başka bir açlığını, açgözlülüğü tedavi etmektedir. Bu kötülüklerin kaynağının Kur'an'daki karşılığı “tekâsür”dür. Yüce Rabbimiz, Tekâsür sûresinde bizlere bu hakikati şöyle ilan eder:

أَلْهَيْكُمْ التَّكَاثُرُ. حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ. “Açgözlülük yarışı, çoklukla övünme yarışı sizi, kabirlere varıncaya kadar oyaladı.” **كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ** “Hayır! Yakında bileceksiniz. Hayır, hayır! Elbette yakında bileceksiniz.” **كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ** “Hayır! Kesin

olarak bir bilseniz.” **لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ** “And olsun, (eğer bu açgözlülüğün, çoklukla övünme yarışından vazgeçmezseniz) o cehennemî mutlaka göreceksiniz.” **ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ** “Yine and olsun onu gözünüzle kesin olarak göreceksiniz.”

ثُمَّ لَتَسْتَلْنَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ “Nihayet o gün size verilen bütün nimetlerden mutlaka sorguya çekileceksiniz.”²

Kardeşlerim!

Peygamber (s.a.s) Efendimiz bu sûreyi okuduğu bir gün, yanında bulunanlara dönüp her birimizin üzerinde düşünmemiz gereken şu soruyu yöneltmiştir: “İnsan, ‘Malım, malım!’ der. Ey âdemoğlu! Yiyip tükettiğinden, giyip eskittiğinden ve sadaka verip (âhirette karşılığını almak üzere) önden gönderdiğinden başkası senin malın mıdır?”³

Kardeşlerim!

Tamahkârlık ve açgözlülük, insanın ve insanlığın maruz kaldığı bütün kötülüklerin kaynağıdır. Coğrafyamızda dökülen kanların, yaşanan acıların nedeni küresel güçlerin açgözlülüğü değil midir? Kâinatın dengesinin bozulmasının, tabiatın tahrip edilip çevrenin kirletilmesinin, bitki ve tohumların yapısı değiştirilerek insan neslinin geleceğiyle oynanmasının sebebi bu açgözlülüğün başkası mıdır?

Kardeşlerim!

İşte böyle bir atmosferde her sene yüreklerimizi ve beldelerimizi aydınlatmak üzere gelen Ramazan ve oruç her türlü açgözlülüğümüzden, tutku ve tamahlarımızdan kurtulmamız için büyük bir fırsat sunmaktadır. Ramazan ve oruç, sahip olduklarımızın aslında bizim olmadığını, maddi ve manevi nimetlerin bir imtihan sebebi olduğunu bize hatırlatmaktadır. Dünyanın gelip geçici, ebedi ve kalıcı olanın ise ahiret olduğunu fark ettirmektedir. Ramazan bize paylaşmayı, oruç kanaati ve şükretmeyi öğretmektedir. Ramazan bize gerçek zenginliğin mal çokluğu değil, gönül tokluğu olduğunu talim etmektedir. Dünyada saadetin, ahirette kurtuluşun yolunun servet yığmaktan değil, gönül kazanmaktan, dua biriktirmekten geçtiğini duyurmaktadır.

O halde Kıymetli Kardeşlerim! Gelin tuttuğumuz oruçların ve diğer ibadetlerimizin bizi açgözlülüğün kurtarıp kanaat ve şükür sahibi müminler yapmasına izin verelim. Gelin kalplerimizi Ramazana teslim edelim.

Kıymetli Kardeşlerim!

Ramazan sevincini yaşadığımız şu günlerde gelen şehadet haberleri millet olarak yüreklerimizi dağladı. Huzurlu bir Ramazan geçirebilmemiz, birlik ve beraberliğimiz, huzur ve dirliğimiz, değerlerimiz uğrunda evlatlarımız şehadete yürüdü. Aziz şehitlerimize Yüce Allah'tan rahmet, gazilerimize acil şifalar niyaz ediyorum. Rabbimiz, şehitlerimizin ailelerine ve milletimize sabır ve metanet ihsan eylesin. Milletimizin başı sağ olsun.

¹ Tekvir, 81/26.

² Tekâsür, 102/1-8.

³ Müslim, Zühd, 3.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيَشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نَحْلٍ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ

KUR'AN AYINDA KUR'AN'LA BULUŞALIM

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s), bir gün ashabına yatsı namazını kıldırarak üzere kucagında torunuyla birlikte Mescid-i Nebevi'ye gelmişti. Namaz esnasında secdelerden birini alışılmışın dışında uzatmıştı. Öyle ki ashab, Allah Resulü'ne bir şey oldu ya da vahiy indi diye düşünmeye başlamıştı. Nihayet namaz bitince sahabe-i güzün efendilerimiz, secdeyi neden uzattığını sordular. Rahmet Elçisi, şöyle cevap verdi: **“Durum düşündüğünüz gibi değildir. Secdeye vardığımda sevgili torunum sırtıma çıkmıştı. Gönlü hoş olsun, düşüp canı incinmesin diye yere inmesini bekledim.”**¹

Aziz Müminler!

Yüce Kitabımızın ifadesiyle yavrularımız, gözlerimizin nurudur. Kalplerimizin sürurudur. Onlar dünya hayatının süsüdür. Çocuklarımız, bizlere Allah'ın en önemli emanetlerinden biridir. Bu yüzden müminler olarak bizler, kulaklarına okuduğumuz ilk ezanla ciğerparelerimizi İslam'a çağırırız. Bu çağrıya fitratıyla icabet eden her çocuk sevmeyi, inanmayı, güvenmeyi bizden öğrenir. Onların yaratılışını bozmadan ruhunu beslemek bize düşer. Onlara Rabbini ve Peygamberini tanıtmak, ibadet alışkanlığı kazandırmak, güzel ahlak aşlamak bizim görevimizdir.

Muhterem Cemaatimiz!

Kur'an-ı Kerim'i okumak, doğru anlamak ve en güzel şekilde yaşamak hepimiz için hayatın ana gayesi olmalıdır. Zira bizim kurtuluş reçetemiz Kur'an'dır. Bu Yüce Kitap, kendisine inanıp tabi olanları her iki cihanda da saadete ulaştırır. **“En doğru yola iletir. İyi davranışlarda bulunan müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler.”**²

Değerli Müslümanlar!

Kur'an'ın rehberliğinde yetişmeleri için çocuklarımızı küçük yaştan itibaren Kur'an'ın temel değerleriyle tanıştırmalıyız. Zira çocukların ruhları Kur'an'ın manevi sofrasına herkesten daha yakındır. Onların körpe zihinleri, masum yürekleri Kitabımızın mesajına herkesten daha açıktır. Ömürlerini Kur'an ile aydınlatmak ve bereketlendirmek istiyorsak, Ramazan bunun tam zamanıdır.

Kardeşlerim!

Bu mübarek ayda evlatlarımızın, Yüce Kitabımızla, Peygamberimizin örnek hayatıyla, ibadetlerle tanışmaları; cami, minber ve mihrapla buluşmaları için çok güzel bir fırsat başlıyor. Yaz Kur'an kurslarımız 12 Haziran'da açılıyor. **“Kur'an ayında Kur'an'la buluşalım”** çağrısıyla camilerimiz, kurslarımız göz aydınlığı çocuklarımızla bir kez daha şenlenecek. Unutmayalım ki çocuklarımızı Yüce Kitabımız ile buluşturmak, hem anne baba olarak görevimiz hem de evlatlarımıza bırakacağımız en büyük mirastır. Peygamberimiz (s.a.s), bu gerçeği şöyle dile getirmiştir: **“Hiç bir anne baba çocuğuna güzel terbiyeden daha kıymetli bir bağışta bulunmamıştır.”**³

Kıymetli Kardeşlerim!

Geliniz! Allah'ın bizlere büyük bir nimeti olan çocuklarımızı Kur'an'ın rahmet yüklü mesajlarıyla buluşturalım. Geliniz! Yavrularımızın her zerresini ilimle, irfanla, edeple donatalım. Onları Kur'an'sız bırakmayalım. Gönüllerini, zihinlerini ve istikballerini Kur'an ile mamur edelim. Elinde Kur'an, göğsünde iman ile hayatına yön veren samimi Müslümanlar yetiştirmek için Ramazan'ı fırsat bilelim. Allah'ın Kitabına aşına olan, Allah'ın Resulü'nü örnek alan, dinine ve milletine vefa ile bağlanan nesiller yetiştirmek için emek verelim. Bu mübarek ayda dünya semasına inen Kur'an'ı önce kendi gönüllerimize sonra da yavrularımızın gönüllerine indirelim.

Hutbemi Yüce Rabbimizin Kur'an-ı Keriminde bizlere öğrettiği şu dualarla bitirmek istiyorum:

“Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle”⁴

“Rabbim! Beni namaza devam eden bir kimse eyle. Soyumdan da böyle kimseler yarat. Rabbimiz! Duamı kabul eyle.”⁵

¹ Nesâi, Tatbik, 82.

² İsrâ, 17/9.

³ Tirmizi, Birr, 33.

⁴ Furkân, 25/74.

⁵ İbrâhim, 14/40.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيهِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا أَحَدٌ أَكْثَرَ مِنَ الرِّبَا إِلَّا كَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهِ إِلَى قِلَّةٍ.

ZEKÂT, KAZANCI ARTIRIR; FAİZ YOK EDER

Aziz Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s), bir gün “Helâk edici yedi günahdan kaçınınız!” buyurdu. Sahâbîler, “Yâ Resûlallah! Bu yedi günah nedir?” diye sordular. Resûlullah şu cevabı verdi: “Helak edici bu yedi günah, Allah’a şirk koşturmak. Büyü yapmaktır. Allah’ın zarar vermeyi yasakladığı bir cana kıymaktır. Faiz yemektir. Yetimin malına el uzatmaktır. Düşmanla karşılaşınca savaştan kaçmaktır. İffetli mümin kadınlara zina iftirasında bulunmaktır.”¹

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimizin bizlere lütfettiği her bir nimetin şükürü vardır. İnsan olarak yaratılışımızın şükürü imandır. Bedenimizin şükürü namazdır. Rızıkımızın ve sağlığımızın şükürü oruçtur. Malımızın, varlığımızın şükürü zekâttır, sadakadır, fitredir. Bütün bunların genel adı ise infaktır.

Zekât, zenginlerin sahip olduğu malda Allah tarafından yoksullara verilen bir haktır. Varlıklı Müslümanın muhtaç ve yoksul kardeşine uzattığı yardım elidir. Sadaka, hem Rabbimize hem de kardeşlerimize karşı samimiyet ve sadakatin tezahürüdür. Hâsılı Allah yolunda infak, nimetlerin, zenginliğin Allah’ın bir emaneti olduğunun bilincinde olmaktır. Geçici dünya malını, ebedi kılabilmenin adıdır. Aynı zamanda müminler arasındaki kardeşlik hukukunu derinden kavramak, en güzel şekilde yaşamak ve paylaşmaktır.

Değerli Cemaatimiz!

Yüce dinimiz İslâm, zekât ve sadakayı emrederken faizi yasaklamıştır. Faiz, haksız yoldan, emek sarf etmeden, alın teri dökmeden kazanmaktır. Rabbimiz, faizin esiri olmuş kişilerin ibretlik akıbetini Kur’an-ı Kerim’de şöyle haber vermektedir:

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ

“Faiz yiyenler, (kabirlerinden) şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar.”

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا

“Bu

durum, onların, ‘Alışveriş de faiz gibidir’

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا”
“Oysa Allah alışverişini helal, faizi haram kılmıştır.”²

Kardeşlerim!

Allah yolunda infak, kişiye cennetin anahtarını kazandırır. Faiz ise kişiyi Allah’ın gazabına, büyük bir hüsrana götürür. Zira infak, Allah rızası uğrunda varlığı paylaşmaktır. O’nun yolunda fedakârlıkta bulunmaktır. Faiz ise, alın terinin kutsal olduğu inancını yitirmektir.

Kıymetli Müminler!

Yüce Rabbimiz, Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurmuştur: يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيهِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

“Allah, faizden elde edilen malı mahveder. Sadakaları ise artırır, bereketlendirir. Allah hiçbir günahkâr nankörü sevmez.”³

Rabbimizin bu âyeti bizlere göstermektedir ki; infak, malı azaltıyor gibi görünse de aslında kat kat artırır, bereketlendirir. Faiz, malı artırıyor gibi görünse de aslında azaltır ve bitirir.⁴ Günümüzde yaşanan nice iflaslar, buhrana sürüklenen nice aileler, zayi edilen nice emekler haksız kazanç olan faizin bir sonucu değil midir?

Muhterem Müslümanlar!

O halde geliniz! Sevdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayarak iyilerden olmanın yollarını arayalım. Zekât, sadaka ve fitremizle Allah’a olan sadakatimizi pekiştirelim. Ramazanımızı, ömrümüzü maddi ve manevi paylaşımlarımızla bereketlendirelim. Başta faiz olmak üzere her türlü haksız ve haram kazançtan sakıyalım.

Kardeşlerim!

Evveli rahmet, ortası mağfiret, sonu cehennemden kurtuluş olan Ramazan ayının sonuna doğru yaklaştığımız şu günlerde ayrılığın hüznü yüreklerimizi kapladı. Mübarek Ramazan ayı, ayrılmadan önce bizlere bin aydan daha hayırlı olan Kadir Gecesi’ni hediye ediyor. Önümüzdeki Çarşamba’yı Perşembe’ye bağlayan gece her yıl kadrimizi yüceltmek üzere gelen Kadir gecesini idrak edeceğiz. Geliniz! Hayat kitabımız olan Kur’an’ın inmeye başladığı bu geceyi, kendimizi muhasebe edebileceğimiz, günahlarımızdan af ve mağfiret dileyebileceğimiz bir fırsat olarak değerlendirelim.

Bu vesileyle, Kadir Gecenizi şimdiden tebrik ediyorum. Bu mübarek gecenin hayırlara vesile olmasını Cenâb-ı Hak’tan niyaz ediyorum.

¹ Buhârî, Vesâyâ, 23.

² Bakara, 2/275.

³ Bakara, 2/276.

⁴ İbn Mâce, Ticâret, 58.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا، وَارْضَ عَنَّا، وَتَقَبَّلْ مِنَّا، وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ،

وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ، وَأَصْلِحْ لَنَا شَأْنَنَا كُلَّهُ.

ÖMRÜMÜZÜ RAMAZAN KILABİLMEK

Gönüllerindeki imanla bu güzel mabedi dolduran mümin kardeşlerim! Cumanız mübarek olsun.

Aziz Müminler!

Bugün hem sevinçliyiz, hem de hüzünlüyüz. Sevinçliyiz. Çünkü doya doya Ramazan medeniyetini yaşadık. Ramazan mektebinin talebeleri olarak bayrama yaklaştık. Hüzünlüyüz. Çünkü her sene bize Kur'an'ı yeniden getiren, bizi orucun takvasıyla, iftarın sevinciyle, sahurun bereketiyle buluşturan, unuttuklarımızı hatırlatan Ramazan'ı Şerif'e elveda diyoruz. Şehirlerimizi, sofralarımızı ve gönüllerimizi bir ay boyunca zenginliği ve cömertliği ile donatan rahmet ayı işte gidiyor. Cenab-ı Hak, bizleri Ramazan'ın haklarında en güzel şekilde şahitlik yaptığı kullarından eylesin. Bizleri imanla, ilimle, hikmetle bayrama ve nice Ramazanlara kavuştursun.

Değerli Müminler!

Rahmet ve mağfiretiyle gönüllerimizi Allah'a ulaştıran, fazilet ve bereketiyle ruhlarımızı coşturan bu eşsiz zaman diliminde oruç tuttuk. Uzun yaz günlerinde açlık ve susuzlukla sınandık. Her türlü arzu ve iştaha karşı "Ben oruçluyum" dedik. Sabır imtihanından geçtik. Kötülöklere karşı zihnimize, elimize, dilimize, hâsılı kendimize sahip çıktık. Oruç tuttukça şefkat ve merhameti kuşandık. Yoksulun, muhtacın halini bir kez daha anladık. Az ile yetinmenin değerini daha iyi kavradık. Gönüllere şifa veren, inananları iki dünyada huzura kavuşturan, hidayet rehberimiz Kur'an'ı okuduk; anlamaya ve yaşamaya çalıştık.

Kıymetli Cemaatimiz!

Ramazân'da قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى

"Arınan ve Rabbinin adını anıp, namaz kılan kimse mutlaka kurtuluşa erer."¹ âyeti gereği gece ve gündüz kıyamlara durduk. Acizliğimizin itirafı içerisinde miracımız olan namazlarımızla Rabbimizin huzuruna çıktık. Aynı gaye etrafında toplanarak, aynı şuur ile saf tutarak teravih namazları kıldık. İftar anındaki şükür ve dualarımızla, sahur vaktindeki tövbe ve istiğfarlarımızla günah yüklerinden arınmaya çalıştık.

لَنْ تَأْكُلُوا الْبَرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ "Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda infak etmedikçe iyiliğe asla erişemezsiniz." ² âyetinin bilinciyle zekâtımızla, fitremizle, sadakalarımızla, iftar sofralarımızla yoksul ve muhtaç kardeşlerimize yardım eli uzattık. Komşumuza, yetimlere, kimsesizlere gönüllerimizi açtık. Paylaşmanın, dayanışmanın, Allah rızası için karşılıksız vermenin mutluluğunu yaşadık.

Ramazân, bizler için bir aylık bereketli bir mektep oldu. Bizleri bir maneviyat eğitime tabi tuttu. Hayatımızı disipline etmeyi öğretti. Kardeşlik, birlik, beraberlik duygularımızı pekiştirdi. Geride bıraktığımız ömrümüzü muhasebe, istikbalimizi tekrar gözden geçirme imkânı sağladı.

Aziz Müminler!

Bugünlerde veda edecek olan rahmet ayı Ramazan, bizlere öğrettiği bütün bu güzelliklere her daim sahip çıkmamızı istiyor. Öyleyse geliniz! Yüce Rabbimizin, "Ölüm gelinceye kadar Rabbine ibadet et"³ emri gereğince imtihanın son anına kadar görev ve sorumluluklarımızı yerine getirelim. Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in "Allah'a en sevimli gelen amel, az da olsa devamlı olandır."⁴ hadisi gereği Allah'ın rızasını kazanmak için her an gayret edelim. Rabbimize, kendimize ve birbirimize karşı samimiyeti elden bırakmayalım. Ramazan'ın kazandırdığı güzellikleri yıl boyunca yaşayalım, yaşatalım. Ramazan'ın bizlere sunduğu cömertlik karşısında bizler de ömrümüzü Ramazan kılalım.

Aziz Kardeşlerim!

Hutbemi bitirmeden önemli bir hatırlatmada bulunmak istiyorum. Her yıl yaşadığımız trafik kazaları, bayramların huzur ve sevincini acı ve hüzne dönüştürüyor. Bu kazalarda nice kardeşimiz can veriyor. Nice aileler yok oluyor. Nice anne-babalar, evlatlar, yakınlar, gözü yaşlı, boynu bükük kalıyor. Nice ümitler, nice istikballer sönüyor. Bu noktada bütün kardeşlerimizi trafik kurallarına uymaya, sabırlı ve dikkatli davranmaya, birbirimizin hak ve hukukunu korumaya davet ediyorum. Yüce Rabbimiz, bayram yolculuğuna çıkacak bütün kardeşlerimizin sağ salım gidip yuvalarına dönebilmelerini nasip etsin. Bizleri her türlü kaza, bela ve musibetten muhafaza eylesin.

Hutbemizi Resûlullah Efendimiz (s.a.s)'in şu duası ile bitirmek istiyorum: "Allah'ım! Bizi bağışla! Bize merhamet et! İbadetlerimizi, hayır ve hasenatımızı, dualarımızı kabul eyle! Bizi cennetine koy, cehennem azabından koru! Bütün işlerimizi ıslah eyle."⁵

¹ Â'lâ, 87/14-15.

² Âl-i İmran, 3/92.

³ Hicr, 15/99.

⁴ Buhâri, Rikâk, 18.

⁵ İbn Mâce, Dua, 2.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَنِيَانِ، يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا.

RAMAZAN BAYRAMI

Bayram Sevinci İle Bu Mabedi Dolduran

Aziz Kardeşlerim!

Bayramınız mübarek olsun.

Aziz Müminler!

Bizler bu bayrama nice günlerden, nice iftarlardan, nice sahurlardan sonra geldik. Bir ay oruç tuttuktan sonra neşenin, sevincin, huzurun eşğine vardık.

Hep birlikte aynı sofranın etrafında, aynı bekleyişin yolcusu olduk. Sevindik, sevindirdik, sevindirildik. Topluca aynı sevinçleri yüreklerimizde paylaştık. Müslümanlar olarak aynı çaresizliklerin, aynı kederlerin halkası olduk. Bütün farklılıklarımızı unuttuk. Bir olduk, birlik olduk. Her akşam iftarı hak ettiğimiz gibi bugün de bayramı hak ettik.

Muhterem Müslümanlar!

Bu bayram, huzur ve esenliğin bayramıdır. Bu bayram, Allah'a gönülden teslim olmuş müminlerin bayramıdır.

Bu bayram, yaratılış gaye ve hikmetine uygun bir hayat yaşamanın bayramıdır. Bu bayram, Kur'an ile yenilenmenin bayramıdır. Bu bayram, imsak ile dizginlenen nefislerin mükâfatı olarak nimetlerin ikrama dönüştüğü iftarın bayramıdır.

Bu bayram, yokluğu, açlığı ve susuzluğu hissederek, sahip olduğumuz nimet ve kazanımları başkasıyla paylaşmanın bayramıdır. Bu bayram, dayanışmanın, yardımlaşmanın, arınmanın, karşılıksız vermenin bayramıdır.

Bu bayram, yeryüzünü ifsat edenlerin değil, ıslah edenlerin, felaha erenlerin bayramıdır. Bu bayram, Rabbimizin **“Hep birlikte Allah'ın ipine sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin.”**¹ emrine uyarak her türlü fitne, fesat ve tefrikanın karşısında duranların bayramıdır.

Kardeşlerim!

Geliniz! Bugün, aynı sofrada sevindiğimiz gibi, aynı kiblede buluştuğumuz gibi, aynı Peygamber'de birleştiğimiz gibi, aynı Kitab'a inandığımız gibi kardeş olalım. Bizi birbirimize düşürmek isteyenleri utandıralım, ayağımıza dolanan bütün tuzakları bozalım.

Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in **“Müminler, bir binanın yapı taşları gibidir. Onlar, birbirlerinin hayata tutunmasını temin ederler.”**² hadisi gereğince birbirimizi turalım. Birbirimize tutunalım. Kardeşliğimizi pekiştirelim. Birbirimize kol kanat gerelim. Şehirlerimizi huzurun, kardeşliğin şehirleri yapalım. Farklılıklarımızı hoş görelim.

Kardeşlerim!

Geliniz! Ecdadımıza lâayk evlat olmak için çalışalım. Bu gök kubbenin altında insanlığın bayram ümidi olduğumuzu unutmayalım. Yeryüzünde kimsenin burnu kanamasın diye çırpıyalım. Başkalarının kurtuluşu için dua edelim.

Geliniz! Yüreklerin en ağır yükü olan küslüklere son verelim. Bayram sevincini içimizde hissedelim. Bayram coşkusunu gönüllerden gönüllere, evlerden evlere, şehirlerden şehirlere taşıyalım.

Geliniz! Yetimlerin, gariplerin, kimsesizlerin tebessümü ile bayramlarımıza tat katalım. Bayram yapamayanlara bayram yaptıralım. Hastane köşelerinde şifa bekleyenlerin gönüllerini alalım. İslam beldelerinde zorda, darda ve sıkıntıda olan kardeşlerimize dua edelim.

Geliniz! Cennet vatanımız için canlarını seve seve feda eden aziz şehitlerimizi ve geçmişlerimizi rahmetle yâd edelim. Bu sabahı bize bayram eden, günümüzü rahmetine garkeden Rabbimizin hatırını, cümle hatırların üzerinde turalım.

Aziz Kardeşlerim!

Bayramımız yeni bayramlar doğursun. Sevincimiz yeni sevinçlerin toprağı olsun. Mutluluğumuz dünyanın dört bir yanındaki acılara teselliler sunsun. Soframızdan açlar doysun. Elimizden susuzlar hep suya kansın. Birliğimiz, huzur ve muhabbetimiz daim olsun. Bayramımız mübarek olsun.

¹ Âl-i İmrân, 3/103.

² Buhârî, Salât, 88.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا.
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
...وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُصِلْ رَحِمَهُ...

ALLAH'IN SIKI TUTULMASINI EMRETTİĞİ BAĞ: SILA-İ RAHİM

Hayırlı Cumalar Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “...Adımı anarak birbirinizden talepte bulunduğunuz Allah’a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, hepinizi görüp gözetmektedir.”¹

Peygamberimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyuruyor: “...Allah’a ve âhiret gününe inanan, akraba ilişkilerini sıkı tutsun...”²

Muhterem Müslümanlar!

Sahabeden biri Peygamberimize gelerek, “Ey Allah’ın Resulü! Ben akrabamla ilişkilerimi sıcak tutmaya çalışıyorum, onlarsa beni arayıp sormuyorlar. Onlara iyilik ediyorum, onlar bana kötülük ediyorlar. Ben onlara yumuşak davranıyorum, onlar bana kaba davranıyorlar.” dedi. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem (s.a.s), o sahabiye, akrabalarına her şeye rağmen güzel davranmaya devam ettiği sürece Allah’ın yardımının kendisiyle olacağını bildirdi.³

Aziz Müminler!

Sıla-i rahim; ailemizle, akrabamızla, komşularımızla ilişkilerimizi sürdürmek için önemli bir vesiledir. Sıla-i rahim, akrabamızla ilgilenmektir. Onların sevinçlerini, kederlerini paylaşmaktır. Birbirimize güvenli bir liman olmaktır. Darda kaldıklarında yakınlarımızın yardımına koşmaktır. Düstükleri vakit ellerinden tutup onları kaldırmaktır. Dünyanın türlü hengâmesinde bitap düşen zihinlerimizi, gönüllerimizi birbirimizin şefkat, merhamet ve muhabbetiyle rahatlatmaktır.

Kardeşlerim!

Başta anne-babamız olmak üzere bütün yakınlarımızla ilgilenmemiz, Rahman’ın merhametine ulaşmamıza bir vesiledir. Rabbimiz, Resulü’nün diliyle bir kutsi hadiste şöyle buyurmaktadır: “**Ben Rahman’ım. Akrabalığı ben var ettim. İsimlerimden birini ona verdim. Yakınlarıyla ilgilenip akrabalığın hakkını verene lütufta bulunurum. Akrabasıyla ilişkisini kesenden ben de rahmetimi kesirim.**”⁴

Aziz Kardeşlerim!

Hepimiz bu dünyada gurbetteyiz. Gurbetin hüznü, birbirimize uzattığımız yardım eliyle hafifler. Sılanın sevinci gurbetin zorluğunu azaltır. Bizler, gurbetimiz olan bu dünyada birbirimize ülfet ve muhabbetle muamele edersek Rabbimiz de kıyamet günü bizlere merhametiyle muamele eder. Bizler bu gurbette birbirimize şefkat, merhamet ve samimiyetimizi ikram edersek Rabbimiz de ebedi yurdumuz olan âhirette bizlere tükenmeyen cennet nimetlerini lütfeder.

Kardeşlerim!

Öyleyse geliniz! Rabbimizin rızasını kazanabilmenin şartlarından biri olan sıla-i rahme özen gösterelim. Anne-babamızın, eş ve evladımızın gönlünü hoş turalım. Yakın-uzak akrabamızla, komşularımızla ilişkilerimizi ihmal etmeyelim. Her biri bizim için bir değer olan yakınlarımızı gurbetin soğukluğuna terk etmeyelim. Hayatın koşuşturması içerisinde farkında olmadan gönüllerimiz arasına duvar örmeyelim. Uzakları yakın eylemek için Ramazan’ın ve bayramın gölgesinde geçirdiğimiz şu günleri fırsat bilelim.

Unutmayalım ki; asıl sıla-i rahim, sormayanı sorabilmektir. Aramayı arayabilmektir. Gelmeyene gidebilmektir. Zira asıl yücelik, yalnızca iyiliğini gördüklerimize değil, görmediklerimize de iyilik edebilmektir.⁵

Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, bizleri sıla-i rahim bilincinde olanlardan, akrabalık hak ve hukukuna riayet edenlerden eylesin.

¹ Nisâ, 4/1.

² Buhârî, Edeb, 85.

³ Müslim, Birr, 22.

⁴ Ebû Dâvûd, Zekât, 45.

⁵ Buhârî, Edeb, 15.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ
فِي صُلُوبِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَمَنْ يُوقِ شَخِّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى
مِنْهُ عُضْوٌ، تَدَاعَىٰ لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى.

İMANIMIZ VE İNSANLIĞIMIZIN İMTİHANI: MÜLTECİLER

Aziz Müminler!

Medineli Ensar, imanları uğrunda evlerini, yurtlarını terk ederek kendilerine sığınan Mekkeli Muhacir kardeşlerine gönülden kucak açmıştı. Onlara karşı hiçbir fedakârlıktan kaçınmamıştı. Öyle ki bir gün Ensar'dan biri Peygamberimiz (s.a.s)'in misafir edilmesini istediği fakir bir muhaciri alıp evine götürmüştü. Evinde de sadece çocuklarına yetecek kadar yiyecek vardı. Bunun üzerine çocuklarını uyuttular. Evdeki o azıcık yemeği misafirlerine ikram ettiler. Hatta bir bahaneyle lambayı da söndürerek misafirle birlikte yemek yiyormuş gibi yaptılar. Karı koca o gece çocukları gibi aç uyudular. Yüce Rabbimiz, onlar nezdinde Ensar'ın fedakârlığından övgüyle söz eden şu âyeti indirdi: **“Daha önce Medine’yi kendilerine yurt edinmiş ve gönülden inanmış olanlar var ya; onlar, kendilerine hicret edenlere muhabbet beslerler. Onlara verilenlerden dolayı içlerinde bir rahatsızlık duymazlar. Öyle ki ihtiyaç içinde olsalar bile kardeşlerini kendilerine tercih ederler. Kim nefsinin bencilliğinden korunmayı başarsa işte kurtuluşa erecekler onlardır.”**¹

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Rabbimize şükürler olsun ki Allah Resûlü'nü rehber edinen, bu ilk Müslüman nesli kendisine örnek alan aziz milletimiz de asırlardır muhacire ensar oldu. Irkı, dili, dini ne olursa olsun kendisine sığınanlara hiç düşünmeden gönül kapılarını açtı. Dünyanın neresinde bulunursa bulunsun mazluma ve mağdura kol kanat gerdi. Yetimleri ve kimsesizleri gözettiler. Fakirlerin ve ihtiyaç sahiplerinin yardımına koştu. Her daim hakkın, haklının, doğrunun yanında yer aldı. Zulme ve zalime karşı dimdik durdu. Ve neticede gariplerin, boynu büküklerin, gözyaşlarıyla yoğurarak Alah'a arz ettikleri duaları, milletimizin tükenmez gücü, aşilamaz kalkanı oldu. Rabbimiz, mazlum yüreklerden yükselen bu duaların, mahzun yüzlerde açan tebessümlerin, mahrum gönüllerde yeşeren ümitlerin hürmetine bizleri hiçbir zaman zelil duruma düşürmedi, hep aziz eyledi.

Çaresiz, kimsesiz, sahipsiz bırakmadı. Nusret ve inayetini bizden esirgemedi.

Kardeşlerim!

Üzerinde yaşadığımız bu topraklar, öteden beri bir hicret yurdu. Cömertlik ve fedakârlığıyla ün salmış olan bu necip millet, her daim güvenli bir liman olmuştur. Son yıllarda coğrafyamızda meydana gelen iç savaş, vahşet ve katliamlardan kaçan milyonlarca kardeşimiz zorunlu olarak topraklarımıza sığınmıştır. Milletimiz, yeryüzündeki bütün toplumları kışkırtarak bir cömertlikle kendilerine yardım elini uzatmıştır. Onları en güzel şekilde ağırlamıştır.

Ancak son zamanlarda milletimizin bu alicenaplığına gölge düşürecek birtakım olumsuzluklara üzüntüyle şahit olunmaktadır. Özellikle kimi çevrelerce kardeşlik ve misafirperverliğimize yönelik bir algı operasyonu yürütülmektedir. Çoğu mesnetsiz iddia ve paylaşımlarla kin ve nefret duyguları körüklenmeye, milletimizin birlik ve beraberliği, huzur ve muhabbeti zedelenmeye çalışılmaktadır. Bu konuda her mümin kardeşimiz dikkatli ve ferasetli olmak durumundadır.

Değerli Cemaatimiz!

Peygamberimiz (s.a.s)'in ifadesiyle **“Müminler, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet ve şefkat göstermeye, tıpkı bir organı rahatsızlandığında diğer organları da bu acıyı paylaşan bir bedene benzer.”**² Öyleyse geliniz! Misafir kardeşlerimizi külfet değil, rahmet vesilesi olarak görelim. Bazılarının yanlışlarını tamamına yüklemeyelim. “Allah hiç kimseye, hiçbir millete böyle ağır bir imtihan yaşatmasın!” diye dua edelim.

İçinden geçtiğimiz bu zorlu süreçte milletçe bizi ayakta tutan ve en fazla ihtiyaç duyduğumuz değerlerin feraset, basiret ve sağduyu olduğunu unutmayalım. Bilelim ki; kardeşliğimiz, birliğimiz, dirliğimiz, huzurumuz bizlere emanettir. Merhametimize sığınan, bizden yardım uman her bir can, imanımız, İslam'ımız ve insanlığımızın bir imtihanıdır.

Aziz Kardeşlerim!

Milletimizin varlığına ve değerlerine yönelik girişilen 15 Temmuz ihanetinin birinci yıldönümünü idrak edeceğiz. Bu vesileyle başta 15 Temmuz şehitlerimiz olmak üzere bütün şehitlerimizin ruhlarına ithafen ülkemiz genelinde hatm-i şerifler okunmaktadır. Aynı zamanda 14 Temmuz günü Cuma namazı öncesinde bütün camilerimizde şehitlerimizi anma programları düzenlenecek ve okunan hatimlerin duası yapılacaktır. Şehitlerimize bir vefa borcu olarak, sizleri yapılacak dualara hep birlikte “amin” demeye davet ediyoruz. Canlarıyla bu toprakları bizlere vatan kılan bütün şehitlerimize bir kez daha Yüce Rabbimizden rahmet, gazilerimize şifalar niyaz ediyoruz.

¹ Haşr, 59/9; Buhârî, Menâkıbü'l-ensâr, 10.

² Buhârî, Edeb, 27.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ أَنْ يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَنِيَّانِ ، يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا.

SALÂLARIN ŞAHİT OLDUĞU DİRENİŞ: 15 TEMMUZ

Aziz Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Ey iman edenler! Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size el uzatmaya yeltenmişti de Allah, onların ellerini sizden çekmişti. Allah’a karşı gelmekten sakının. Müminler yalnızca Allah’a güvenip tevekkül etsinler.”¹

Kardeşlerim!

Aslında bu âyet, Hendek Savaşı’nda Yüce Allah’ın, İslâm ordusunu melekleriyle nasıl teyit ettiğini, nasıl desteklediğini bildirmek için nazil olan bir ayettir. Ancak Allah’ın bu vaadi, tarihin nice dönüm noktalarında tahakkuk etmeye devam etmiştir. Allah’ın bu vaadi Malazgirt’te, Çanakkale’de gerçekleşmiştir. Sakarya’da, Dumlupınar’da tahakkuk etmiştir. Ve biz millet olarak bundan bir yıl önce 15 Temmuz’da Allah’ın bu vaadinin gerçekleştiğine yeniden şahit olduk. O gece ülke ve millet olarak büyük bir ihanet ve işgal teşebbüsüne maruz kaldık. Bu karanlık gecede Allah’ın lütuf ve rahmetini, yardım ve inayetini bizlerden esirgemediğini bir kez daha müşahade ettik. Bunun için 15 Temmuz’un sene-i devriyesinde millet olarak bize düşen en önemli vazife, Allah’ın lütuf ve inayetini, rahmet ve nusretini asla unutmamaktır. Bu büyük badireyi omuz omuza atlatmış müminler olarak üzerimize düşen, Yüce Rabbimize olan hamdimizi, senamızı, şükürümüzü, secdemizi hiçbir zaman eksik etmemektir.

Aziz Kardeşlerim!

Hiçbir zaman unutmamamız gereken bir gerçek de yeryüzünde bize umut bağlamış mazlum, mahrum ve mağdur kardeşlerimizin o gece gözyaşları ile yaptıkları dua ve yakarışlarıdır. O gece hepimiz şahit olduk ki Gazze’den Saraybosna’ya, Kerkük’ten Somali’ye, Sudan’dan Pakistan’a, Asya’nın steplerinden Afrika’nın uçlarına kadar dünyanın bütün mazlumlara, mağdurları, mahrumları, muhacirleri, göçmenleri milletimize dua ettiler. “İslâm ümmetinin son kalesi düşmesin” diye secdeye kapanarak gözyaşı döktüler. O gece Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)’in “**Müminler, bir binanın yapı taşları gibidir. Onlar, birbirlerinin hayata tutunmasını temin ederler.**”² hadis-i şerifinin anlamını hep birlikte yaşadık.

Kıymetli Müslümanlar!

Zihinlerimizde her daim canlı tutmamız gereken diğer bir hakikat, o gece genciyle-yaşlısıyla, kadınıyla-erkeğiyle milletimizin devletiyle el ele vererek gösterdiği

birlik, beraberlik ve dayanışma ruhudur. 15 Temmuz’da hepimiz şahit olduk ki aziz milletimiz, devlet büyüklerimizin çağrısıyla kendi vatanını, hakkını, hukukunu, özgür iradesini, istiklal ve bağımsızlığını savunmak için dilinde tekbir, kulağında salâ sesleri, kalbinde şehadet arzusuyla meydanlara akın etti. O gece aziz milletimiz, İstiklal Marşımızın “Hangi çılgın bana zincir vuracakmış şaşarım/Kükremiş sel gibiyim bendimi çiğner aşarım” dizelerinde ifade edilen o muazzam ruhu bütün dünyaya bir kere daha gösterdi. Bilhassa gençlerimizin “bismillah” diyerek abdestlerini alması, “şehadet getirerek” evlerinden ayrılması, “Allahu Ekber” nidalarıyla yollara düşmesi, milletimizin istikbali açısından en büyük umut olmuştur.

Kardeşlerim!

Daima hatırlamamız gereken bir başka husus, o gece minarelerde yankılanan salâların millet olarak bizi dimdik ayakta tuttuğu, manevi duygularımızı, ortak bilinç ve irademizi harekete geçirdiği gerçeğidir. Salâlar, bir milletin yeniden şahlanmasının, değerleri etrafında kenetlenmesinin şahidi olmuştur. Zira bizi millet yapan ve o gecenin karanlığından aydınlığa çıkaran en büyük gücümüz, Allah’a olan sarsılmaz imanımızdır. O’ndan gayrı hiçbir güce boyun eğmeme irademizdir.

Aziz Müminler!

Zihinlerimizden asla çıkartmamamız gereken diğer bir husus da, o gece maruz kaldığımız ihanet ve işgal teşebbüsünün din kisvesi altında yapılmasıdır. 15 Temmuz gecesinde şahit olduk ki suret-i haktan görünerek 40 yıl boyunca bu milletin dinini, imanını, değerlerini, duygularını, zekât, sadaka ve yardımlarını istismar eden bir ihanet şebekesi, milletimizin varlığına kast etti. Milletin çocuklarını çalarak birkaç nesli heba eden bir nifak hareketi, müstevlilerin emelleri doğrultusunda ülkemizin bekasını hedef aldı. Bu ihanet girişimi bir kez daha gösterdi ki, bizlere düşen vazife, yüce dinimizi sahih kaynaklardan öğrenmektir. İslâm’ı Kur’an ve sünnetin rehberliğinde en güzel şekilde yaşamaktır. Tarih boyunca medeniyetler kuran ana yoldan sapmamaktır. Din gibi yüce bir hakikati şahıslar üzerine bina etmemektir. Bu tür ihanet ve kötülöklere bir daha maruz kalmamak, maslahat rengine bürünmüş mefsedet hareketlerine boyun eğmemek için bilgi ve hikmet yolundan ayrılmamaktır.

Kardeşlerim!

Son olarak unutmamamız gereken bir hakikat de değerlerimiz uğruna can veren aziz şehitlerimizi, yaralarını bir istiklal madalyası gibi bedenlerinde taşıyan gazilerimizi her daim minnet ve şükranla anmaktır. Cenab-ı Hak, şehitlerimize rahmet eylesin! Onları Bedir, Uhud ve Hendek şehitleriyle, Malazgirt, Çanakkale ve Sakarya şehitleriyle buluştursun. Bütün gazilerimize ecir, mükafat ve şifa ihsan eylesin! Bizleri de, onların yollarından ayırmasın!

¹ Mâide, 5/11.

² Buhârî, Salât, 88; Müslim, Birr ve Sıla, 65.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ
مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ عَظِيمٌ.

عَنْ مِمْوَنَةَ مَوْلَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ،
أَفْتِنَا فِي بَيْتِ الْمَقْدِسِ. قَالَ: أَرْضُ الْمَخْشَرِ وَالْمَنْشَرِ، أَثَرُهُ فَصَلُّوا فِيهِ،
فَإِنَّ صَلَاةً فِيهِ كَأَلْفِ صَلَاةٍ فِي غَيْرِهِ

TÜKENMEYEN HÜZNÜMÜZ: KUDÜS VE MESCİD-İ AKSÂ

Aziz Müminler!

Peygamberimiz (s.a.s)'in eşi Hz. Meymune validemiz bir gün, “Ya Rasûlallah! Bize Beyt-i Makdis hakkında bilgi verir misin?” der. Allah Rasûlü şöyle buyurur: “Orası mahşer ve menşer, yani yeniden diriliş yeridir. Oraya gidin ve içinde namaz kılın. Çünkü orada kılınan bir namaz başka yerdeki bin namaza bedeldir.” Hz. Meymune: “Peki oraya girmeye gücümüz yetmezse ne yapalım ya Rasûlallah” dediğinde Rahmet Elçisi şu cevabı verir: “Kandillerini yakmak için zeytinyağı, yakıt hediye gönderin. Kim bunu yaparsa oraya gitmiş ve namaz kılmış gibi olur.”¹

Muhterem Müslümanlar!

Bir şehir düşünün; nice peygamberin tevhid mücadelesine ev sahipliği yapmış. Bir şehir düşünün; üç semavi dinin kiblesi olmuş. Bir şehir düşünün; ismiyle ve çevresiyle mukaddes ve mübarek kılınmış. Sözüünü ettiğimiz bu şehir, Kudüs'tür; Kuts-i Şerif'tir. Diğer adıyla Beytül-Makdis'tir. Binlerce yıldır birçok medeniyete beşiklik yapan, bir cazibe merkezi olan Kudüs ve çevresinde Hz. İbrahim, Hz. İsmail, Hz. Yakub, Hz. Yusuf, Hz. Musa, Hz. Süleyman ve Hz. İsa gibi nice peygamberler yaşamıştır. İslam'ın ilk kiblegâhı, Peygamberimiz (s.a.s)'in İsrâ ve Mîrac tecrübesini yaşadığı² Mescid-i Aksâ da Kudüs'tedir. Allah Rasûlü, bu yüzden Beytül-Makdis ile gönül bağımızın olmasını istemiştir. Oradan umre yapmayı bizlere tavsiye etmiştir.³

Kardeşlerim!

Kudüs, Hz. Ömer'in fethiyle huzura kavuşmuştur. Özellikle Osmanlı devrinde Müslümanlar, insafı ve adaletli bir yönetim sergileyerek farklı inanç mensuplarının canına, malına ve din özgürlüğüne herhangi bir müdahalede bulunmamışlardır. Hatta gayr-i müslimler, aralarındaki anlaşmazlıkların çözümünde İslam'ın adaletine sığınmışlardır. Dinimizin engin hoşgörüsünün, kuşatıcı ve kucaklayıcı anlayışının en açık tezahürü, Halil Kapısı'nın iç duvarında bulunan kitabedir. Ecdadımız, “Lâ ilâhe illallah, İbrâhim Halîlullah” yani “Allah'tan başka ilah yoktur; İbrahim, Allah'ın dostudur.” yazarak bütün semavi din mensuplarının peygamber kabul ettikleri Hz. İbrahim'in adını Kudüs'ün surlarına nakşetmiştir.

Aziz Müminler!

Üzülerek belirtmek gerekir ki tarihte Darü's-selam, yani barış ve huzurun merkezi olan Kudüs uzun zamandır mahzundur. İlk kiblegâhımız Mescid-i Aksâ yaralıdır. Kudüs, bugün her türlü tecavüze maruz kalarak barışın kenti olmaktan çoktan çıkmıştır. Her bir köşesinde insanlığın ortak izlerini, hatırasını barındıran kadim şehir, huzura hasrettir. Peygamberler diyarında her geçen gün müminlerin birliği, beraberliği, en kutsal değerleri hedef alınmaktadır. Masum insanlar acımasızca katledilmektedir. Müslümanların kendi camilerinde ibadet etmeleri zalimce ve barbarca engellenmektedir. 1967 yılından beri Mescid-i Aksâ'da ilk kez geçen hafta Cuma namazı kılınamamıştır. Unutulmamalıdır ki; bir mabedi ibadete kapatmanın hiçbir hukuki gerekçesi, hiçbir dini dayanağı, hiçbir insani yönü olamaz. İnsanları mabetlerden alıkoyanlar, oraları tarumar edenler hakkında Yüce Rabbimizin şu hükmü son derece açıktır: “Allah'ın mescitlerinde Allah'ın adının anılmasını yasak eden ve onların yıkılması için çalışandan kim daha zalimdir. Böyleleri oralara ancak korkarak girebilmelidirler. Bunlar için dünyada rezillik, ahirette de büyük bir azap vardır.”⁴

Aziz Müminler!

Coğrafyamız büyük acılar yaşarken Mescid-i Aksâ ve çevresinde olup bitenler, sağduyu sahibi her insanı endişeye sevk etmiştir. Bizler inanıyoruz ki; peygamberleri bağrında barındıran bu mübarek topraklarda bir an önce işgal sona erecek; sağduyu, itidal ve barış hâkim olacaktır. Müslümanların kalbi, insanlığın ortak değeri olan Kudüs'te akl-ı selimin devreye girmesi en büyük temennimizdir.

Şu bir gerçektir ki; Müslümanlar olarak tarihimizde bizi mahcup edecek hak ihlalleri, zulüm, vahşet gibi insanlık dışı uygulamalar yoktur. Ancak bugün kardeşlerimizin maruz kaldığı tüm felaketler, zulümler ve mağduriyetlerden alacağımız dersler vardır. Bir an önce ümmet bilinciyle iman kardeşliğimizi pekiştirmeliyiz. Birbirimizin saygınlığını, haklarını ve kazanımlarını korumalıyız. İslam ümmetinin yeniden aziz bir ümmet olması için her birimiz olanca gücümüzle çalışmalıyız.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bizler, millet olarak tarih boyunca Kudüs ve Mescidi Aksâ ile olan gönül bağımızı hiçbir zaman koparmadık, koparamayız. Bu bilinçle bu Cuma vaktinde Rabbimize el açıp şöyle niyaz ediyoruz: Allah'ım! Kudüs'teki ve yeryüzündeki bütün mazlum kardeşlerimizin acısını yüreğimizde hissettir! Bizi basiretsizlerden, ferasetsizlerden, vicdansızlardan, zalimlerden yana eyleme! Allah'ım! Mescid-i Aksâ'yı ve İslam beldelerini işgale yeltenenlere fırsat verme! Müslüman kardeşlerimize içinde bulundukları zor durumdan bir an evvel kurtulmaları için yardım eyle! Bizlere yeniden aziz bir ümmet olarak adaleti ayakta tutmayı nasip eyle! Şu mübarek Cuma günü hürmetine dualarımızı kabul eyle Allah'ım!

¹ İbn Mâce, İkâmetü's-Salât, 196; Ebû Dâvûd, Salât, 14.

² İsrâ, 17/1.

³ Ebû Davûd, Salât, 14; İbn Mâce, Menâsik, 49.

⁴ Bakara, 2/114.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿٨١﴾

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانِي وَآوَانِي وَأَطْعَمَنِي وَسَقَانِي وَالَّذِي مَنَّ عَلَيَّ فَأَفْضَلَ

وَالَّذِي أَعْطَانِي فَأَجْزَلَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ. اللَّهُمَّ! رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكِهِ

وَالَهُ كُلُّ شَيْءٍ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ.

YARATAN, YAŞATAN, HİDAYET VEREN ALLAH'TIR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s)'in olanca çabasına rağmen Mekke müşrikleri, batıl inançlarından, insan onur ve haysiyetiyle bağdaşmayan alışkanlıklarından bir türlü vazgeçmemişlerdi. Tevhid inancını, Allah'tan başka ilah olmadığı gerçeğini kabule yanaşmamışlardı. Bir gün Peygamberimize gelerek “Bize Rabbini tanı!” dediler. Bunun üzerine Yüce Rabbimiz, tevhid inancını özlü bir şekilde anlatan, kendisini insanlığa en güzel şekilde tanıtan ihlas suresini indirdi ve şöyle buyurdu:

“De ki: ‘O, Allah birdir.’ ” قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

اللَّهُ الصَّمَدُ “O, hiçbir şeye muhtaç değildir. Her

şey O’na muhtaçtır.” لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ “Onun çocuğu

yoktur. O, doğmamıştır.” وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ “Hiçbir şey O’na denk değildir.”¹

Aziz Müminler!

Yüce Kitabımız Kur’an-ı Kerim, baştan sona bizlere Rabbimiz Allah’ı tanıtan bir kitaptır. O’na imanı, teslimiyeti, ibadeti öğreten; insanca bir hayatın, huzura ulaşabilmenin yollarını gösteren hidayet rehberidir. İşte bugünkü hutbemizde bizlere Rabbimizi en güzel şekilde tanıtan Şuarâ Suresi’nin âyetlerini² sizlerle paylaşmak istiyorum.

Muhterem Müminler!

Yüce Rabbimiz, الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ buyuruyor. Yani Rabbimiz, yaratan ve hidayet verendir. Peygamberleri ve kitapları aracılığıyla bizlere sırat-ı müstakimi, dosdoğru yolu gösterendir. Bizlere düşen, bu yolun yolcusu olmaktır. Kötülüklerden uzak durmak ve gücümüz nispetinde iyiliği yeryüzünde yaymaktır.

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

Rabbimiz, buyuruyor.

Yani yediğimiz her bir lokmayı, içtiğimiz her bir damla suyu bizlere lütfeden Allah’tır. Bizlere düşense her daim helal rızık peşinde koşmaktır. Her nimetin, her türlü imkânın Rabbimizin birer emaneti olduğunu unutmamaktır. Varlığı da darlığı da imtihan vesilesi olarak görebilmektir. Peygamberimiz (s.a.s)’in buyurduğu gibi “Her hâl ve durumda Allah’a hamdolsun”³ diyerek şükredebilmektir.

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ

Yüce Rabbimiz, buyuruyor.

Yani Allah, hastalıkların şifasını verendir. Dertlerin devasını lütfedendir. Çaresizlere çare, ümitsizlere ümit O’dur. Bizlere düşen, sıkıntılarımız ve çaresizliklerimiz üzerinden inancımızı, duygularımızı, samimiyetimizi istismar etmek isteyenlere asla fırsat vermemektir. Sadece Rabbimizin rahmetine sığınmaktır. Yalnızca O’na dayanıp güvenmektir. Birer imtihan olduğu bilinciyle hastalıklara, musibetlere sabır, metanet ve tevekkülle göğüs germektir.

Aziz Kardeşlerim!

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ

Rabbimiz, buyuruyor. Yani,

hayatın da ölümün de yegâne sahibi Allah’tır. Bu hayatı veren de vakti geldiğinde alacak olan da O’dur. Rabbimiz, ölümümüzden sonra bizleri yeniden diriltecektir. Yapıp ettiklerimizin hesabını soracaktır. Herkese hak ettiğinin karşılığını eksiksiz verecektir. Bizlere düşen, son nefesimize kadar imanımıza sadık kalmaktır. Ömrümüzü salih amellerle bereketli kılmaktır. Ölüme ve hesap vaktine her daim hazır olmaktır.

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

Allah, buyurarak

daima rahmetini ummamızı istiyor. Zira O, imanına sadık kalanları, kendisine gönülden teslim olanları asla mahcup etmez. Bizlere düşen, günahla, yanlışta ısrar etmemektir. Acziyetimizin itirafı olan tövbelerimizle, nedametimizin tezahürü olan istiğfarlarımızla Rabbimizin et-Tevvâb ismine sığınmaktır. Bizlere ebedi kurtuluş vadedenlere itibar etmemektir. Kurtuluş beratımızın Kur’an’ın rehberliğinde, Peygamberimiz (s.a.s)’in örneğiğinde geçirilen bir ömür neticesinde sadece Rabbimizin rızasına bağlı olduğunu unutmamaktır.

Kardeşlerim!

Hutbemizi Şuarâ Suresi’nde Hz. İbrahim’in dilinden bizlere öğretilen şu dua ile bitirmek istiyorum: “Ey Rabbimiz! Bizlere katından hikmet bahşet! Bizleri salih kimseler arasına kat! Ardımızdan gelecek nesiller arasında bizleri iyilik ve doğrulukla anılanlardan kıl! Bizleri naîm cennetinin varislerinden eyle! İnsanların diriltilecekleri gün bizleri rezil-rüsva etme Allah’ım!”

¹ İhlâs, 112/1-4.

² Şuarâ, 26/78-82.

³ Ebû Dâvûd, Edeb, 97, 98.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ

قَالُوا سَلَامًا ﴿٦٣﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ، وَلَا اللَّعَّانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبَذِيءِ

RAHMAN'A HAS KUL OLABİLMEK

Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s) bir gün ashabıyla sohbet ederken müminin sahip olması gereken güzel hasletleri veciz bir benzetmeyle şöyle dile getirdi: “**Mümin, bal arısına benzer. Bal arısı gibi hep güzel, temiz, helal şeyler yer. Hep güzel şeyler üretir, hep iyiliklerin peşinden koşar. Hiçbir şeyi ne döker, ne kırar, ne de ifsat eder**”¹

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, Kur'an-ı Kerim'de mümin kullarından övgüyle söz eder. Onları gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, zihinlerin tahayyül edemediği ebedi nimetlerle müjdeler. Geliniz bugünkü hutbemizde Rahman'ın bu büyük müjdesine mazhar olan has kulların özelliklerine hep birlikte kulak verelim.

Kardeşlerim!

Rahman'ın has kulları, **الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا** veryüzünde vakar ve tevazu ile yürürler. Asla kibirlenmezler, gururlanmazlar, üstünlük taslamazlar. Zira bilirler ki gerçek üstünlük, Allah'a karşı görev ve sorumluluk bilincine sahip olmaktan geçer. Gurura ve kibre kapılmak, insanlara üstünlük taslamak, kişiyi ancak Allah'ın rahmetinden, rızasından uzaklaştırır.

Rahman'ın has kulları, **وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا**

dünya ve âhiretlerine faydası olmayan boş söz, tavır ve tutumlardan kaçınırlar. Cahillerin, kendini bilmezlerin sataşmasına aldırış etmezler. “Selam” diyerek geçip giderler. Zira bilirler ki haddi aşmak, küstahlık ve hoyratlık etmek, mümince bir tavır ve tutum değildir. Mümine yakışan, ölçülü ve saygılı davranmaktır; basiretli ve ferasetli olmak; itidalden ayrılmamaktır. Onun bu konudaki hayat ölçüsü, Peygamberimiz (s.a.s)'in şu uyarısıdır: “**Mümin, insanları karalayan, lânet eden, kaba ve kötü sözlü, hayâsız birisi olamaz.**”²

Kıymetli Kardeşlerim!

Rahman'ın has kulları, Allah'a gönülden teslim olanlardır. Bu teslimiyetin en belirgin tezahürü, gecenin sessizliğinde huşuyla kapandıkları secdelerdir. Onların imanlarına olan sadakatlerinin ifadesi, seherin bereketinde Allah'a ihlas ve samimiyetle arz ettikleri dua ve istiğfarlardır. Onlar, günah işlediklerinde gönülden

pişmanlıkla **رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ** “Ey Rabbimiz!

Bizden cehennem azabını uzaklaştır!” şeklinde yakaranlardır.

Rahman'ın has kulları,

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ne cimridirler, ne de savurgandırlar. Onlar, tasarruf ve harcamalarında bu ikisi arasında dengeli bir yol takip ederler. Yüce Rabbimizin kendilerine nimet olarak vermiş olduğu sağlığı, vakti, serveti israf etmekten kaçınırlar. İman ederler ki, her nimetin bir gün hesabı sorulacaktır. Onlar, gerektiğinde Allah yolunda hiçbir fedakârlıktan da geri kalmazlar.

Aziz Kardeşlerim!

Rahman'ın has kulları, her daim elif gibi dosdoğru olurlar. Sırat-ı müstakimden bir an olsun ayrılmazlar. Allah'tan başka hiçbir varlığa boyun eğmezler. Kulluğu sadece O'na özgü kırlarlar. Zihinlerini, gönüllerini hiçbir faniye esir etmezler. Allah'ın haram kıldığı cana kıymazlar. Zinaya bulaşmazlar. İffet ve haysiyetlerine halel getirecek, insan onurunu zedeleyecek davranışlarda bulunmazlar.

Rahman'ın has kulları,

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِالْغَوِّ مَرُّوا كِرَامًا günahların en büyüklerinden olan yalancı şahitlikten kaçınırlar. Onlar, zihinlerini yersiz düşüncelerle kirlilemezler. Dillerini yalan ve iftirayla zehirli bir ok haline getirmezler. Asılsız sözlerle, olumsuz durumlara itibar etmezler. Zira bilirler ki bütün bunlar kötülüğün, fitne ve fesadın kaynağıdır; huzursuzluk ve çöküşün sebebidir. Mümine düşense her şartta hakkı savunmaktır. Her daim doğrunun yanında yer almaktır. Hakikatin tercümanı olmaktır.

Rahman'ın has kulları,

وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا kendilerine Rabblerinin âyetleri hatırlatıldığı zaman, onlara kör ve sağır kesilmezler. Hayat kitabımız Kur'an'ı doğru bir şekilde anlamaya, en güzel biçimde yaşamaya çalışırlar. İçinde yaşadığımız kâinatı ve Allah'ın en mükemmel âyeti olan insanı tefekkür ederler. Hayata ve olaylara ibret nazarıyla bakarlar.

Kıymetli Kardeşlerim!

Rahman'ın has kulları,

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قَرَةً أَعْيُنَ وَاجْعَلْ لَنَا لِمَتَيْنِ إِمَامًا “Ey Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle” diye dua ederler. İşte onlar, sabretmelerine karşılık cennetin yüksek makamlarıyla mükâfatlandırılacaklardır. Orada hoş bir şekilde karşılanacaklar ve ebedi kalacaklardır. Orası ne güzel bir duraktır, ne güzel bir konaktır!³

Ne mutlu Rahmân'a has kul olabilenlere! Ne mutlu yaratılış gaye ve hikmetine uygun yaşayarak Allah'ın rızasını kazananlara! Ne mutlu yolu huzura çıkaranlara! Ne mutlu fâni âlemi bâki bir kazanca dönüştürenlere!

¹ İbn Hanbel, II, 199.

² Tirmizî, Birr, 48; İbn Hanbel, I, 405.

³ Furkân, 25/63-76.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبُرِ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ كَانَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ إِلَى الصَّلَاةِ الْآخِرَى

ÂYETE'L-KÜRSİ'DEN ÖĞRENDİĞİMİZ HAKİKATLER

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de Ayete'l-Kürsi adıyla bildiğimiz muhteşem bir ayet vardır. Bu ayette Rabbimiz kendini bizlere veciz bir şekilde tanıtmıştır. Esmâ-i Hüsnâ'sından örnekler vermiştir. Peygamberimiz (s.a.s) de, "Namazın ardından Âyete'l-Kürsî'yi okuyan kimse, sonraki namaza kadar Allah'ın himayesi altındadır."¹ buyurarak bizlere bu âyeti okumamamızı tavsiye etmiştir. Geliniz bugünkü hutbemizde Rabbimizin Ayete'l-Kürsi'de² bizlere öğrettiği hakikatlere hep birlikte kulak verelim.

Aziz Müminler!

Rabbimizin Ayete'l-Kürsi'de bizlere öğrettiği ilk hakikat **اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ** Allah'tan başka hiçbir ilah olmadığıdır. Hepimiz, Allah'ın kuluyuz. Hepimiz, O'nun kudreti karşısında aciziz. Hepimiz O'nun yardımına, rahmetine, affına muhtacız. Dünyanın türlü meşakkatleri karşısında el açıp aman dileyebileceğimiz, yegâne sığınağımız, dayanağımız O'dur. Bize düşen, Rabbimize hakkıyla kul olmaktır. Kur'an'ın ve Peygamberimiz (s.a.s)'in gösterdiği sırat-ı müstakimden, dosdoğru yoldan ayrılmamaktır.

Kardeşlerim!

Rabbimiz, **الْحَيُّ الْقَيُّومُ** dur. O, her daim diridir, bâkidir. Hayatı veren de alan da O'dur. Her şeyin varlığı O'na bağlıdır. Bize düşen, dünyanın fani, hayatın bir emanet olduğu bilinciyle yaşamaktır.

لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ

Allah, yaratılmışlara özgü niteliklerden münezzehtir. O, her anımıza, her davranışımıza hâkimdir. Bize düşen, Rabbimizin bizlere şah damarımızdan daha yakın olduğunu aklımızdan çıkarmamaktır.

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

Kâinatı var olan her şey Allah'a aittir. Mülk O'nundur, Hüküm O'nundur. Nimet O'nundur. Varlık da yokluk da, darlık da bolluk da O'ndandır. Bize düşen, her durumda

zikreden bir dile, şükreden bir kalbe, tefekkür eden bir zihne sahip olabilmektir.

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

Rabbimizin izni olmadan hiç kimsenin bize ne faydası olabilir ne de zararı dokunabilir. Allah katında bizi değerli kılan, O'na olan imanımızdır, teslimiyetimizdir, sadakatimizdir, sâlih amellerimizdir. Bize düşen, Rabbimizle aramızdaki iman misakımızı korumaktır. O'nun rızasına sadece salih amellerimizi, tövbe ve niyazlarımızı vesile kılmaktır.

Aziz Müminler!

Âyete'l-Kürsi'nin bizlere öğrettiği bir hakikat

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ de, yani Rabbimize hiçbir şeyin saklı, gizli kalmayacağı gerçeğidir. O, dilimizden dökülen her bir sözü, gönlümüzden geçen her bir duyguyu, zihnimizdeki her bir düşüncüyü bilir. Bize düşen, bütün varlığımızla kötülükten sakınmaktır. Elimizi, dilimizi, zihnimizi, gönlümüzü iyiliğin merkezi ve hizmetkârı kılabililmektir.

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

Rabbimiz, ilmin ve hakikatin yegâne kaynağıdır. O bildirmezse biz bilemeyiz. O duyurmazsa biz duyamayız. O söyletmezse biz söyleyemeyiz. O göstermezse biz göremeyiz. Bize düşen, her daim hakkın yanında yer almaktır. Hakikatin tercümanı olmaktır. Gücümüz nispetinde hak ve hakikatin önündeki engelleri kaldırmaktır. Suret-i haktan görünüp insanları aldatanlara karşı uyanık olmaktır.

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا

Rabbimizin kudreti, yüceliği, azameti ve ilmi, her şeyi kuşatmıştır. O hiçbir zafiyete düşmeden her şeyi yönetendir. Bize düşen, kulluğu ve ibadeti yalnızca Âlemlerin Rabbine has kılmaktır. Kula kulluk etmemektir. Zira,

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

her türlü yücelik ve üstünlük Allah'a mahsustur. Bizler bu gerçeği namazlarımızın her rek'atında dile getiririz. Rükûlarımızda

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى

secdelerimizde **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** yani "Şanı yüce olan Rabbim! Her türlü noksanlıktan uzaksın" diyerek Rabbimizi yüceltiriz.

Aziz Kardeşlerim!

Geliniz! Ayete'l-Kürsi'nin bu derin anlamlarını yeniden tefekkür edelim. Her gün okuduğumuz Âyete'l-Kürsi, Rabbimizle aramızdaki iman misakımızın sözlü bir ifadesi olsun. Kötülüklere karşı kalkan kıldığımız namazlarımızın akabinde okuduğumuz bu âyet, bizleri kötülerin şerrinden, bela ve musibetlerden korusun. Rabbimiz, bizleri Âyete'l-Kürsi'nin hakikatlerinden, Yüce Kitabımızın ilkelerinden bir an olsun ayırmasın.

¹ Taberânî, el-Mu'cemü'l-Kebîr, III, 83.

² Bakara, 2/255.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّغْ لِلْمُطَقِّعِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾
وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾ أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾
لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
... مَنْ عَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا

ALİŞVERİŞ VE TİCARET AHLAKI

Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), zaman zaman Medine pazarına giderdi. Orada alışveriş ve ticaret yapan insanlar üzerinde izlenimde bulunur, onlarla sohbet ederdi. Yanlış tutum ve davranışlar sergileyenleri uyarırdı. Nitekim Yüce Rabbimizin alışverişe yönelik hayati ikazları ihtiva eden şu ayetleri nazil oldu: “Ölçü ve tartıda hile yapanlara yazıklar olsun. Onlar, insanlardan bir şey aldıklarında tam ölçüp tartarlar. Kendileri başkalarına vermek için ölçtüklerinde ise eksik tartarlar. Onlar, büyük bir gün için diriltileceklerini hiç mi düşünmezler? O gün insanlar, Âlemlerin Rabbinin huzurunda hazır beklerler.”¹

Kardeşlerim!

Bu âyetler nazil olduktan sonra müminler, Peygamberimizin rehberliğinde alışverişte daha hassas, daha dikkatli davranmaya başladılar.² Resûlullah Efendimiz (s.a.s), bu durumdan gayet hoşnut oldu. “Yâ Rabbi! Bunların ölçü ve tartılarını, alışverişlerini bereketli kıl!” duasıyla onları ticarete teşvik etti.³

Aziz Müminler!

Yüce dinimiz İslam, bizlere bir alışveriş, bir ticaret ahlakı öğretmiştir. Bu ahlakın başında dürüst davranmak vardır. Yalan ve aldatmaktan kaçınmak vardır. Zira doğruluk ve dürüstlük, mümin olmanın bir gereğidir. Erdemli bir birey olarak yaşamının şartıdır. Kaldı ki, sadece alışverişte değil; mümin, hayatın her alanında samimiyeti kuşanması gereken kişidir. Yüce Rabbimizin **“Emrolunduğun gibi dosdoğru ol”**⁴ emri, müminin söz, tutum ve davranışlarının mihveridir.

Peygamberimiz (s.a.s)’in **“Bizi aldatan bizden değildir”**⁵ uyarısı, müminin insanlarla olan ilişkisinde vazgeçilmez bir ilkedir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Allah Resûlü (s.a.s), “Dürüst ve güvenilir tüccar, peygamberler, dosdoğru kimseler ve şehitlerle beraberdir.”⁶ buyurmuştur. Bu hadisten de anlaşılacağı üzere alışverişte, ticarete açık sözlü, şeffaf olmak, önemli ahlaki bir ilkedir. Şu olay bunun en güzel örneklerindendir: Sahabeden biri, alışverişle ilgili zihnini meşgul eden bazı hususları danışmak üzere Peygamberimiz (s.a.s)’in yanına gelir. Allah Resûlü, onu dikkatlice dinledikten sonra kendisine şu nasihatte

bulunur: “Bir şey satın almak istediğin zaman, verebileceğin fiyatı söyle! Bir şey satmak istediğin zaman da, yüksek fiyat değil, onun piyasadaki değerini söyle!”⁷

Değerli Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), “Kusurlu bir malı, kusurunu açıklamadan satması Müslümana helâl değildir.”⁸ hadisiyle bizleri uyarmıştır. Zira malın kusurunu gizlemek, alışverişin bereketini, insanların birbirine olan güvenini yok eder. Satıcı, her ne kadar kâr etmiş gibi gözüксе de onun kârı hüsrandır. Bunun bilincinde olan bir mümin, kâr ve kazanç elde etmek için her yolu mubah göremez. Aldatıcı reklam, hile, haksız rekabet ve aşırı kâr gibi yollara tevessül edemez. Bir başkasının kaybı ve zararı üzerinden kazanç ve kâr devşiremez. Bilir ki bir başkasını aldatması aslında bızatihi kendisini aldatmasıdır. Nitekim Yüce Rabbimiz, geçmiş toplumlardan kimilerinin, alışverişte dürüst davranmayarak yeryüzünde bozgunculuk çıkardıkları için helak edildiklerini bildirmiştir.⁹

Kardeşlerim!

Ticaret ahlâkının temel ilkelerinden biri de kazancın helâl olmasına dikkat etmektir. Yapıp ettiklerinden bir gün mutlaka hesaba çekileceğine inanan bir mümin, kazancına haram karıştıramaz. Bu anlamda Yüce Allah’ın haram kıldığı şeyleri alıp satmak bir Müslüman için helâl değildir. İçki, uyuşturucu ticareti yapmak, kumar oynamak veya oynatmak, vergi kaçırmak gibi hususlardan Müslüman uzak durmalıdır.

Aziz Müminler!

Ne hazindir ki, kimileri gün geçtikçe helal kazanç duyarlılığını yitirmektedir. Kimileri, her yolu mubah sayarak sadece kazanç ve menfaat odaklı hareket edebilmektedir. Kimileri, hırs ve tamahın, kuralsızca daha çok kazanmanın, hâsılı dünya malının esiri olabilmektedir. Kimileriyse Allah’ın en büyük ayeti olan insanın maddi ve manevi kazanımlarını ölçsüz ve hayasızca istismar edebilmektedir.

Oysa hayatımızın her alanında olduğu gibi alışverişte de asıl olan Yüce Rabbimizin rızasıdır. Öyleyse geliniz! Kazancımızı doğruluk ve samimiyet üzerine inşa edelim. Kul hakkına riayet ederek sofralarımızı, ömrümüzü daha da bereketli kılalım. Kendimizin, eşimizin, evladımızın boğazından haram bir lokma geçmemesi için duyarlı olalım. Alışverişimizde, ticaretimizde Peygamberimiz (s.a.s)’in şu hadisi hepimiz için bir ölçü olsun: “Dünya malı, tatlı ve çekicidir. Kim onu tok gözlü bir şekilde alırsa o mal bereketlenir. Kim de onu açgözlülük ve ihtirasla alırsa bereketi kaybolur.”¹⁰

¹ Mutaaffifin, 83/1-6.

² İbn Mâce, Ticâret, 35.

³ Buhârî, Büyü’, 53.

⁴ Hüd, 11/112.

⁵ Müslim, İmân, 164.

⁶ Tirmizî, Büyü’, 4.

⁷ İbn Mâce, Ticâret, 29.

⁸ İbn Mâce, Ticâret, 45.

⁹ Hüd, 11/84-95.

¹⁰ Buhârî, Zekât, 50.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ قَاتَلَ لِتَكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ فِي الْعُلَمَاءِ فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

ZAFERLER ALLAH'TANDIR.

Aziz Müminler!

Cumanız mübarek olsun. Allah'ın selamı, rahmeti ve mağfireti hepimizin üzerine olsun.

Yüce Rabbimiz okuduğum Nasr Suresi'nde şöyle buyuruyor: “Allah'ın zaferi ve fetih geldiğinde ve de insanların akın akın Allah'ın dinine girdiklerini gördüğünde, Rabbine hamd ederek tespihte bulun ve O'ndan bağışlama dile. Çünkü O, tövbeleri çok kabul edendir.”¹

Peygamberimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyuruyor: “Kim Allah'ın dini üstün olsun diye mücadele ederse o, Allah yolundadır.”²

Kardeşlerim!

Bugünlerde Anadolu'nun kapılarını Din-i Mübin-i İslam'a açan, bu toprakları vatan kılmamıza vesile olan Malazgirt Zaferi'nin 946. yıldönümünü idrak ediyoruz. Ümmet olarak bizlere nice zaferler lütfeden Yüce Rabbimize sonsuz hamd-u senalar olsun. Rabbim bu topraklarda İslam'ı ilelebet pâyidar eylesin.

Değerli Müminler!

Büyük zaferlere ancak inananlar erişebilirler. Gerçek zaferlere ancak şu ayet-i kerimelerin bilincinde olanlar koşabilirler: “Allah'a ve Rasûlüne itaat edin ve birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz ve gücünüz elden gider.”³ “Gevşeklik göstermeyin, üzülmeyin. Eğer müminler iseniz üstün gelecek olanlar sizlersiniz”⁴

Aziz Kardeşlerim!

Bu ayet-i kerimeler bizlere gösteriyor ki zaferin olmazsa olmaz şartı, hakiki iman, salih amel ve güzel ahlaktır. İşte tarihimizde bizleri zaferden zafere koşturan, bizlere sahip olduğumuz o muazzam ruhu kazandıran, “Din-i Mübin-i İslâm” dır. Bu ruh sayesinde ki, ecdadımız, sadece Allah'ın adı en yüce olsun diye mücadele vermişlerdir. Yeryüzünde hak, hakikat, adalet ve ahlak egemen olsun diye çaba sarf etmişlerdir. Onlar, İslâm'ın selam, huzur ve esenlik dini olduğunu bütün dünyaya göstermişlerdir. Mazlumların sığınağı, zalimlerin korkulu rüyası olmuşlardır. Şehadet arzusunu hiçbir zaman yüreklerinden eksik etmemişlerdir. Din, iman, millet, vatan ve mukaddesat uğruna gerektiğinde candan vazgeçmeyi göze almışlardır. “Allah, müminlerden, mallarını ve canlarını cennet karşılığında satın almıştır”⁵ ayeti gereğince yaşamışlardır.

Muhterem Müslümanlar!

Asıl zafer, insanın gönlünü kazanmaktır. Gerçek fetih, kalbi Allah'a açmaktır. Zafer, egemen olma hırsına kapılmadan güzelliği herkesin avucuna bırakabilmektir. Fetih, insan iradesini incitmeden, baskı ve zorlama yapmadan, imanın ve İslâm'ın gönüllere teklif edilmesidir.

İşte Malazgirt Meydan Muharebesi'nden önce Anadolu'da gönül sultanları vasıtasıyla bu fethi çoktan gerçekleştirilmiştir. Bizleri bu fetihlere götüren başarıların arkasında hep aynı ruh vardır. Bedir'de de aynı ruh vardır, Çanakkale Zaferi'nde de... Mekke'nin Fethi'nde de aynı ruh vardır, İstanbul'un Fethi'nde de... Kurtuluş Savaşı'nda da aynı ruh vardır, Malazgirt'te de... Malazgirt'ten asırlar sonra Avrupa'nın kapılarını İslam'a açan ve her biri Malazgirt Zaferi'nin kardeşleri olan Kosova Zaferi'nde de Niğbolu Zaferi'nde de aynı ruh vardır. Bütün bunlar, bizim ila-ı kelimetullah yani Allah'ın adı en yüce olsun düşüncesiyle gerçekleştirdiğimiz cihatlarımızdır.

Ve en son 15 Temmuz'da bu ruh milletimiz eliyle yeniden vücut bulmuştur. İşte bu ruh, yine böyle bir Cuma günü Sultan Alparslan'a kefen niyetiyle beyaz elbisesini giydirip “eğer şehit olursam bu elbiseler benim kefenim olsun” dedirten kahraman ruhtur. Bu ruh, İstiklal şairimizin, “Garbın afakını sarmışsa çelik zırhlı duvar/Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var/ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar/ ‘Medeniyet!’ dediğin tek dişi kalmış canavar?” dizelerinde ifade ettiği ruhun ta kendisidir.

Aziz Müminler!

Hutbemin başında okuduğum Nasr Suresi'nde Rabbimiz, her fetih ve zaferden sonra biz müminlerden kendisini hamd ile tesbih etmemizi ve O'na tevbe ve istiğfarda bulunmamızı emrediyor. Çünkü insanoğlu zaferden sonra günaha sürüklenebilir. Başarıdan sonra nefsinin yenik düşebilir. Bu başarıları verenin, bu zaferleri ihsan edenin Allah olduğunu unutup verir de nefsinin pay çıkarmaya kalkışır. Bu sebeple Peygamberimiz (s.a.s) bu sure indikten sonra “Sühbhanallahi ve bihamdihi, estağfirullah ve etûbü ileyh. Allah her türlü noksanlıktan münezzehtir. Hamd sadece O'na aittir. Allah'tan mağfiret diler, O'na tövbe ederim.” duasını çokça yapmaya başlamıştır.⁶

Aziz Kardeşlerim!

Bugün bizlere düşen, sadece tarihimizdeki fetih ve zaferlerle övünmek değildir. Bizlere düşen asıl vazife, bu zaferlere götüren ruh ve manayı idrak edip aynı iman ve teslimiyete sahip olmaktır. Bizlere düşen varlığımızı ve bekamızı, kardeşliğimizi ve muhabbetimizi, dirliğimizi ve birliğimizi, hasılı bizi biz yapan değerlerimizi korumaktır. Dünya mazlumlarının milletimize olan dualarını unutmamaktır, onların umutlarını boşa çıkarmamaktır.

Kardeşlerim!

Tarih boyunca bizlere zaferler kazandıran bütün büyüklerimizi, mübarek ecdadımızı, aziz şehitlerimizi ve gazilerimizi bir kez daha rahmet, minnet ve şükranla yâd ediyoruz. Hasta ve yaralı kardeşlerimize acil şifalar diliyoruz. Yüce Rabbimiz, birlik ve beraberliğimizi, kardeşlik ve muhabbetimizi, dirlik ve huzurumuzu daim eylesin. Hutbeme Rabbimizin Kur'an-ı Kerim'de bizlere öğrettiği şu dua ile son vermek istiyorum: “Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve taşkınlıklarımızı bağışla! Ayaklarımızı dinin üzere sabit kıl! Ve Kâfirler güruhuna karşı bize yardım eyle, bize zafer ihsan eyle!”⁷

¹ Nasr, 110/1-3.

² Buhârî Cihâd, 15.

³ Enfal, 8/46.

⁴ Âl-i İmrân 3/139.

⁵ Tevbe, 9/111.

⁶ Müslim, Salât, 220.

⁷ Âl-i İmrân, 3/147.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا عَمِلَ آدَمِيُّ مِنْ عَمَلٍ يَوْمَ النَّحْرِ أَحَبَّ إِلَى اللَّهِ مِنْ إِهْرَاقِ الدَّمِ...

ALLAH'A YAKIN OLMA ARAYIŞI: KURBAN

Aziz Müminler!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **“De ki: ‘Şüphesiz namazım da, diğer ibadetlerim de, hayatım da, ölümüm de sadece ve sadece Âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.’”**¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: **“Âdemoğlu kurban bayramı günlerinde Allah katında kurban kesmekten daha sevimli bir ibadet yapmış olamaz...”**²

Kıymetli Kardeşlerim!

Yüce Allah'a manen yakınlaşmamıza ve kardeşliğimizin pekişmesine vesile olan kurban bayramının heyecanı bir kez daha yüreklerimizi sardı. Bizleri bu mübarek günlere ulaştıran Yüce Rabbimize sonsuz hamd-u senalar olsun. Önümüzdeki Cuma günü, müminler olarak hep birlikte bayramı idrak edeceğiz. Kurbanlarımızdan elde edeceğimiz sevabın sevinciyle ve bayramın coşkusuyla en büyük arzumuz olan Rabbimizin rızasına beraberce ulaşmaya çalışacağız.

Aziz Kardeşlerim!

Kurban, yüce Allah'a yakın olma arayışıdır. Kurban, teslimiyet ve sadakatin, sevgi ve vefanın, fedakârlık ve paylaşmanın adıdır.

Kurban, nice hikmet ve ibretlerle dolu manevi bir yolculuktur. Bu yolculukta ihlas ve samimiyet sınavına tabi tutulan Âdem (a.s)'ın evlatları Habil ile Kabil'i hatırlarız. Bu sınavda ihlas ve kanaatkârlık kazanırken, samimiyetsizlik ve tamahkârlık kaybetmiştir. Zira bütün ibadetlerin kabul şartı ihlas ve samimiyettir.

Kardeşlerim!

Kurban ibadetinde sadakat ve teslimiyet sınavından geçen İbrahim (a.s) ve oğlu İsmail (a.s)'ın hatırası vardır. Bu imtihanda Hz. İbrahim ve ciğerparesi Hz. İsmail, sahip olunan her şeyin Allah yolunda tereddütsüz feda edilebileceğini göstermişlerdir. O gün bugündür müminler, sadakatin zirvesinde İbrahim (a.s)'ı, teslimiyetin zirvesinde İsmail (a.s)'ı görmüşlerdir.

Ve nitekim kurban ibadetinde Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.s)'ın vefası, fedakârlığı ve cömertliği vardır. Onun ümmetinde kurban, paylaşma, yardımlaşma ve kardeşlik sınavının adı olmuştur.

Muhterem Müslümanlar!

Kurbanlarımız, bir taraftan bizi Rabbimize yakınlaştırırken, bir taraftan da insanlığımıza anlam ve derinlik katar. Kurban, her şeyden önce bizlere sorumluluğumuzu hatırlatır. Hayatın akışı içerisinde unuttuğumuz değerleri bir kere daha gözden geçirmemize ve sırât-ı müstakim üzere sebat etmemize vesile olur. Kurban, aslında nefsin arzu ve isteklerine esir olmamayı, kulluk basamaklarında samimiyetle yükselmeyi ifade eder. Zira kurbanımız, Rabbimize sunduğumuz bir samimiyet ve kulluk beyanımızdır. Rabbimiz, bu gerçeği bizlere şöyle haber verir: **“Kurbanların ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşır; Allah'a ulaşan yalnızca takvanızdır, samimiyetinizdir.”**³

Kardeşlerim!

Kurban, Allah yolunda infak ve paylaşma bilincimizin göstergesidir. Kurban, muhtaçların, yoksulların, garip ve kimsesizlerin yüzünü güldürmektir. Bayram yapamayanları bayram sevincine ortak etmektir. Rabbimize yaklaşırken aynı zamanda komşularımıza, akrabalarımıza, eş ve dostumuza, hâsılı birbirimize de yakınlaşmaktır kurban. Bu yönüyle kurban, adını bile duymadığımız nice ülkelerde daha önce hiç görmediğimiz, tanımadığımız kardeşlerimize uzattığımız bir yardım eli ve kardeşlik dokunuşudur.

Kardeşlerim!

Namaz, zekât, oruç, hac nasıl kendine has bir ibadetse kurban da kendine has bir ibadettir. Yoksula, kimsesize, ihtiyaç sahibine yardım etmek ve hayır işlemek nasıl güzel bir ibadetse kurban da öyle güzel bir ibadettir. Bu ibadetin de kendine özgü şartları, rükünleri vardır. Kurbanda aslolan, nisap miktarı mala sahip olan müminin gerekli şartları taşıyan hayvanı Allah rızası için bizzat kurban etmesidir. Dolayısıyla kurban ibadeti, maddi yardıma dönüştürülemez.

Kardeşlerim!

Diyanet İşleri Başkanlığımız ile Türkiye Diyanet Vakfımız, bu yıl da vekâletle kurban kesim organizasyonu düzenlemektedir. Hem yurt içindeki hem de yurt dışındaki mağdur ve muhtaç kardeşlerimize cömert ve hayırsever milletimizin kurbanları ulaştırılacaktır. Bu vesileyle kardeşlik köprüleri sağlamlaştırılmaya çalışılacaktır. Aziz milletimizin, ihtiyaç sahibi kardeşlerimize hediye edeceği her kurban, insanlığın, kardeşliğin ölmediğinin; insafın merhametin tükenmediğinin kanıtı olacaktır. Milletimizin yardımseverliğinin göstergesi olan kurbanlar; çaresize “Biz varız”, muhtaca “Seninleyiz”, yoksula “Beraberiz” anlamına gelecektir.

Kardeşlerim!

Kurban bağışları 1 Eylül tarihine kadar devam edecek, müftülüklerimiz tatil günlerinde de hizmet sunacaktır. Bu duygu ve düşüncelerle Rabbimizden hepimizi bayrama huzur içerisinde kavuşturmasını ve kurbanlarımızı kabul buyurmasını niyaz ediyorum.

¹ En'âm, 6/162.

² Tirmizî, Edâhî, 1.

³ Hacc, 22/37.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِي الْجَاهِلِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ

İMAN VE İSLAM'IN TEZAHÜRÜ:

FAYDASIZ ŞEYLERDEN UZAK DURMAK

Aziz Kardeşlerim! Bayramınız, Cumanız Mübarek Olsun.

Müminler olarak bizleri bu kutlu bayram gününe, bu Cuma vaktine eriştiren, bizlere bayram sevinci lütfeden Yüce Rabbimize hamd olsun. Bizlere imanı ve İslam'ı, ibadeti ve ahlakı, hamdi ve şükrü öğreten Peygamber Efendimize salat ve selam olsun.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: **“O müminler, gıybet, dedikodu, yalan gibi sözleri işittikleri zaman, ondan yüz çevirirler. ‘Bizim yaptıklarımızın sorumluluğu bize, sizin yaptıklarınızın sorumluluğu da size aittir. Selam olsun size. Bizim cahillik edenlerle işimiz yok’ derler.”**¹

Peygamber Efendimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyuruyor: **“Kendisini ilgilendirmeyen söz, tutum ve davranışlardan uzak durması, kişinin iyi bir Müslüman olduğunun göstergesidir.”**²

Kardeşlerim!

Bugün, iki bayramı bir arada yaşadığımız büyük bir gün... Bugün, kaynaşmamız, birbirimize kardeşliğimizi daha fazla hissettirmemiz için Rabbimizin bize armağan ettiği sevinç günü... Bugün, telbiyelerin tekbirlere, dua ve niyazlara karıştığı feyizli ve bereketli bir gün...

Aziz Müminler!

Bayramlar, sadece neşe, eğlence ve tatil günleri değildir. Bayramlar, aynı zamanda müminin hayatını anlamlandıran, onu Rabbine ve kardeşlerine yaklaştıran günlerdir. Bu günler, huzur ve mutluluğun müminler arasında paylaşarak arttığı; hüznün ve kederin yardımlaşarak azaltıldığı günlerdir. Müminler olarak bizler, bayramımızı bu şuurla idrak edeceğiz. Bayramın ve hayatın her anını Rabbimizin rızasına uygun söz ve davranışlarla değerlendirmeye çalışacağız. Zira mümin, kendisine, çevresine, insanlığa faydası olmayan söz, tutum ve davranışlardan uzak duran kimsedir.

Kardeşlerim!

İman etmek, sorumluluğu üstlenmektir. Bu anlamda bizlere verilen her nimet, bir şükrü gerektirir. Bizlere lütfedilen her imkân, beraberinde bir sorumluluk getirir. Bu imkanları Rabbimizin rızası ve insanlığın

hayrı doğrultusunda kullanmak ve korumak, bizim en büyük sorumluluğumuzdur.

Bu anlamda dilimiz, yalana değil, doğruya dönmelidir. Sözümüz, batıla değil, hakka tercüman olmalıdır. Gözümüz, fitne ve fesadı değil, ıslah ve huzuru aramalıdır. Elimiz, şerre değil, her daim hayra uzanmalıdır. Zihnimiz, çevremize kötülük ve çirkinlik değil, iyilik ve güzellikler saçmalıdır. Gönlümüz, kin ve nefret değil, sevgi ve muhabbet yaymalıdır.

Kardeşlerim!

Allah Rasulü (s.a.s) şöyle buyurmuştur. **“Kıyamet gününde insanoğlu, şu beş şeyden hesaba çekilmedikçe Rabbinin huzurundan bir yere kımıldayamaz: Ömrünü nerede ve nasıl tükettiğinden, gençliğini ne şekilde geçirdiğinden, malını/servetini nereden kazanıp nerelere harcadığından, bildiği ile amel edip etmediğinden.”**³

Muhterem Müslümanlar!

Bu hadisten de anlaşılacağı üzere hepimiz bir hesap vaktine doğru hızla yol alıyoruz. Bu yolculukta sermayemiz, bir saniyesi bile boşa geçirilemeyecek kadar değerli olan ömrümüzdür. Bu yolculukta en büyük gücümüz, Allah'a olan iman ve teslimiyetimizdir. Kazanımlarımız, hayır ve iyiliklerimiz, salih amellerimizdir. Bütün bunları israf etmek, beyhude tüketmek ise bizim en büyük kaybımız ve hüsrانımızdır.

Hayat yolculuğumuzda bize düşen, boş söz, tutum ve davranışlardan uzak durmaktır. Zira mâlâyani olarak isimlendirilen boş söz ve faydasız davranışlar, öncelikle zihnimizi gereksiz yere meşgul eder; kişiliğimizi ve itibarımızı zedeler; zamanla bizleri esir alır. Dünyamıza da ahiretimize de yararı olmayan meşguliyetler, bizlere hayır, bereket ve güzellik kazandırmaz. Aksine vaktimizi öldürür, ömrümüzü tüketir.

Kardeşlerim!

Günümüzde zaman tuzağı olan faydasız bazı televizyon programları, internet siteleri, oyunlar, adeta bir mâlâyani sektörü meydana getirmiştir. Dünya ve ahirete bir katkısı olmayan bu tür meşguliyetler, kişiyi kendisinden, Rabbinden ve çevresinden uzaklaştırmaktadır. Kardeşlerine yabancılaştırmaktadır. Oysa mümin, ancak iki âleme de yararlı olan salih amellere yöneldikçe zamanın bereketini hisseder. Mümin, ancak insanlığına yakışan söz, tutum ve davranışlar sergiledikçe erdemli bir birey olur, yücelir ve saygı görür.

Aziz Kardeşlerim!

Hutbemi Peygamberimiz (s.a.s)'in öğrettiği şu duayla bitirmek istiyorum: **“Allah'ım! Kulağımızın kötülüğünden, gözümüzün kötülüğünden, dilimizin kötülüğünden, kalbimizin kötülüğünden sana sığınırız.”**⁴ Bizleri bunlardan muhafaza eyle Ya Rabbi!

¹ Kasas, 28/55.

² Tirmizi, Zühd, 11.

³ Tirmizi, Sıfatü'l- Kıyâme, 1.

⁴ Nesâî, İstiâze, 4.

لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ

KURBAN BAYRAMI

Essalâtü ve's-Selâmu Aleyke Yâ Rasûlallah!

Essalâtü ve's-Selâmu Aleyke Yâ Habiballah!

Essalâtü ve's-Selâmu Aleyke Yâ Seyyide'l-Evveline
ve'l-Âhirin

Aziz Kardeşlerim! Bayramınız Mübarek Olsun!

Bizlere böyle bir bayram sevinci lütfeden Yüce Rabbimize sonsuz hamd-ü senalar olsun.

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “Kurbanların ne etleri, ne de kanları Allah’a ulaşır. Allah’a ulaşan, yalnızca takvanızdır, samimiyetinizdir.”¹

Peygamberimiz (s.a.s) de yine böyle bir bayram günü, okuduğum hadis-i şerifteki şu dua ile kurbanlarını kesmiştir: “Allah’ım! Bu kurbanlar senin nimetindir ve senin rızan içindir. Benim, ailemin ve ümmetimin kurbanlarını kabul eyle!”²

Kardeşlerim!

Neşe ve coşku günleri olan Kurban Bayramına hep birlikte bir kez daha ulaşmanın huzur ve mutluluğunu yaşıyoruz. Kurban Bayramı, bizlere her yıl İslâm’ın beş temel ibadetinden biri olan haccı getirir. Rabbimize yaklaşma vesilesi olan kurban ibadetini takdim eder. Bu bayram, bizlere Hz. İbrahim’in sadakatini, Hz. İsmail’in teslimiyetini yeniden hatırlatır. Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.s)’in vefasını, cömertliğini, mümince duruşunu ve örnek bir insan oluşunu bir kez daha gözlerimizin önüne getirir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Bugünlerde milyonlarca kardeşimiz hac ibadeti için Beytullah’a, Arafat’a akın ettiler. Rabbimizle olan iman misaklarını yenilediler. Bütün dünya Müslümanları olarak bizler de bugün kurbanlarımızı Allah’ın adıyla keseceğiz. Tevhid inancımızı, kulluk şuurumuzu tahkim edeceğiz.

Hacdaki kardeşlerimiz, hata ve günahlardan arınmayı ifade eden bembeyaz ihramlarıyla, en içten yakarılarıyla Allah’tan başka hiçbir sığınagın olmadığını ikrar ediyorlar. Dünyanın dört bir yanından Kabetullah’a gelen kardeşlerimizin duaları aynı duygularla birleşiyor. Yürekten söylenen “Lebbeyk” sadaları gök kubbeyi inletiyor. Bizler de bugün kurbanlarımızı keserken, aslolanın Allah’a yakınlık olduğunu dile getireceğiz.

Hacdaki kardeşlerimiz, haccın her bir aşamasında dünyevi arzu ve isteklerin esiri olmamak gerektiğini, kurtuluşun ancak takvada olduğunu ifade ediyorlar. Bizler de bugün kurbanlarımızla, bütün varlığımızı Allah’ın yolunda adamaya hazır olduğumuzu göstereceğiz.

Kıymetli Kardeşlerim!

Kurban bayramı, huzurun, esenliğin, kardeşliğin, birlik ve beraberliğin bayramıdır. Her türlü farklılığı bir kenara bırakıp kesrette vahdete ulaşanların, kendini ve Rabbini bilenlerin, tefekkür ve tezekkür edenlerin, gönülden Rabbine teslim olanların bayramıdır. Bu bayram, zihinlerini kötülüklerden arındıranların, gönüllerini manevi kirlerden temizleyenlerin, günahlardan uzak duranların bayramıdır. Bu bayram, nefsinin terbiye edenlerin, hiçbir canlıyı incitmeyenlerin ve çevresine güven verme gayretinde olanların bayramıdır. Bu bayram, sabrı ve şükürü kuşananların, varoluşumuzun hikmet ve gayesi doğrultusunda bir hayat sürenlerin bayramıdır. Bu bayram, değerlerimizi yaşatanların; yetime, yoksula, yalnız, kimsesize yaklaşanların, çaresizlere çare olanların bayramıdır.

Kardeşlerim!

Bayramlar, Rabbimize ve birbirimize daha çok yakınlaşmamız gereken zamanlardır. Bayramlar, birlik ve beraberlik duygularının, paylaşma ve infakın zirveye çıktığı günlerdir. Bayramlar, kâh sevinç, kâh hüznle akıp giden hayat yolculuğumuzda her şeyin bir imtihan olduğu bilincini yeniden hatırlama günleridir.

Öyleyse geliniz! Bayramda anne-babamızın, eş ve çocuklarımızın, kardeşlerimiz ve komşularımızın yüzünü güldürelim. Yalnızlara, kimsesizlere, yoksullara, boynu büküklere ve yaşlılara bayram sevinci götürelim. Kırılan kalpleri, yıkılan gönülleri, bayramın bereketi ve güzellikleriyle mamur edelim. Kardeşliğimize ve bayram sevincimize gölge düşüren dargınlıklara, küskünlüklere ve çekişmelere bugün bir son verelim.

Unutmayalım ki; sunduğumuz her bayram hediyesi, bizi Rabbimizin rızasına ulaştıracaktır. Birbirimize sunabileceğimiz en güzel bayram hediyesi ise kalbimizin derinliklerinden gelen selam, içten dualarımız, tebessüm ve ziyaretlerimiz olacaktır.

Kardeşlerim!

Hutbemi bitirmeden önemli bir hatırlatmada bulunmak istiyorum. Yaşanan trafik kazaları bayramların sevincini hüzne dönüştürüyor; millet olarak hepimizin yüreğini burkuyor. Bu kazalarda nice insanımız, nice kardeşimiz can veriyor. Nice aileler yok oluyor. Nice ümitler, nice istikballer sönüyor. Bu noktada bütün kardeşlerimizi trafik kurallarına uymaya, sabırlı ve dikkatli davranmaya, birbirimizin hak ve hukukuna saygılı olmaya davet ediyorum. Geliniz! Hem kendimizin, hem de kardeşlerimizin güvenliği için frene değil, kurala güvenelim.

Bu duygu ve düşüncelerle aziz milletimizin, yurt dışında yaşayan millet varlığımızın, gönül coğrafyamızdaki bütün kardeşlerimizin ve âlem-i İslâm’ın Kurban Bayramlarını tebrik ediyorum. Kurbanlarımızın makbul, bütün kardeşlerimizin haccının mebrur, günahlarımızın mağfur, bayramlarımızın mesrur olmasını Yüce Rabbimizden niyaz ediyorum. Hutbemizi hakiki bayramları dile getiren şu dizelerle bitirmek istiyorum:

Can bula cananını, bayram o bayram ola!

Kul bula sultanını, bayram o bayram ola!

Hüzn-ü keder def ola, dilde hicap ref ola!

Cümle günah affola, bayram o bayram ola!

¹ Hacc, 22/37.

² İbn Mâce, Edâhî, 1; Ebû Dâvûd, Dahâyâ, 3-4.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ

لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ

فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ

MAZLUMUN YANINDA YER ALMAK

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “Sakın, zalimlerin yaptıklarından Allah’ı habersiz sanma! Allah onları cezalandırmayı, korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor.”¹

Peygamberimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyuruyor: “Bir kötülüğe şahit olan, gücü yettiği takdirde onu eli ile düzeltsin. Buna gücü yetmez ise dili ile düzeltsin. Buna da gücü yetmezse kalbi ile o kötülüğe karşı tavır koysun. Kaldı ki bu durum da imanın asgarî gereğidir.”²

Değerli Kardeşlerim!

İslam dünyası olarak ne yazık ki yine hüznü bir bayram geçirdik. Gönüllerimiz mahzundu, gözlerimiz yaşlıydı. Bayramın sevincini yüreğimizin derinliklerinde hissedemedik. Haccın manevi iklimini tam anlamıyla yaşayamadık. Kurbanın heyecanını doyasya tadamadık. Zira bir taraftan İslam coğrafyasındaki kısır çekişmeler, şiddet ve çatışmalar, bizleri üzmeye devam ediyor. Diğer taraftansa Arakan’daki kardeşlerimizin maruz kaldığı baskı, zulüm, vahşet ve katliamlar yüreğimizi dağlıyor. Masum ve mazlumların uzak diyarlardan yükselen çığlıkları bizleri derinden yaralıyor.

Aziz Kardeşlerim!

Bugün Müslümanların maruz kaldığı haksızlıklar, asılsız ithamlar, şiddet ve zulümler hepimizi sarsmaktadır. Lakin bundan daha acısı ise bütün bu yanlışlıklar karşısında büyük ölçüde insanlığın sergilediği duyarsızlıktır. Varlık amacı yeryüzünde kötülüğü, zulmü, haksızlığı önlemek olan kuruluşların sessizliğidir. Mazlum ve masumların arşı titreten feryatlarına dünyanın kör ve sağır kesilmesidir. Karaya vuran bir balina için seferber olunurken, kıyıya vuran cansız minik bedenlerin görmezden gelinmesidir. İnsanların açlıktan hayatını kaybetmesi; çocuk, kadın, yaşlı demeden evinden, yurdundan sürülmesi karşısında insaf ve vicdanın yitirilmesidir. Müslümanların maruz

kaldığı katliamlara farklı dünyaların, gözünü kapamasıdır.

Aziz Müminler!

Yüce dinimizde bir insanın katli bütün insanlığın katli gibidir. Zira inancımızda insan, bizatihi insan olduğu için değerlidir. Allah’ın bir âyeti olduğu için saygındır. Herkesin canı, inancı, malı ve haysiyeti dokunulmazdır. Hiç kimse inancından dolayı temel hak ve özgürlüklerinden alıkonamaz. Yerinden yurdundan çıkarılamaz. Şiddete, vahşete maruz bırakılamaz. İnancımızda zulmetmek şöyle dursun, zulme sessiz dahi kalınamaz. Hangi gerekçeyle olursa olsun zalime asla meyledilemez. Mazluma sırt çevrilemez. Bu konudaki temel prensibimiz Peygamberimiz (s.a.s)’in şu uyarısıdır: “İnsanlar bir zalimi görürler de onun zulmüne engel olmazlarsa, Allah’ın onları umumi bir azaba uğratması kaçınılmazdır.”³

Kıymetli Kardeşlerim!

İnancımız gereği asla ümitsizliğe kapılamayız. Bizler inanıyoruz ki zalimler er ya da geç hak ettikleri cezayı göreceklidir. Bizler biliyoruz ki bütün bu olumsuzluklar elbette son bulacaktır. Yeter ki, insanlığa tarih boyunca umut olmuş bir milletin evlatları olarak bizler, birlik ruhuyla mazluma, masuma ve mahruma el uzatmaya devam edelim. Dil, din, renk, coğrafya ayrımı gözetmeksizin geçmişte olduğu gibi bugün de zalimin karşısında, mazlumun yanında yer alalım. Yalnız kalsak da en büyük yardımcımızın Rabbimiz olduğu inancıyla zulmün her türlüsüne karşı duralım. Şer odakları topyekûn üzerimize gelse de en büyük gücümüzün mazlumların duası olduğu şuuruyla her daim hakkı ve haklıyı savunalım. Haksızlıklar karşısında asla susmayalım.

“مَنْ لَا يَهْتَمُّ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ مِنْهُمْ” “Müslümanların haline duyarsız kalan kimse onlardan değildir.”⁴ hadisi gereği kardeşliğimize sahip çıkalım. Sevincimizi ve üzüntümüzü, varlığımızı ve yokluğumuzu kardeşlerimizle paylaşalım.

Aziz Müminler!

Geliniz bu mübarek Cuma vaktinde el açıp Yüce Rabbimize canı gönülden yalvaralım: Allah’ım! Dünyanın çeşitli yerlerinde varlık mücadelesi veren kardeşlerimize rahmetinle, nusretinle muamele eyle! Onların bir an önce sıkıntıdan kurtulmalarını nasip eyle! Allah’ım! Arakan’da ve dünyanın muhtelif bölgelerindeki katliamlarda hayatını yitiren kardeşlerimize rahmet eyle! Yaralanan kardeşlerimize acil şifalar ihsan eyle! Allah’ım! İnsanlığın vicdanı olan aziz milletimizden yardımını esirgeme! İnsanlığa ve âlem-i İslam’a feraset, basiret, huzur ve dirlik lütfeyle! Bizleri insanlığını unutanlardan değil, insanca yaşayanlardan eyle Allah’ım!

¹ İbrahim, 14/42.

² Müslim, İmân, 78.

³ Ebû Dâvûd, Melâhim, 17.

⁴ Taberânî, el-Mu’cemü’s-sağîr, II, 131.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي وَزِدْنِي عِلْمًا.

BİLENLERLE BİLMEYENLER BİR OLUR MU?

Aziz Müminler!

Bir gün Mescid-i Nebevi’de bir grup sahabî, tesbih ve duayla, diğer bir grup sahabî de ilimle meşguldü. Ashabın bu durumunu gören Peygamberimiz (s.a.s), şöyle buyurdu: “Her iki grup da hayırlı bir işle meşguller. Bir kısmı Allah’a dua ediyor ve O’ndan bir şey istiyorlar. Allah, onlara dilerse verir, dilerse vermez. Diğerleri ise ilim tahsil ediyorlar ve bilmeyen kimselere ilim öğretiyorlar. İşte bunların yaptığı daha faziletlidir.”

Allah Resûlü (s.a.s), ilim tahsil eden sahabeyi sadece bu şekilde taltif etmekle kalmadı. “Şüphe yok ki, ben de bir öğretmen, bir öğretici olarak gönderildim.” buyurarak onların yanına oturdu.¹ Zira o, “Bilenlerle bilmeyenler hiç bir olur mu?”² âyeti doğrultusunda bilginin, ilmin üstünlüğünü yaşantısıyla ortaya koyan bir peygamberdi.

Kardeşlerim!

Resûlullah Efendimiz, ömrü boyunca ilme, bilgiye, öğrenmeye büyük önem verdi. Onun en büyük gayelerinden birisi, cehaleti yok etmektir. Hak ve hakikate götüren, hayatı anlamlı kılan bilgiyi, insanı yücelten ilmi öğretmektir. O, “Allah’ım! Bana fayda verecek ilmi öğret ve ilmimi artır.”³ şeklinde yakaran bir Rahmet Elçisiydi. Zira Peygamberimiz, ilk olarak hidayet rehberimiz Kur’an-ı Kerim’in “Oku” emrine muhatap olmuştu. Yüce Rabbimiz, Son Elçisi nezdinde insanlığa evvela şöyle buyurmuştu: “Yaratan Rabbinin adıyla oku. O, insanı döllenmiş yumurtadan yarattı. Oku! Senin Rabbin, sonsuz kerem sahibidir. Kalemle yazmayı öğreten O’dur. İnsana bilmediğini öğreten O’dur.”⁴

Aziz Kardeşlerim!

Bizler, bilginin hikmetle buluştuğu, ilmin irfanla yoğrulduğu, âlimin ahlâkla bezendiği bir medeniyetin mensuplarıyız. Medeniyetimizde ilim, aklın ibadeti olarak görülür. İlim, en başta eşyanın hakikatini, varlığın gaye ve hikmetini anlamaya çalışmaktır. İlim, kendini bilmektir. Zira kendini bilen, Rabbin bilir. Rabbin bilen, eşyanın hakikatini öğrenmeyi gaye edinir. Kendi varlığının farkında olan, çevresinin, kâinatın, hayatın farkında olur.

Bilgi, kişiyi kendisinden, Rabbinden, insanlardan uzaklaştırmamalıdır. Onu çevresine yabancılaştırmamalıdır. Bilgi, insanı hikmete taşınmalıdır. Onun kalbine, gönlüne hitap etmelidir. Bilgi, ahlak ve sorumluluk bilinciyle hayata yansımalıdır. Kişiyi Allah rızasına ulaştıran bir araç olarak görülmelidir.

Kardeşlerim!

Bizler, nasıl ki Allah’ın kitabını okuyup hayatımıza yansıtmakla mükellefsek kâinatı ve kâinattaki nizamı da okumak, yani anlamakla mükellefiz. İnsana ve insanlığa fayda sağlayan her türlü ilmi tahsil etmekle sorumluyuz. İlmi çıkar ve tatmin vesilesi olarak asla göremeyiz. İnsanlığa zarar vermek, yeryüzünü tahrip etmek ve yaşanmaz hale getirmek için ilim tahsil edemeyiz.

Aziz Müminler!

Yavrularımız, gençlerimiz, yeni bir eğitim-öğretim dönemine başlıyor. Öğretmenlerimiz, vicdan ve merhamet sahibi; erdemli, değerlerine bağlı, milletin ve insanlığın yararına çalışan nesiller yetiştirmeye devam edecektir. Bu vesileyle yeni eğitim-öğretim yılımızın geleceğimizin teminatı olan evlatlarımıza, değerli öğretmenlerimize, tüm ailelere ve milletimize hayırlar getirmesini Yüce Allah’tan niyaz ediyorum. Rabbimiz, evlatlarımıza kendi rızasına ulaştıracak, ülkemizin, âlem-i İslam’ın ve bütün insanlığın yararına kullanacakları bilgilerle donanmalarını nasip eylesin.

Bu vesileyle velilerimize de önemli bir hususu hatırlatmak istiyorum. Geliniz, yavrularımızın Kur’an’ın rahmet iklimiyle buluşmaları, Peygamberimiz (s.a.s)’in örnek hayatını öğrenmeleri noktasında sorumluluğumuzu ihmal etmeyelim. Okullarımızda seçmeli olarak okutulan Kur’ân-ı Kerim ve Peygamberimizin Hayatı derslerini tercih etmeleri için yavrularımıza rehberlikte bulunalım.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hutbemi bitirmeden önce sizlerle iki hususu paylaşmak istiyorum. Önümüzdeki Perşembe hicri yeni yılın ilk gününü idrak edeceğiz. Bu vesileyle yeni yılınızı şimdiden kutluyorum.

Ayrıca Diyanet İşleri Başkanlığımız, Türkiye Diyanet Vakfı ile birlikte Arakan’lı kardeşlerimize yönelik bir yardım kampanyası başlatmıştır. Kampanya çerçevesinde bugün ülkemiz genelindeki bütün camilerde necip milletimizin yardımına müracaat edilecektir. Toplanan yardımlar, Arakan’lı mazlum ve masum kardeşlerimize ulaştırılacak, onların yaralarına merhem olunmaya çalışılacaktır. Yüce Rabbimiz, hayır ve hasenatınızı kabul eylesin. Mazlumların, mağdurların, çaresizlerin ümidi olan ülkemize ve aziz milletimize zeval vermesin.

¹ Dârimî, Mukaddime, 32.

² Zümer, 39/9.

³ Tirmizî, Deavât, 128.

⁴ Alak, 96/1-5.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الدِّينَ أَمْنٌ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ

رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى

اللَّهُ عَنْهُ.

HİCRET: KUTLU BİR YOLCULUK

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “İman edenler, hicret edenler, Allah yolunda cihad edenler, şüphesiz bunlar Allah’ın rahmetini umarlar. Allah çok bağışlayan ve merhamet edendir.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Müslüman, elinden ve dilinden diğer müslümanların emin oldukları kimsedir. Muhacir ise Allah’ın yasakladığı şeyleri terk edendir.”²

Kardeşlerim!

Müminler olarak dün hep birlikte Muharrem ayının ilk gününü idrak ettik. Hicri 1439 yılına girmenin heyecanını yaşadık. Bizleri yeni bir hicri yıla ulaştıran Yüce Rabbimize sonsuz hamd-ü senalar olsun. Cennetten yeryüzüne adım atışımızla başlayan hicret hikâyemizin, cennette hitama ermesi niyazıyla hicri yeni yılınızı kutluyorum. Yeni yılın, İslam ve insanlık âleminin huzur ve kurtuluşuna vesile olmasını Yüce Mevlâ’dan niyaz ediyorum.

Aziz Müminler!

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamberimiz (s.a.s)’i, insanî erdemlerden ve kulluk bilincinden uzaklaşmış cahiliye toplumu hazmedemedi. Mekkeli müşrikler, kendilerine bir şahit, müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderilen Merhamet Peygamberine akla hayale gelmedik baskı ve zulmü reva gördüler. Ona kucak açmak, onunla yeniden kendilerine gelmek yerine onu dışladılar, Onun hayatına kastettiler. Bu baskı ve şiddet ortamında İslam’ı yayma ve yaşama imkanı kalmadığını gören Peygamberimiz önce sahabeden bazılarını gönderdi, sonra da kendisi gitti fedakar insanların şehri Medine’ye.

Kardeşlerim!

İşte Allah Resûlü ve ashabının bu kutlu yolculuğunun adı hicrettir. Bu hicret, sıradan bir göç değildir. Hz. Ömer döneminde takvim başlangıcı kabul edilen hicret, Müslümanlar için bir milattır. Hicretle beraber İslam’ın yüksek hakikatleri Medine’den bütün yeryüzüne dalga dalga yayılmaya başlamıştır.

Hicret, Müslümanlar için birçok dersler içermektedir. Her şeyden önce bu hicret, bir kaçış değil, yüce değerlerin yeryüzünde neşv-ü nemâ bulması için

girişilen kutlu bir yolculuktur. Hicret; şiddetten merhamete, esaretten özgürlüğe gidişin adıdır. Allah’a itaatın, sadece O’na kul olmanın göstergesidir.

Hicret, İslam davası uğruna anadan, babadan, evlattan hatta candan vazgeçişin, ibretli ve meşakkatli kıssasıdır. Hicret, yârını, diyârını, malını-mülkünü Allah için göz kırpmadan terk eden Muhacir ve onları bağırllarına basan³ Ensârın destanıdır. Bu destanda fedakârlık, kardeşlik, ahde vefa, birlik ve beraberlik, sevgi, saygı, paylaşma ve kucaklaşma vardır. Hâsılı hicret, Allah’a ibadete, insanî erdemlere, rahmet ve medeniyete gönlünü açanların azmi ve kararlılığı, bu değerlere kapılarını kapatanların ise hüsranıdır.

Kıymetli Müminler!

Resûlullah Efendimizin hadisi doğrultusunda asıl hicret, haram ve günahları terk ederek Yüce Allah’a teslimiyettir. Allah Resulüne gönülden bağlılığın, sadakatin, ümmet olabilme gayret ve samimiyetinin ifadesidir. Hicret, insanlık onurunu zedeleyen her türlü süflü duygu ve emellere sırt çevirmektir. Ulvî değerler uğruna mücadele etmektir. Hicret; bâtıldan, boş şeylerden, ömrü israf eden her türlü arzu ve istekten uzaklaşmaktır. Hakk, hakikat ve ahlak yolunda ilerlemektir. Yüce Mevlâ’nın yarattığı tertemiz fitratımızı muhafaza edebilmektir. Şirkten, küfürden, nifaktan uzak durup, imana sadık kalabilmektir.

Kardeşlerim!

Hicret ahlakına sahip olmanın ölçüsü Allah’a kul, Rasulüne ümmet olma bilinciyle, yeryüzünde iyiliğin hâkim olması için gayret göstermektir. Sevgi, saygı, paylaşma, yardımlaşma duygusuyla, samimiyetle kardeşine, milletine, değerlerine gönülden bağlı olmaktır. Dolayısıyla İslam’ın bütün değerlerini istismar ederek, vatanına ve milletine her türlü hainliği yapanların, hicret kelimesinin arkasına sığınmaları beyhude bir çabadır. Böylelerinin, içine düştükleri acizliği, hicret kelimesini kirleterek müntesiplerine izah etmeye çalışmaları, hicret gibi ulvi bir kavramı istismardan başka bir şey değildir.

Kardeşlerim!

Geliniz! Bu mübarek saatte iyilik ve hayırlara hicrete, hakiki bir muhacir olmaya söz verelim. Salih ve sadık kul olmak, Muhacir ve Ensar kardeşliğini aramızda yeniden kurmak ve ilahi rahmeti tecelli ettirecek hicretlere koyulmak adına bu günümüzü milat bilelim. Peygamberimiz (s.a.s)’in öğrettiği şekilde, Allah’ın emrettiklerini yapıp yasaklarından uzak kalalım ve böylece bizler de hicret sevabına nâil olalım. Gönül yesribimiz, İslam’ın nuruyla erdemi, ahlakı, insaniyeti temsil eden tenvir edilmiş Medine olsun.

Ne mutlu hayat yolculuğunu kutlu bir hicrete dönüştürebilenlere!

Ne mutlu bu hicretin sonunda Allah’ın rızasına ulaşabilenlere!

¹ Bakara, 2/218.

² Buhârî, İmân, 4.

³ Haşr, 59/9.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا يَخْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ

وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَحَبُّ الْبِلَادِ إِلَى اللَّهِ مَسَاجِدُهَا...

CAMI, ŞEHİR VE MEDENİYET

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Geliniz! Bugünkü hutbemizin başında yarın idrak edeceğimiz Âşûre gününü ve asırlardır hepimizi hüzne boğan Kerbelâ'yı yâd edelim. Şehitlerin ser çeşmesi, cennet gençlerinin efendisi, Allah Resûlü'nün iki güzide torunundan biri, müminlerin gözbebeği Hz. Hüseyin'i hayırla analım. Bu vesileyle Resûl-i Ekrem Efendimize ve onun ehl-i beytine salât ve selam gönderelim.

Kardeşlerim!

Geliniz! Bugünkü hutbemizde bir de camiye ve çeyrek asrı aşkın bir süredir kutladığımız Camiler ve Din Görevlileri Haftası'nı hatırlayalım. Camiyi yeniden şehrin kalbine, hayatın merkezine yerleştirmenin, medeniyetin beşiği haline getirmenin yollarını arayalım. Mescidin, mabedin, hayatımızda ne kadar önemli olduğunu bir kez daha düşünelim.

Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, hutbemizin başında okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: **“Allah'ın mescitlerini ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekâtı veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte doğru yolda olmaları umulanlar bunlardır.”**¹

Peygamber Efendimiz (s.a.s) de hutbemizin başında okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyuruyor: **“Şehirlerin Allah'a en sevimli olan mekânları camilerdir.”**²

Aziz Müminler!

Camiler, İslam medeniyetinin kalbidir. Medeniyetimizde hiçbir şehir, camisiz, mabetsiz düşünülemez. Peygamberimiz (s.a.s.), Medine'ye vardığında ashabıyla birlikte Medine'nin kalbine derhal Mescidi Nebevi'yi inşa etmiştir. Mescid-i Nebevi, Medine'nin merkezi, medeniyetin beşiği olmuştur. İlim, irfan, ahlak, adalet, sevgi, saygı, şefkat, merhamet gibi değerler, dünyanın dört bir yanına dalga dalga bu kutlu mekândan yayılmıştır. O günden bugüne İslam beldeleri, camilerin etrafında şekillenmiştir. Hâsılı cami, şehrin ruhu olmuştur.

Kıymetli Kardeşlerim!

Biz müminler için hayattır cami. Zira camide yalnızca Allah'a kul olmanın, sadece O'nun huzurunda eğilmenin hazzını iliklerimize kadar hissederiz. Camiler, bizi hayatın bitmek bilmeyen hengâmesinden çekip alır. Manevi iklimiyle yeni bir şuur kazandırarak tekrar hayata katar. Duygu ve düşüncelerimizi ilmek ilmek dokuyarak bizi eğitir. Bu yönüyle camiler bizim için her daim bilgi ve hikmet, ilim ve ahlak mekânlarıdır. Rabbimizi, Dinimizi, Kitabımızı, Peygamberimizi, kardeşliğimizi ve hayatı öğrendiğimiz mekteplerdir.

Camiler, Rahman'ın huzurunda kalplerimizi birleştiren yerlerdir. Camiler, omuz omuza saf tutarken, birlikte kıyam ederken, rükû ve secdeye varırken sahip olduğumuz birlik ruhunu toplumumuza taşıyalım diye inşa edilir. Camilerimiz, elinden ve dilinden emin olunan “güvenilir mümin”, kendisine gıpta edilen “örnek insan” şuurunu evlerimize, mahallelerimize, ülkemize ve insanlığa taşıyalım diye yapılır.

Muhterem Kardeşlerim!

Camiler, varlığıyla İslam beldelerinin bağımsızlığının göstergesidir. Minaresiyle tevhidin sembolüdür. Ezanlarıyla şehadetin ifadesidir. Salâlarıyla bir milleti diriltten ve ayağa kaldıran merkezlerdir. Minberleriyle ilim, hikmet ve marifetin mekânıdır. Kürsüleriyle hak ve hakikatin sesidir. Mihraplarıyla gönlümüzü esir almaya çalışan günahlara, öfke, kin, nefret gibi her türlü kötülüğe karşı bir mücadele yeridir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Diyanet İşleri Başkanlığımız, Camiler ve Din Görevlileri Haftası'nın bu seneki temasını **“Cami, Şehir ve Medeniyet”** olarak belirlemiştir. Hafta boyunca düzenlenecek çeşitli etkinliklerle caminin bir müminin hayat bulması, bir şehrin ruh kazanması, bir medeniyetin ortaya çıkmasındaki önemine vurgu yapılacaktır. Camiyi asr-ı saadetteki fonksiyonuna kavuşturmanın, müminler olarak hepimizin görevi olduğu yeniden hatırlatılacaktır.

Bu vesileyle Camiler ve Din Görevlileri Haftası'nın hayırlara vesile olmasını temenni ediyorum. Camilerimize hizmeti geçmiş ve dâr-ı bekâyâ irtihal etmiş bütün kardeşlerimize Yüce Rabbimizden rahmet, hayatta olanlara sağlık ve huzur diliyorum. Rabbimiz gönüllerimizi, zihinlerimizi, bedenlerimizi camiden ayırmasın. Şehadetleri dinin temeli olan ezandan bizleri mahrum bırakmasın.

¹ Tevbe, 9/18.

² Müslim, Mesâcid, 288.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

إِحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، إِحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ...

ALLAH'I UNUTANLAR, UNUTULURLAR

Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s.), amcasının oğlu Abdullah'la birlikte yolculuğa çıkmıştı. Bir ara ona “Yavrum! Sana bazı tavsiyelerde bulunacağım. Bunları sakın aklından çıkarma!” buyurdu. Ardından bu genç sahabîye Rabbi ile arasındaki bağı asla koparmaması gerektiğine dair şu nasihatte bulundu: “Allah’ın hakkını koru ki, O da seni korusun. Allah’ın hakkını koru ki, O’nu her daim yanında bulasın. Bir şey isteyeceğin zaman Allah’tan iste. Yardım dileyceğin zaman Allah’tan dile. Bil ki, bütün varlıklar sana yardım etmek üzere bir araya gelseler, Allah’ın dilediğinden başka yardımda bulunamazlar. Sana bir zarar vermek üzere elbirliği etseler, Allah’ın takdir ettiğinden başka bir zarar da veremezler.”¹

Aziz Müminler!

Hepimiz insanız. Hayat meşgalesinde kimi zaman komşumuzu, eşimizi-dostumuzu unutuyoruz. Kimi zaman akrabalarımızı, kardeşlerimizi, yetimleri, muhtaçları unutuyoruz. Kimi zaman kendimizi, çevremizi, sorumluluklarımızı unutuyoruz. Ancak bütün bunların ötesinde bir insan için en kötü olanı, yaratılış gaye ve hikmetini unutmasıdır. Asıl hüsrân, kişinin Rabbinin unutarak yaşamasıdır. Allah’la olan misakını, kulluk ahdini hiçe saymasıdır. Dünyanın fani olduğu gerçeğini unutarak hesabı, mizanı, ahireti göz ardı etmesidir. İşte Rabbimiz, kendisini unutanlardan olmamamız için bizleri şöyle uyarmıştır:

“Allah’ı unutan, bu yüzden Allah’ın da kendilerini unutturduğu kimseler gibi olmayın.” **“İşte onlar gerçekten yoldan çıkmış kimselerdir.”**²

Aziz Kardeşlerim!

Rabbimiz, görev ve sorumluluklarımızı öğretmek için bize Kur’an-ı Kerim’i gönderdi. Yüce Kitabımızın bir adı da Zikr-i Hâkim’dir. O, bize unutmamamız gerekenleri hatırlatan bir kitaptır. Bizim yolumuzu aydınlatan bir kandildir, bir rehberdir. Yeter ki biz ona sınımsız sarılalım. Yeter ki ona gönlümüzü, zihnimizi, hayatımızı açalım.

Rabbimiz, “**Sen ancak bir uyarıcısın**”³ buyurarak müminlere kendisini hatırlatacak, doğru

yolu gösterecek en güzel ahlaka sahip bir Peygamber gönderdi. Muhammed Mustafa (s.a.s)’i lütfetti. O, bize hak ve hakikatin, doğru ile yanlışın, iyi ile kötünün ne olduğunu öğretti. Yeter ki bizler, onun sünnetine tabi olalım. Onun eşsiz örnekliğinden ayrılmayalım. Hayatımızı, onun rahmet yüklü mesajlarıyla bereketli kılalım.

Namazımız, kurbanımız, haccımız, zekâtımız, orucumuz, hâsılı bütün ibadetlerimiz, her daim Rabbimizi hatırlayalım diye emredildi. Yeter ki bizler, ibadetlerimizin bizi Rabbimize yakınlaştırdığını, O’nun katında bizi değerli kıldığını unutmayalım.

Kıymetli Kardeşlerim!

Allah’ı unutarak yaşayanları Allah da hem dünyada hem de ahirette unutacaktır. Bu dünyada kendisine nankörlük edenleri Allah, o büyük günde rahmetinden mahrum bırakacaktır. Dünyanın esiri olanlara, Allah’ın merhametinden başka hiç bir sığınağın olmadığı mahşer gününde şöyle seslenilecektir: “**Siz bu günü yaşayacağınızı nasıl unuttuysanız biz de bugün sizi unutuyoruz. Şüphesiz varacağınız yer, ateştir. Size yardım edecek kimse de yoktur.**”⁴

Kardeşlerim!

Geliniz! Şu kısacık hayatımızda Rabbimize, ailemize ve çevremize karşı sorumluluklarımızı unutup ihmal etmeyelim. Bize düşenin, Allah’ın rızasına uygun yaşamak olduğunu unutmayalım. Varlık gayemizin, o büyük güne hazırlanmak olduğunu hatırimızdan çıkarmayalım. Rabbimizin nimetlerine karşı şükran ifademiz olan ibadetlerimizi aksatmayalım. O’nun her an bizi gördüğü, her davranışımızı bildiği, her sözümüzü duyduğu bilinciyle yaşayalım. Ebedi huzurun, Allah rızası doğrultusunda geçirilen bir ömre bağlı olduğunu unutmayalım.

Kardeşlerim!

Hutbemi, Rabbimizin Kuran’ı Kerim’de bizlere öğrettiği şu dualarla bitiriyorum:

“**Rabbimiz! Unutur ve hata edersek bizi sorumlu tutma!**”⁵

“**Rabbimiz! Bizi doğru yola erıştirdikten sonra kalplerimizi saptırma, bize tarafından bir rahmet bağışla. Hiç kuşku yok ki, lütfu bol olan yalnız sensin.**”⁶

“**Rabbimiz! Günahlarımızı affet, kötülüklerimizi ört, ruhumuzu iyilerle beraber al! Rabbimiz! Peygamberlerin aracılığıyla bize vaad ettiklerini ver; kıyamet gününde bizi rezil etme! Sen asla sözünden caymazsın.**”⁷

¹ Tirmizî, Sıfatü’l-kıyâme, 59.

² Haşr, 59/19.

³ Gâşîye, 88/21.

⁴ Câsiye, 45/34.

⁵ Bakara, 2/286.

⁶ Âl-i İmrân, 3/8.

⁷ Âl-i İmrân, 3/193-194.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ

أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ

النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ

CENNET YOLCUSU OLABİLMEK

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyurmuştur: **“Rabbimizin mağfiretine, genişliği göklerle yer arası kadar olan ve takva sahipleri için hazırlanmış bulunan cennete koşun.”**¹

Peygamberimiz (s.a.s) de “Cennete girmeye vesile olacak en önemli husus nedir?” diye soran bir sahâbiye, **“Takva, yani Allah’a karşı sorumluluk bilinci ve güzel ahlakı.”** buyurmuştur.²

Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, bizlere birbirini takip eden iki hayat vermiştir. Birincisi fâni, kısa ömürlü ve kazanca dönüştürülmesi gereken dünya hayatıdır. İkincisi ise ebedi ve ölümsüz olan âhiret hayatıdır. Dünya hayatı, âhirete uzanan zorlu ve sonlu yoldur. Âhiret hayatı ise dünya tarlasında ektiğimizi biçeceğimiz, yapıp ettiklerimizin karşılığını eksiksiz göreceğimiz bir hayattır. Bu hayatta bizler için ya hüznün ya da sevinç vardır.

Dünya imtihanında başarılı olmak için gayret gösterenler, Allah’ın rızasına ve ebedi nimetler yurdu olan cennete kavuşacaklardır. Bu imtihanı kaybedenler ise âhirette pişmanlık ve hüsrana uğrayacaklardır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Rabbimiz, cennetine götürecektir, cehennemden kurtaracak yolu bizlere hayat rehberimiz olan Kur’an-ı Kerim’de öğretmiştir. Peygamberimiz (s.a.s) de bu yolu bizzat yaşayarak göstermiştir. Söz konusu bu yolun sonu ebedi kurtuluştur. Bu yolun sonu bitmeyecek olan bir huzurdur. Geliniz bugünkü hutbemizde cennet yolcusunun özelliklerine hep birlikte bakalım.

Aziz Müminler!

Cennete giden yola imanla girilir. Zira ebedi kurtuluş, imandan geçer. Allah’ın varlığına ve birliğine, O’nun peygamberlerine, meleklerine,

kitaplarına, ahiret gününe, kaza ve kaderin Allah’tan olduğuna gönülden inanmak mümin olabilmenin ilk şartıdır. Mümin, Allah’a gönülden teslim olmuş kişidir. Mümin, son nefesine kadar imanına sadık kalan kimsedir. O, bu uğurda türlü musibetlere maruz kalsa da sadakat ve teslimiyetini yitirmez.

Kardeşlerim!

Cennete giden yolda ilerleyebilmenin şartı ibadettir, salih ameldir. İhlasla kılınan namaz, samimiyetle tutulan oruç, hac, zekât, kurban nasıl birer ibadetse, sırf Allah rızası gözetilerek yapılan her güzel iş de bir ibadettir. Anne-babamıza, eşimize-evladımıza, komşu ve akrabamıza, can taşıyan her bir varlığa iyilikte bulunmak ibadettir. Hayatı birbirimize kolay kılmak, sahip olduğumuz nimet ve imkânları kardeşimizle paylaşmak, yardımlaşmak bir ibadettir. Tutamayanın eli, göremeyenin gözü, yürüyemeyenin ayağı, konuşamayanın dili olmak bir ibadettir. Hâsılı kötülükten uzak durma ve iyilik yolunda olma gayreti bir ibadettir.

Aziz Müminler!

Cennete giden yolda yücelebilmenin şartı güzel ahlakıdır. Rabbimize, kendimize, çevremize karşı samimiyeti kuşanmaktır. Doğruluk ve istikametten asla ayrılmamaktır. Ahde vefayı elden bırakmamaktır. Emanete ihanet etmemektir. Zira Rahmet Elçisi (s.a.s) tarafından “elinden ve dilinden emin olunan kişi” diye tarif edilen mümin, hiçbir kimseye zarar veremez. Yüce Allah’ın saygın bir varlık olarak yarattığı insanın onur ve haysiyetini zedeleyecek söz, tutum ve davranışlarla kısacık ömrünü israf ve heba edemez. Mümin, **“Utanmazsan dilediğini yap.”**³ hadisi doğrultusunda güzel ahlakı kendisine şiar edinir.

Kardeşlerim!

Hutbemizi şu duayla bitirmek istiyorum: **“Allah’ım! Senden cenneti ve bizi cennete yaklaştıran söz ve amelleri isteriz. Cehennem ateşinden ve bizi ona yaklaştıran söz ve davranışlardan sana sığınırız.”**⁴

Allah’ım! Vatanımıza, milletimize; birliğimize, dirliğimize kastedenlere fırsat verme!

Yâ Rabbi! Değerlerimiz uğrunda canlarını feda eden aziz şehitlerimize rahmetinle muamele eyle! Gazilerimize acil şifalar lütfeyle! Bizleri onların uğrunda canlarını feda ettikleri, kanlarını akıttıkları yüce değerleri yaşayan ve yaşatanlardan eyle!

¹ Âl-i İmrân 3/133.

² İbn Mâce, Zühd, 29.

³ Buhâri, Ehadisü’l-Enbiya, 54.

⁴ İbn Mâce, Dua, 4.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ

إِيمَانًا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نَزِلَّ أَوْ نَصِلَّ أَوْ نَظْلَمَ

أَوْ نُظْلَمَ أَوْ نَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيْنَا

MÜMİNCE BİR DURUŞ: TEVEKKÜL

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s) ve Hz. Ebû Bekir, Medine’ye hicret için yola çıkmışlardı. Durumdan haberdar olan müşrikler her tarafta onları aramaya başlamışlardı. Takip edilmemek ve müşrikleri şaşırtmak amacıyla Allah Resûlü, yol arkadaşıyla birlikte Sevr Dağı’nda bir mağaraya sığınmıştı. Müşrikler, bir ara mağaranın önüne gelip dayanmışlardı. Bu esnada Hz. Ebû Bekir, “Yâ Resûlallah! Eğilip ayaklarının dibine bir baksalar bizi görecekler.” sözüyle endişesini dile getirmişti. Allah’a karşı her daim tam bir güven ve teslimiyet içinde olan Resûlullah Efendimiz ise âyetle de ifade edildiği üzere¹ şöyle diyerek arkadaşını sakinleştirmiş ve bir yönüyle bizlere tevekkülü öğretmişti: “Üzülme! Allah bizimle beraberdir. Allah’ın yanlarında olduğu iki kişi hakkında neden endişe ediyorsun ki?”²

Kardeşlerim!

Müminde bulunması gereken en önemli hasletlerden biri de tevekküldür. Tevekkül, elimizden gelen gayreti gösterdikten sonra sonucu Allah Teâla’ya havale etmektir. Acizliğimizi, çaresizliğimizi itiraf ederek Yüce Mevla’ya kayıtsız şartsız teslimiyettir tevekkül. Sevinçte-kederde, bollukta-darlıkta, kısacası her anımızda Allah’a sığınmaktır. En zor anlarımızda yanımızda kimseyi bulamasak da, ümidimizi kesmeden el açıp Yüce Rabbimizden yardım dilemektir.

Aziz Müminler!

Gerçek tevekkülün ne olduğunu görmek için peygamberlerin hayatına bakmak gerekir. Zira onların her birisi bizlere tevekkülün en güzel örneklerini göstermiştir.

İnsanlık için tevekkülün ilk örneğini Hz. Âdem sergilemiştir. Onun nezdinde hata ve günahattan pişmanlığın, Allah’ın rahmetinden ümidi kesmemenin adıdır tevekkül. Âdem (a.s.) ile eşi Havva annemiz, yaptıkları yanlışın farkına varınca şöyle niyazda bulunmuşlardır: “Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize

Kıymetli Kardeşlerim!

Tevekkül, tevhid inancı uğrunda ateşe atılmayı göze alan Hz. İbrahim gibi azimli ve kararlı olmaktır. İsmail (a.s.) gibi gerektiğinde Allah yolunda bütün varlığını feda edebilme cesaretini gösterebilmektir. Yaraları kemiğe dayandığı halde, Eyyûb Peygamber gibi, sabrı ve metaneti kuşanmaktır tevekkül. Ciğerpâresi Yusuf’un hasretinden, gözlerini yitiren Yâkub Peygamber gibi, fedakâr olabilmektir. Tevekkül, iffet ve hayâ timsali Yusuf (a.s.) gibi her türlü imtihanın karşısında Allah’a sığınmaktır.

Ve nihayet tevekkül, her türlü olumsuzluğa rağmen, Rahmet Elçisi Muhammed Mustafa (s.a.s) gibi ümitvâr olmaktır. Onun gibi her daim sarsılmaz bir imana, yüce ideallere, diriltici bir gayrete sahip olabilmektir. Şefkat ve merhametin; hak ve hakikatin; ahlak ve erdemin yolunda sebat edebilmektir.

Aziz Kardeşlerim!

Tevekkül, tembellik ve miskinliğin mazereti olamaz. Aksine tevekkül, çalışkanlığın, üretkenliğin diriltici bir unsurudur. Tedbiri terk ederek, sorumluluğu yerine getirmeden, sebeplere tutunmadan tevekkül etmek İslam’ın ruhuyla bağdaşmaz. Böyle bir tevekkül anlayışı, işin kolayına kaçmaktır, tembellik ve tedbirsizliktir. Çalışıp çabalamaksızın kuru bir tevekkül anlayışına sahip olmanın sonu hüsrandır.

Muhterem Kardeşlerim!

Öyleyse her birimiz, görevlerimiz konusunda gayret gösterelim. Sorumluluğumuzu yerine getirerek Yüce Mevla’dan istemesini bilelim. Fani olan dünyaya ve dünyalıklara değil, sadece Bâkî ve her şeye kâdir olan Allah’a dayanıp güvenelim. Yüce Kitabımızın şu âyetinde belirtilen gerçek müminlerin özelliklerine sahip olmak için çaba sarf edelim: “Müminler o kimselerdir ki; Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir. O’nun âyetleri kendilerine okunduğu zaman bu onların sadece imanını artırır. Onlar yalnızca Rablerine tevekkül ederler.”⁴

Aziz Müminler!

Hutbemizi Peygamberimiz (s.a.s)’in öğrettiği şu dua ile bitirelim: “Allah’ın adıyla tevekkül ettim. Allah’ım! Ayağımızın kaymasından, şaşırmaktan, zulmetmekten zulme uğramaktan, cahillik etmekten veya bize cahillik edilmesinden sana sığınırız.”⁵

¹ Tevbe, 9/40.

² Buhârî, Fedâilü’l-Ashâb, 2.

³ A’râf, 7/23.

⁴ Enfâl, 8/2.

⁵ Tirmizî, Deavât, 35.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ

إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ

ŞÜKREDEN BİR KUL OLABİLMEK

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s) zaman zaman geceleri kalkar ve ibadet ederdi. Uzunca bir süre huşu içerisinde kıyamda dururdu. Gözyaşları eşliğinde secdeye kapanırdı. Gönülden Allah'a yakarıştı bulunurdu. Onun bu haline gıptayla şahit olan Hz. Aişe validemiz, “Yâ Resûlallah! Rabbin geçmiş ve gelecek bütün günahlarını bağışladığı hâlde niçin bu kadar ibadet ediyorsun?” diye sordu. Allah Resûlü (s.a.s), değerli eşinin bu sorusuna nice anlam ve ibretlerle dolu şu cevabı verdi: “Allah’a şükreden bir kul olmayayım mı Ey Aişe?”¹

Aziz Müminler!

Bizler, bu fâni dünyada birer misafir olarak bulunuyoruz. Gözümüzü çevirdiğimiz her yerde Allah'ın nimetlerini görüyoruz. Her lokmada O'nun ikramlarını tadıyoruz. Her nefeste O'nun bize bağışladığı hayatı yaşıyoruz. Biliyoruz ki bütün bunlar bizim içindir.

Bir an için duralım ve birkaç saat içinde sahip olduğumuz nimetleri şöyle bir hatırlayalım. O nimetlerin her biri ile nasıl buluştuğumuzun muhasebesini yapalım. O nimet, toprağın derinliklerinden çıkan bir ağacın meyvesi ise, Allah onu çeşitli aşamalardan geçirerek bizim için hazırlamıştır. Eğer o, bir damla su ise, Allah onu okyanuslardan bulutlara çıkarmış, bulutlardan yeryüzüne bizim için indirmiştir. Eğer o bir ışık ise, Allah onu uzayın derinliklerindeki güneş yoluyla bize göndermiştir.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimizin bu ikramlarını gördükten sonra, bir bakalım, bütün benliğimizi kaplayan o şükran duygusu bizi nerelere götürecektir! İşte o zaman Rabbimizin bize bağışladığı bunca nimet arasında şükretmenin ayrı bir yeri olduğunu göreceğiz. Onun içindir ki, Yüce Rabbimiz, “Kim şükrederse kendisi için şükretmiş olur. Kim de nankörlük ederse, bilsin ki Allah her bakımdan sınırsız zengindir, övülmeye layıktır.”² buyuruyor.

Aziz Kardeşlerim!

Şükür, Allah'ın emaneten verdiği nimetlerin kadrini bilmektir. Şükür, arzu ve isteklerin, hırs ve tamahın esiri olmaktan kendimizi koruyabilmektir. Şükür, yaratılış gaye ve hikmeti doğrultusunda yaşamamanın bir göstergesidir. Şükür, yapılan iyiliğe kör ve sağır kesilmemektir. Sadece varlığın kıymetini bilmek değil, yokluğa da sabredebilmektir şükür. “Hani Rabbiniz size şöyle bildirmişti: Eğer şükrederseniz elbette size nimetimi artırırım. Nankörlük ederseniz gerçekten azabım çok çetindir.”³ âyetinin bilinciyle şükür, her durumda Allah'ın gazabından rahmetine sığınmaktır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Şükretmek sadece dille “Elhamdülillah, Ya Rabbi şükür” demek değildir. Asıl şükür, her nimeti, Allah'ın razı olacağı şekilde değerlendirmektir. Aldığımız her nefesin, hayatımızın, aklımızın, sağlığımızın, bütün imkânlarımızın kendine has bir şükürü vardır.

Mükerrerem bir insan olarak yaratılmış olmamızın şükürü imandır. Kalbimizin şükürü, kin, nefret gibi kötü duygulardan uzak durmaktır. Zihnimizin şükürü Allah'ın yüceliğini tefekkür ve tezekkürdür. Dilimizin şükürü, Allah'ı zikirdir. Bedenimizin şükürü, her daim Allah rızası doğrultusunda yaşamak ve ibadetlerimizi eda etmektir. Malımızın şükürü, sadaka ve zekât vererek ihtiyaç sahiplerine infakta bulunmaktır. İlmimizin şükürü, öğrenci yetiştirerek, ardımızda kalıcı eserler bırakarak insanlığa faydalı olmaktır.

Aziz Müminler!

Her birimiz, bize yapılan küçük bir iyilik karşısında dahi teşekkür etme gereği hissederiz. Peki bunca nimeti bizlere ikram eden Rabbimize karşı şükürden uzak kalmamız düşünülebilir mi? Bu nimetleri görmezden gelmek, kulluk bilinci ve mümin ahlakı ile bağdaşır mı? Elbette ki bağdaşmaz.

Öyleyse kardeşlerim! Zihnimizi, kalbimizi, dilimizi, bedenimizi şükür nimetinden mahrum bırakmayalım. Ömrümüz, şükürümüzle bereketlensin. Şükürümüz, nimetlerimizin artmasına vesile olsun. Hamdimiz, bizleri Rabbimize yakınlaştırsın ve yüceltsin.

Hutbemizi, Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in sıkça yaptığı bir dua ile bitirelim: “Allah'ım! Seni anıp zikretmek, nimetlerine şükretmek, sana en güzel şekilde kulluk etmek için bana yardım eyle!”⁴

¹ Müslim, Sıfâtü'l-münâfikîn, 81; İbn Hıbban, Sahih, II, 36.

² Lokmân, 31/12.

³ İbrâhîm, 14/7.

⁴ Ebû Dâvûd, Vitir 26.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا كِتَابُ اللَّهِ وَسُنَّةُ نَبِيِّهِ.

SÜNNET: NEBEVİ KILAVUZ

Aziz Müminler!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “(Resûlüm!) De ki: ‘Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.’”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Size iki şey bırakıyorum. Onlara sımsıkı sarıldığımız sürece yolunuzu asla şaşırmazsınız: Bunlar, Allah’ın Kitabı ve Peygamberinin sünnetidir.”²

Değerli Kardeşlerim!

İman edilmesi gereken esaslardan biri de peygamberlere imandır. Müminler olarak bizler, Âdem (a.s.)’dan Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s)’e kadar gönderilen bütün peygamberleri tasdik ederiz. Peygamberimize ve onun tebliğ ettiği hususların tamamına inanırız. İmanımızın sözlü bir ifadesi olan kelime-i şهادette ve kelime-i tevhitte bu inancımızı gönülden dile getiririz. Biliriz ve iman ederiz ki Peygamberimize iman olmadan tevhit inancı olmaz. Peygamberimizi herkesten ve her şeyden daha çok sevmedikçe kâmil manada mümin olunamaz. Biliriz ve iman ederiz ki onun sahih sünnetine tabi olmadan gerçek anlamda İslam dini yaşanamaz.

Aziz Kardeşlerim!

Bizler, Yüce dinimiz İslam’ı iki ana kaynaktan öğreniriz. Birincisi hidayet rehberimiz olan Kur’an-ı Kerim’dir. İkincisi ise Resûlullah Efendimiz (s.a.s)’in çağlara ışık tutan sünnet-i seniyyesidir. Nasıl ki peygambere iman olmadan Allah’a iman bir geçerliliği yoksa Peygamberimizin örnek hayatı, sireti, sahih sünneti ve hadisleri olmadan da Kur’an-ı Kerim’i doğru anlamak ve yaşanan bir hayata dönüştürmek mümkün değildir. Zira Kur’an-ı Kerim, Peygamberimize indirilmiş, O’nunla anlaşılmış ve O’nun örneğinde hayata yansıtılmıştır.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, Kur’an-ı Kerim’de, يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ “Ey İman edenler! Allah’a ve Resûlüne iman edin...”³ buyurarak kendisiyle birlikte Resûlüne inanmayı emretmiştir.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ “Ey İman edenler! Allah’a ve Resûlüne itaat edin...”⁴ buyurarak kendisine itaatle birlikte Resûlüne tabi olmayı da

emretmiştir. Yüce Kitabımız Kur’an-ı Kerim’de ifade edildiği üzere Peygamber Efendimize uymak Allah’ı sevmekle doğrudan ilgili ve irtibatlıdır. Bu itibarla, Peygamber Efendimize hürmet göstermeyen bir inanç, kişiyi ne mümin kılar, ne de Müslüman.

Aziz Müminler!

Peygamberimiz, bütün insanlığa gönderilmiş rahmet ve hidayet kaynağıdır. O, bize varoluşumuzun gayesini haber vermiştir. Allah’a, doğru ve hakkıyla ibadet etmenin, O’nun rızasını kazanmanın yolunu öğretmiştir. O, bizleri özülle ve sözülle fazilet ve erdeme davet etmiştir.

Şu bir gerçektir ki; dünya ve ahiret saadeti hedefleyen her mümin, Peygamberimiz (s.a.s)’in sahih sünnetine tabi olmak durumundadır. Gerçek anlamda sünnete tabi olmaksa, öncelikle Kur’an-ı Kerim’i Peygamberimizin tebliğ ettiği şekilde doğru anlayıp hayatımıza yansıtmaktan geçer. Sünnete uymak müminleri engin bir gönle, derin bir ufka, yüce bir ruha, erdemli bir karaktere ulaştırır. Sünnete tabi olmak, cehalet ve tembelliğin, kin ve nefretin, şiddet ve tefrikanın karşısında dimdik durmaktır. Gelecek nesillere daha yaşanılabilir bir dünya bırakmak için her daim yüce ideallerin peşinden koşmaktır. Sünnete tabi olmak, Peygamber Efendimiz gibi feraset ve basireti, sadakat ve güvenilirliği, sabrı ve metaneti, şefkat ve merhameti, saygı ve sevgiyi, dahası ahlakı kuşanmaktır.

Aziz Kardeşlerim!

Resûlullah Efendimiz (s.a.s)’in örnek hayatını bizlere aktaran sünneti ve hadisleri bütün müminlerin ortak mirasıdır. Peygamberimize gönülden muhabbet besleyen, O’nun örneğini benimseyen, yolundan yürüyen her bir mümin, sünnet ehlidir. Hiçbir kimse ya da zümrenin, kendisini sünnetin tek hamisi olarak görmeye hakkı yoktur. Aynı şekilde sünneti itibarsızlaştırmaya ve devre dışı bırakmaya yönelik anlayış ve gayretler de beyhude birer çabadan ibarettir. Unutulmamalıdır ki Allah Resûlü (s.a.s)’in sünnet-i seniyyesi üzerinden ötekileştirici, ayrıştırıcı bir takım söylemler; kardeşliğimizi, muhabbetimizi, birlik ve beraberliğimizi zedeleyecektir.

Ne mutlu Allah ve O’nun Peygamberi Hz. Muhammed Mustafa (s.a.s)’in yolundan gidenlere! Ne mutlu Allah’ın Kitabına ve O’nun Peygamberinin sünnetine itiba edenlere!

Salat ve selam senin üzerine olsun Ey Allah’ın Resûlü! Salat ve selam senin üzerine olsun Ey Allah’ın Habibi!

Kardeşlerim!

Dün milletimizin bekası ve huzuru için canlarını feda eden aziz şehitlerimize Cenab-ı Haktan rahmet niyaz ediyor, yakınlarına ve milletimize sabır ve baş sağlığı diliyorum. Yüce Rabbimiz, şehitlerimizin uğrunda canlarını verdikleri değerlerimizden bizleri asla ayırmasın.

¹ Âl-i İmrân, 3/31.

² Muvatta’ , Kader, 3.

³ Nisâ, 4/136.

⁴ Nisâ, 4/59.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

خَيْرُكُمْ مَنْ يُزَجِي خَيْرَهُ وَيُؤْمِنُ شَرَّهُ وَشَرُّكُمْ مَنْ لَا يُزَجِي خَيْرَهُ وَلَا يُؤْمِنُ شَرَّهُ

ÖRNEK İNSAN: MÜMİN

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerine dostturlar. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah’a ve Resûlüne itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”¹

Peygamberimiz (s.a.s), bir gün sahabeye “Hanginizin iyi, hanginizin kötü insan olduğunu size haber vereyim mi?” diye sordu ve ardından şöyle buyurdu: “İyi olanınız, kendisinden herkesin hayır umduğu ve şerrinden emin olduğu kimsedir. Kötü olanınız ise kendisinden hiç kimsenin hayır ummadığı ve şerrinden emin olmadığı kimsedir.”²

Değerli Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s.), iyi bir müminin, örnek bir insanın nasıl olması gerektiğini sözleri ve yaşantısıyla bizlere göstermiştir. Geliniz bugünkü hutbemizde Muhammedü'l-Emin olan Peygamberimizin ortaya koyduğu örnek bir müminin özelliklerine beraberce kulak verelim. Bizlere bu dünyada huzur ve mutluluğu, ahirette ise ebedi kurtuluşu kazandıracak güzel hasletleri hep birlikte yeniden hatırlayalım.

Kardeşlerim!

Resûlullah (s.a.s)’in dilinde mümin, her şeyden önce teslimiyet ve sadakat sahibidir. O, tıpkı altın gibi değerlidir.³ Hayatı boyunca İbrahimî bir duruş sergiler

ve vakarını korur. Her şart ve durumda **إِنَّا لِلَّهِ وَأَنَا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ** “Allah’a aidiz ve O’na döneceğiz.” diyerek imanından, değerlerinden asla taviz vermez. Kur’an-ı Kerim’in ve sünnet-i seniyyenin rehberliğini terk etmez, sırat-ı müstakimden yüz çevirmez.

Resul-i Ekrem (s.a.s)’in dilinde mümin bal arısı gibidir. Bal arısı gibi hep güzel, temiz, helal şeyler yer, hep güzel şeyler üretir. Kimseyi kırıp incitmez.⁴ Onun gönlünde kötüye değil iyiye, zararlıya değil faydalıya, olumsuzla değil olumluya yer vardır.

Kıymetli Müminler!

Peygamberimizin ifadesiyle hurma ağacı gibidir mümin.⁵ Her daim imanından aldığı kuvvetle canlılığını, diriliğini korur. Yaratılış gayesini unutmadan insanlığa yararlı olur.

Mümin, türlü musibetlerle imtihan edilse de yıkılmaz, ayakta kalır.⁶ Bilir ki kula düşen, imtihan ve musibetleri Eyüp misali sabır, metanet ve vakarla kabullenmektir. Yüce Allah’tan gelene “lütfun da hoş, kahrın da hoş” diyebilmektir.

Aziz Müminler!

Müminin hayatında hüzne ve ümitsizliğe yer yoktur. O, **لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا** “Üzülme! Allah bizimle beraberdir”⁷ âyetine gönülden inanır. Bilir ki herkesin onu terk ettiği anda kendisini terk etmeyen, ona ümit ve çare olan bir mevlası vardır.

Elinden ve dilinden insanların güvende olduğu kişidir mümin.⁸ **مَنْ غَشَّائَنَا فَلَيْسَ مِنَّا** “Aldatan bizden değildir.”⁹ hadisi gereği aldatmaktan ve aldanmaktan Allah’a sığınır. Müminin dilinden kötü ve yalan sözler, onur kırıcı ve gönül yaralayıcı ifadeler dökülmez. O, ötekileştirici değil birleştiricidir; nefret ettirici değil müjdeleyicidir. Her bir sözünün, her bir işinin bir gün mutlaka hesabını vereceğinin bilincindedir.

Aziz Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s)’in dilinde feraset, basiret ve itidal sahibidir mümin. Hayata ve olaylara tefekkür, hikmet ve ibret nazarıyla bakar. “Mümin, bir delikten iki defa ısırılmaz.”¹⁰ Bile bile hataya düşmez. İnancının, duygu ve düşüncelerinin istismar edilmesine izin vermez. Gönlünü, zihnini başkalarına esir etmez.

“Kalbinde zerre miktarı kibir bulunan kişi cennete giremez.”¹¹ hadisinin bilinciyle mütevazı kişidir mümin. Yaratılanı sırf Yaratıcı’dan ötürü sever. Bilir ki insanlarla dost olmayan ve kendisiyle dostluk kurulamayanda hayır yoktur.¹² Onun davranışları şefkat, merhamet, samimiyet, ülfet ve muhabbetle örülüdür.

Ve nihayet mümin, güzel koku satan attar gibidir.¹³ İnsanlara ahlâk, âdâb, erdem takdim eder. Zihinlerde hep olumlu yer edinir. Gönüllerde hep hoş sada bırakır.

Kardeşlerim!

Ne mutlu Peygamberimiz (s.a.s)’in bu övgülerine mazhar olanlara! Ne mutlu yaratılış hikmetine sarılarak Yüce Allah’ın rızasına ulaşanlara! Ne mutlu fâni âlemi bâki bir hazineye dönüştürenlere!

¹ Tevbe, 9/71.

² Tirmizî, Fiten, 76; Ahmed b. Hanbel, II, 268.

³ Ahmed b. Hanbel, II, 199.

⁴ Ahmed b. Hanbel, II, 199.

⁵ Buhârî, Edeb, 89.

⁶ Buhârî, Tevhid, 31.

⁷ Tevbe, 9/40.

⁸ Buhârî, İmân, 4.

⁹ Müslim, İmân, 164.

¹⁰ Buhârî, Edeb, 83.

¹¹ Müslim, İmân, 147.

¹² Ahmed b. Hanbel, II, 400.

¹³ Taberânî, el-Mu’cemü’l-Kebir, XII, 319.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ
إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ...

ALLAH KATINDA DİN İSLAM'DIR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Kardeşlerim!

Resûlullah Efendimiz (s.a.s)'in hizmetinde çalışan Yahudi bir genç, amansız bir hastalığa tutulmuştu. Vefakârlık örneği Peygamberimiz, ölüm döşeğinde yatan bu genci ziyarete gitti. Gencin, ruhunu bu şekilde teslim etmesine gönlü razı olmayan Rahmet Elçisi, şefkat dolu üslubuyla bir kez daha onu Müslüman olmaya davet etti. Genç, çekingen bir edayla yanında bulunan babasına baktı. Belli ki Müslüman olması durumunda ailesinin tepkisinden korkuyordu. Lakin sonuç korktuğu gibi olmadı ve babası, Allah Resûlü'nün bu nazik davetini kabul etmesini istedi. Genç de kelime-i şهادet getirerek İslam ile müşerref oldu. Bu duruma son derece sevinen Peygamber Efendimiz (s.a.s), şöyle diyerek şükürünü ifade etti: **“Benim vasıtamla bu genci ateşten kurtaran Allah’a hamdolsun.”**¹

Aziz Müminler!

Hutbemizin başında okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ** **“Şüphesiz Allah katında din İslam’dır.”**²

Peygamberimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyurmaktadır: **“Kim kalbiyle tasdik ederek Allah’tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın Rasûlü olduğuna şahadet ederse Allah ona cehennemden haram kılar.”**³

Kardeşlerim!

Hz. Âdem’den itibaren bütün peygamberler, insanlığı sadece bir olan Allah’a teslimiyet ve ibadete davet etti. Tevhid inancından uzaklaşıldığı, yaratılış gaye ve hikmetinin unutulmaya yüz tuttuğu dönemlerde Yüce Rabbimiz, peygamberleri vasıtasıyla davetini yineledi. Bu kutlu davanın son elçisi, âlemlere rahmet olarak gönderilen Peygamberimiz Muhammed Mustafa (s.a.s) oldu. O, kendisinden önceki peygamberler gibi sadece Allah’a iman ve ibadete, hak ve hakikate, bilgi ve hikmete, ahlak ve erdeme çağırırdı.

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
“Bugün dininizi kemale erdirdim. Nimetlerimin tamamını size bahşettim ve sizin için din olarak İslâm’dan hoşnut oldum.”⁴ âyetinde de belirtildiği üzere İslam, Resûl-i Ekrem Efendimiz ile kemale erdi. O, dünya ve ahiret saadetine ulaşmanın yollarını insanlığa öğretti.

Aziz Kardeşlerim!

Bizler, bütün peygamberlerin Allah’ın kulu ve elçisi olduklarına, onlar aracılığıyla gönderilen kitapların aslına

iman ederiz. Yine biliriz ve iman ederiz ki Allah katında kıyamete kadar geçerli olan tek hak din İslam’dır. Bütün insanlığın ebedi kurtuluşu Allah’ın son dini İslam’a teslim olmaktan geçer. Dünya ve ahiret saadeti, Kur’an-ı Kerim’in hayat veren mesajlarına, Resûlullah Efendimizin eşsiz örnekliğine imana bağlıdır.

Gönülünden kelime-i şهادet getiren, Allah’ın huzuruna itaatle, salih amelle, hayır ve iyiliklerle çıkan her bir mümin, Rabbimizin rahmetine mazhar olacaktır. Rab olarak Yüce Allah’ı, din olarak İslam’ı, peygamber olarak Muhammed Mustafa (s.a.s)’i, kitap olarak Kur’an’ı tasdik etmeyenler ise kendilerine yazık edeceklerdir.⁵ Onlar hakkında Yüce Rabbimiz, Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurmaktadır:

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

“Her kim İslam’dan başka bir din ararsa, bu kendisinden asla kabul edilmeyecektir. Ve o, ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır.”⁶

Aziz Müminler!

İslam’ın dalga dalga yeryüzünde yayılmasını ve gönüllerde yankılanmasını hazmedemeyenler, öteden beri dinimizin aleyhine türlü teşebbüslerde bulunmuşlardır. Bütün insanlığın kurtuluş ümidi olan, şefkat ve merhamet, huzur ve güven dini İslam, günümüzde de terör, şiddet gibi bir takım haksız ithamlarla karalanmaya çalışılmaktadır. Dünyanın pek çok yerinde Müslümanlar, ötekileştirme, ayrımcılık, baskı, şiddet ve zulüm gibi insaf ve vicdanla bağdaşmayan türlü uygulamalara maruz bırakılmaktadır. Her geçen gün İslamafobi hızla yaygınlık kazanmaktadır.

Kardeşlerim!

Tarih boyunca dinimizi, inancımızı, değerlerimizi zedelemeye ve yok etmeye yönelik girişimler, İslam hakikatine hiçbir zarar verememiştir. Allah’ın izniyle bundan sonra da zarar veremeyecektir. Yeter ki bizler, bütün bu olumsuzluklara rağmen dinimizin kıymetini iyi bilelim. Bu dini bizlere lütfeden Rabbimize çokça şükredelim. Yüce dinimizi, Kur’an ve sünnete dayalı sahih bilgilerle öğrenelim ve gelecek nesillere öğretilim. Yeter ki İslâm’ın iman, ibadet ve ahlâk esaslarını hayatımıza doğru bir şekilde yansıtalım ve insanlığa iyi örnek olalım. İnancımız ve ibadetlerimize, kardeşlik ve muhabbetimize, hâsılı bütün değerlerimize hep birlikte sahip çıkalım.

Kıymetli Kardeşlerim!

Hutbemi Kur’an-ı Kerim’de bizlere öğretilen şu dualarla bitirmek istiyorum:

“Rabbimiz! Bizi doğru yola erıştirdikten sonra kalplerimizi saptırma, bize tarafından bir rahmet başışla! Kuşku yok ki lütfu bol olan yalnız sensin!”⁷

“Ey Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işlerimizdeki taşkınlıklarımızı başışla! Ayaklarımızı dinin üzere sabit kıl! Ve kâfirler güruhuna karşı bize yardım et, bize zafer ihsan eyle!”⁸

¹ Buhârî, Cenâiz, 79.

² Âl-i İmrân, 3/19.

³ Buhârî, İlim, 49.

⁴ Mâide, 5/3.

⁵ Müslim, İmâre, 116.

⁶ Âl-i İmrân, 3/85.

⁷ Âl-i İmrân, 3/8.

⁸ Âl-i İmrân 3/147.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ

الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَخَمَدُ وَالْمَقَفِيُّ وَالْحَاشِرُ وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ .

MEVLİD-İ NEBİ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ،

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ...

Salât ve Selâm Senin Üzerine Olsun Ey Allah'ın Resûlü! Salât ve Selâm Senin Üzerine Olsun Ey Allah'ın Habibi! Salât ve Selâm Senin Üzerine Olsun Ey Âlemlere Rahmet Nebi!

Kardeşlerim!

Önümüzdeki Çarşamba'yı Perşembe'ye bağlayan gece hep birlikte Mevlid-i Nebi'yi idrak edeceğiz. Âlemlere rahmet olarak gönderilen Muhammed Mustafa (s.a.s) Efendimizin dünyayı teşriflerini bir kez daha coşkuyla kutlayacağız. Geceniz şimdiden mübarek olsun. Yüce Rabbimiz, Resûl-i Ekrem Efendimize duyduğumuz derin hürmet ve muhabbetimizi hiçbir zaman eksik etmesin. Bizleri onun yolundan, sünnet-i seniyyesinden bir an olsun ayırmasın.

Aziz Müminler!

Ümmeti olma bahtiyarlığına erdiğimiz Resûlullah Efendimiz, insanlığa sorumluluk ve görevlerini yeniden hatırlatan son peygamberdir. O bizlere; hayata ve ölüme, maziye ve istikbale dair mümince bir bakışı öğretmiştir. Teslimiyet ve sadakatı, hak ve hakikati, insaf ve vicdanı, adalet ve fazileti, sabır ve hoşgörüyü bizzat yaşayarak göstermiştir.

Kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in ümmeti olarak bizlere düşen ilk vazife, onu doğru tanıyıp doğru anlamaktır. Onu doğru tanıyıp doğru anlamak ise öncelikle yaratılışın gaye ve hikmetini, insanî ve ahlâkî değerleri, onun hayat anlayışını, şefkat ve merhamet yüklü bakışını anlamaktan geçer. Peygamberimizi doğru tanımak, hayat kitabımız Kur'an-ı Kerim'i daha iyi anlamaya vesile olacaktır. Zira Yüce Kitabımız, Peygamberimizle yaşanan bir hayata dönüşmüştür.

Kıymetli Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, “Andolsun, Allah'ın Resûlünde sizin için; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çokça zikreden kimseler için güzel örnekler vardır.”¹ buyurmuştur. Peygamberimiz

(s.a.s) de kendisinin rahmet ve tövbe peygamberi olduğunu belirtmiştir.²

Bu âyet-i kerime ve hadis-i şerif bizlere göstermektedir ki; Peygamberimizi doğru anlamakla birlikte bizlere düşen asıl vazife, onun bizlere yaşayarak öğrettiği Kur'an-ı Kerim'i hayatımıza doğru yansıtmaktır. Peygamber Efendimizin örnekliğini, güzel ahlakını kendimize şiar edinmektir. Onun gibi örnek bir mümin, iyi bir insan olmak için gayret göstermektir. Onun gibi sadakatlı bir eş, hayırlı bir evlat, şefkatli bir dede, merhametli bir baba olmaya çalışmaktır. Onun gibi emin bir komşu, candan bir kardeş, vefalı bir akraba olarak tanınmaktır.

Aziz Kardeşlerim!

Bugün insanlık, Peygamberimiz (s.a.s)'in güzel ahlakına, eşsiz örnekliğine her zamankinden daha fazla muhtaçtır. Zira insanlık, huzursuzluk girdabında, zulüm ve haksızlıkların karanlığında savrulmaktadır. Resûlullah Efendimizin idealleri, varlık ve insan tasavvuru tam olarak kavranamadığı için özellikle İslam coğrafyasında terör, şiddet, savaş ve vahşet kol gzmektedir. Peygamberimizin öldürmeyi değil yaşatmayı esas alan anlayışı bir kenara bırakıldığı için İslam diyarlarında her gün nice insan acımasızca katledilmektedir.

Kardeşlerim!

Bugün Peygamber Efendimiz (s.a.s)'e karşı yapılabilecek en büyük ihanet, onun mübarek adının bir takım karanlık düşüncelere alet edilmeye çalışılmasıdır. İnsanlığa takdim ettiği yüce değerler kullanılarak güç ve çıkar devşirilmesidir. Mümin gönüllerdeki tertemiz peygamber sevgisi ve muhabbetinin hayasızca istismar edilmesidir. Unutulmamalıdır ki; Peygamberimizin sünneti ve sireti, örnek hayatı, bizlere miras bıraktığı yüce değerler, müminler olarak hepimize emanettir. Rabbimiz, bizleri bu emanetlere sahip çıkan emin kullarından eylesin.

Aziz Müminler!

Bugün yavrularımızı kendilerine emanet ettiğimiz, nesillerimizin yetişmesinde büyük emekleri olan öğretmenlerimizin günüdür. Değerli öğretmenlerimizin gününü kutlarken aynı zamanda yarın da “Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü” olduğunu hatırlatmak istiyorum. Bu günler vesilesiyle Peygamberimizin ilme, alime ve kadına verdiği değeri asla unutmamalıyız. Üzerimize düşen görev ve sorumluluklarımızı ihmal etmemeliyiz.

Hutbemi istiklal şairimizin Peygamberimize yönelik şu dizeleriyle bitirmek istiyorum:

Dünya neye sahipse, onun vergisidir hep,
Medyun ona cemiyeti, medyun ona ferdi,
Medyundur o masuma bütün bir beşeriyet,
Ya Rab! Bizi mahşerde bu ikrar ile haşret!

¹ Ahzâb, 33/21.

² Müslim, Fedâil, 126.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ
وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

خَيْرُ يَوْمٍ طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ...

GÜNEŞİN DOĞDUĞU EN HAYIRLI GÜN: CUMA
İslam'ın şeâirinden olan Cuma namazını eda etmek üzere bu kutlu mabette bir araya gelen aziz kardeşlerim! Cumanız mübarek, gününüz hayırlı olsun!

Yine böyle bir Cuma günüydü. Peygamber Efendimiz (s.a.s), günlerce süren meşakkatli hicret yolculuğunda nihayet Medine'ye yaklaşmıştı. Medine'nin yakınında bulunan "Rânûnâ" denen yere ulaştığında öğle vakti girmişti. Rahmet Elçisi, coşkuyla kendisini karşılamaya gelen kalabalığa hutbe irad etti ve ilk Cuma namazını kıldırdı. Bu hutbede Peygamberimiz (s.a.s), ashâbı nezdinde hepimize şöyle buyurdu: **"Kendiniz gitmeden önce âhirete salih ameller gönderiniz. Allah'a yemin olsun ki, her biriniz dünyaya veda edeceksiniz. Sonra Allah, 'Resûlüm sana dinimi tebliğ etmedi mi? Sana mal vermedim mi? İmkan bahşetmedim mi? Dünyadayken ahiretin için ne hazırladın?' diye soracak... Öyleyse herkes gücü nispetinde kendini cehennem ateşinden korusun. Yarım bir hurmayı infakla ya da güzel bir sözle dahi olsa bunu yapın."**¹

Kardeşlerim!

Bugün Cuma. Bugün haftalık bayram günümüz. Bizler, her Cuma büyük bir sevinç yaşarız. Tarifi imkansız bir coşku ve heyecanın tadına varırız. Zira Cuma, haftalık dirilişimize, hayata yeniden tutunmamıza vesile olan müstesna bir gündür. Cuma, hayatın türlü hengâmesinde bunalan ruhlarımızın sükunete kavuştuğu gündür. Türlü zorluklar içinde bitap düşen gönüllerimizin durulup kendini bulduğu kıymetli bir zaman dilimidir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de, **"Ey iman edenler! Cuma günü ezan okunduğunda namaz için koşun ve alışverişle meşguliyeti bırakın. Bilesiniz ki bu, sizin için daha hayırlıdır."**² buyurmuştur. Bu yönüyle Cuma, gündelik meşgalelerden, her türlü dünyevi kaygıdan sıyrılarak Yüce Allah'ın huzuruna duruşumuzun adıdır. Nasıl ki günde beş vakit namazımızda Rabbimize olan teslimiyet ve sadakatimizi gösteriyorsak Cuma namazında da bu kararlılığımızı perçinleriz. Her Cuma kulluk ahdimizi yenileriz.

Hafta boyunca yaptığımız ibadet ve iyiliklerimizi bu buluşmada Rabbimize adeta yeniden arz ederiz.

Aziz Kardeşlerim!

Bizim için bir muhasebe zamanıdır Cuma. Gidişatımızı yeniden gözden geçirme, bilerek ya da bilmeyerek yüklediğimiz günahlardan arınma anıdır. Cuma, duaların geri çevrilmeyeceği bilinciyle Allah'a yakarışın, O'nun engin rahmeti ve merhametine sığınmanın tam da vaktidir.

Birlik ve beraberliğimizi, kardeşlik ve muhabbetimizi gür bir sedayla haykırdığımız gündür Cuma. Bizler, genciyle yaşlısıyla, kadınıyla erkeğiyle Cuma namazında aynı inançla, aynı niyetle, aynı ideallerle camilerimizde toplanırız. Peygamber makamı bu minberlerden yankılanan hutbeleri can kulağıyla dinleriz. Sevincimizle hüznümüzle yeniden kaynaşırız. Hep birlikte Allah'a kul olmanın, kardeş olmanın, paylaşmanın, dayanışmanın hazzını iliklerimize kadar yaşarız.

Aziz Müminler!

Peygamberimiz (s.a.s)'in ifadesiyle güneşin doğduğu en hayırlı gündür Cuma.³ Bu yüzdendir ki Cuma, Yüce Dinimiz İslam'ın sembollerinden biridir. Cuma rahmettir. Cuma berekettir. Cuma huzurdur. Şu kadar var ki; inancımızda her bir saniyemiz, her bir günümüz değerlidir. Çünkü zamanı yaratan da, bizlere emanet olarak lütfeden de Yüce Rabbimizdir. Ve Allah katında zamana ne atfedildiğinden, günlerin nasıl isimlendirildiğinden daha önemlisi vaktin nasıl değerlendirildiğidir. Her bir nefesimizi Rabbimizin rızası doğrultusunda tüketip tüketmediğimizdir. Kısacık ömür sermayemizi ebedi bir kazanca dönüştürüp dönüştüremediğimizdir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Son zamanlarda sıkça duyduğumuz "Kara Cuma" ifadesi, müminler olarak hepimizi rahatsız etti. Zira bizim inancımızda bütün günler Allah'ındır. Her günün sabahı, aydınlık bir geleceğe uyanıştır. Bir inancın sembolünü hedef alan ve mensuplarını yok sayan böylesi saygısız ifade ve yaklaşımların bizim geleneğimizde yeri yoktur. Bir dinin kutsalının çılgınca ve sınırsızca bir tüketim anlayışına alet edilmesi asla kabul edilemez bir durumdur.

Kardeşlerim!

Zihinlerde olumsuz bir algı oluşmasına sebep olacak bu tür gayretler karşısında müminler olarak bizlere düşen, dinimize ve değerlerimize sınırsız sarılmaktır. Bugün insanlığa karşı en önemli görevimiz, Yüce Dinimiz İslam'ı, hidayet rehberimiz Kur'an'ı, Âlemlere Rahmet Peygamberimizi en iyi şekilde temsil etmektir, doğru tanıtmaktır. Unutmayalım ki biz bu uğurda gayret ettiğimiz müddetçe Allah'ın yardımı da bizimle beraber olacaktır.

¹ İbn Hişâm, Siret, III, 30.

² Cum'a, 62/9.

³ Müslim, Cum'a, 18.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ

الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا تُشَدُّ الرِّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ مَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَسْجِدِي هَذَا

وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى

KAPANMAYAN YARAMIZ: KUDÜS

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu bir gece Mescid-i Haram’dan çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa’ya götüren Allah’ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakıyla iştir, hakıyla görendir.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Üç mescit için ibadet maksadıyla yolculuğa çıkılabilir: Mescid-i Haram, Benim şu mescidim ve Mescid-i Aksa.”²

Kardeşlerim!

Kudüs, bizim gözbebeğimizdir. Kudüs, bizim tükenmeyen özlemimizdir. Kudüs, nice peygamberin tevhid mücadelesine sahne olmuş, ismiyle ve çevresiyle mukaddes ve mübarek kılınmış bir şehirdir. Kudüs, Kutsi Şerif’tir. Diğer adıyla Beytü’l-Makdis’tir. Binlerce yıldır birçok medeniyete beşiklik yapan Kudüs ve çevresinde Hz. İbrahim, Hz. Yakub, Hz. Musa, Hz. Süleyman ve Hz. İsa gibi nice peygamberler yaşamıştır. İsrâ ve Mirâc olayı ile Kudüs’ün son kutlu misafiri Efendimiz Muhammed Mustafa (s.a.s) olmuştur. İslam’ın ilk kıblesi Mescid-i Aksâ da Kudüs’tedir.

Kudüs ve Mescid-i Aksa, bize Peygamberimizin müjdesi ve emanetidir. Kudüs, her müminin gönülden bağlandığı ve aziz bildiği bir şehirdir. Kudüs, herhangi bir toprak parçası değildir. Kudüs, sadece Filistin ve Mescid-i Aksa civarında yaşayanların değil, tüm dünya Müslümanlarının ve insanlığın ortak meselesidir.

Kıymetli Kardeşlerim!

Kudüs, Hz. Ömer’in fethiyle huzura kavuşmuştur. Müslümanlar, Kudüs’te uzun yıllar adaletli bir yönetim sergilemişlerdir. Herkesin canına, malına, inancına saygı duymuşlardır. Hatta gayr-i müslimler, aralarındaki anlaşmazlıkların çözümünde İslam’ın adaletine sığınmışlardır. Ama Darü’s-selam, yani barış ve huzurun merkezi olan Kudüs uzun zamandır mahzundur, yıllardır kan ağlamaktadır. Kudüs, bugün kapanmayan yaramız, dinmeyen sızımızdır. Kudüs, her türlü saldırıya maruz kalarak barışın şehri olmaktan çıkmıştır. Peygamberler diyarında silahlar susmamaktadır. Masum insanlar acımasızca katledilmektedir.

Kardeşlerim!

Kudüs ve çevresinde yaşayanlar, baskı, şiddet ve yalnızlaştırma gibi insanlık dışı uygulamalara maruz bırakılmaktadır. İnsanların yaşama, inanç ve düşünce özgürlüğüne insafsızca kastedilmekte, kimlik ve kişilikleri, onur ve haysiyetleri hedef alınmaktadır. Gözbebeğimiz olan Mescid-i Aksa’dan daha dün müminler alıkonmuşken bugün ise Kudüs, işgal edilmeye çalışılmaktadır. İnsanlığı, kadim geleneği ve uluslararası hukuku hiçe sayan pervasız bir anlayış, Kudüs’ü İsrail’in başkenti yapma gayreti içerisinde.

Bilinmelidir ki; böylesi fütursuzca girişimler, Kudüs ve çevresini huzursuzluk ve çatışma yurdu haline getirecektir. Bu tür kabul edilemez teşebbüsler, sağduyuya ve insanlığın vicdanına vurulan büyük bir darbedir. Huzuru, barışı ve güvenliği yok etmeye yönelik tehlikeli bir adımdır.

Kıymetli Müminler!

İnsanlık şiddet, zulüm, savaş ve göç gibi olumsuzluklar nedeniyle büyük acılar yaşamaktadır. Bütün bunlara ilaveten Kudüs’e yönelik basiret ve ferasetten uzak, insaf ve vicdandan mahrum bu teşebbüsler, sağduyu sahibi her insanı endişeye sevk etmiştir. Bütün bunlar karşısında her birimize düşen vazife, bu tür olumsuzluklara asla rıza göstermemektir. Dünyanın neresinde olursa olsun, kime karşı yapılsa yapılsın, yanlışa ve haksızlığa boyun eğmemektir.

Şu bir gerçektir ki; bugün İslam coğrafyasının, kardeşlerimizin ve insanlığın maruz kaldığı tüm felaket, zulüm ve mağduriyetlerden çıkaracağımız dersler vardır. Geliniz, bir an önce ümmet bilinciyle iman kardeşliğimizi pekiştirelim. Birbirimizin saygınlığını ve haklarını koruyalım. İçinde bulunduğumuz zorluklardan, acılardan, mahrumiyetlerden kurtulabilmek için her birimiz olanca gücümüzle çalışalım. İnancımızı, değerlerimizi yaşayalım ve gelecek nesillerimize öğretilim.

Kıymetli Kardeşlerim!

Aziz milletimiz, tarih boyunca Kudüs’le, Mescidi Aksâ ile ve Filistinli mazlum kardeşlerimizle gönül bağını hiçbir zaman koparmamıştır. Bundan sonra da koparmayacaktır. Bizler bu bilinçle bu Cuma vaktinde Rabbimize el açıp şöyle niyaz ediyoruz: Allah’ım! Bizi yeryüzündeki bütün mazlum kardeşlerimizin acısını yüreğinde hisseden ve onlara yardım için maddi-manevi varlığını seferber eden samimi Müslümanlar eyle! Bizi basiretsizlerden, ferasetsizlerden, vicdansızlardan, zalimlerden yana eyleme!

Allah’ım! Kudüs’ü ve İslam beldelerini işgale yeltenenlere, ıslah adı altında ifsat edenlere ve barışı baltalayanlara fırsat verme! Şu mübarek Cuma günü hürmetine dualarımızı kabul eyle Allah’ım!

¹ İsrâ, 17/1.

² Müslim, Hac, 511.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا
وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ ...

KARDEŞLİĞE SAPLANAN HANÇER: GIYBET Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Bir gün Peygamberimiz (s.a.s)’in eşi Aişe validemiz, Safiyye validemizin boyunun kısa olduğunu ima etmişti. Bunun üzerine Allah’ın Resûlü şu ikazıyla gıybetin ne kadar kötü bir tutum olduğuna dikkat çekti: “Ey Aişe! Sen öyle bir söz söyledin ki, o söz denize karışsaydı denizin suyunu bile kirletirdi.”¹

Aziz Müminler!

Gıybet, bir kardeşimizi hoş olmayan sözlerle anmaktır. Yokluğunda onun onur ve haysiyetini zedelemektir. Kul hakkına girmektir. Gıybet, güven ve samimiyete, huzur ve muhabbete, birlik ve beraberliğe, hâsılı kardeşliğe saplanan bir hançerdir. İnsanlıkla bağdaşmayan, mümine yakışmayan, bireyi ve toplumu sarsan çirkin bir tutum ve davranıştır. Bu yüzden Yüce Rabbimiz, Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurarak gıybeti haram kılmıştır: “Ey iman edenler! Zannın çoğundan kaçının. Çünkü öyle zanlar vardır ki günahtır. Birbirinizin özelini araştırmayın. Birbirinizin gıybetini yapmayın. Biriniz ölmüş bir kardeşinin etini yemekten hiç hoşlanır mı? Bundan tiksindiniz değil mi? O hâlde Allah’a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah, tövbeyi çok kabul edendir, çok merhametlidir.”²

Kardeşlerim!

Bizler, birbirine iman kardeşliği ile bağlı müminleriz. Bu kardeşlik, bir binanın birbirine kenetlenmiş yapı taşları gibi sapasağlam bir kardeşliktir. Bu kardeşlikte kardeşler birbirine emanettir. Kardeşimizin canı bizim canımızdır. Onur ve haysiyeti bizim onur ve haysiyetimizdir. Birbirimizi en ufak bir îma ile dahi incitmemek bu kardeşliğin bir gereğidir. Gönül erlerinden birinin şu sözü bu gerçeği ne de veciz ifade etmektedir: “Sakın incitme bir canı. Yıkarsın arş-ı Rahmân’ı.”

Aziz Kardeşlerim!

Günlük hayatımızda zihinlerimiz türlü haberlerle yorgun düşmektedir. Kulaklarımız, arzu edilen edilmeyen nice sözler işitmektedir. Özellikle kitle iletişim araçları ve sosyal medyada çoğu zaman dedikodu, yalan, iftira gibi çirkin sözler, ilgi ve merak uyandıracak şekilde sunulabilmektedir. Zaman zaman sorumsuz ve şursuzca yayınlanan asılsız haber ve yorumlarla insanların onur ve haysiyeti hedef alınabilmektedir. Oysa Peygamberimiz (s.a.s), Müslümanı “elinden ve dilinden emin olunan insan”³ diye tanımlamıştır.

Kardeşlerim!

Resûlullah (s.a.s), şu hadisiyle gıybet, dedikodu, su-i zan ve özel halleri araştırma gibi mümine yakışmayan durumlardan uzak durmayı emretmiştir: “Birbirinizin gıybetini yapmayın. Gizli hâllerinizi araştırmayın. Çünkü her kim insanların gizli hâllerini araştırırsa Allah da onun gizli hâlini araştırır. Ve neticede onu evinde bile olsa rezil eder.”⁴

Resûl-i Ekrem Efendimiz, “Allah’a ve ahiret gününe iman eden ya hayır konuşsun ya da sussun.”⁵ buyurmuştur. Her duyduğunu söylemesinin, kişiye günah olarak yeteceğini bildirmiştir.⁶

Heyhât! Gelin görün ki bugün bir sektör haline gelen yalan, iftira, gıybet ve dedikodu ile kimilerince algı operasyonları yürütülmektedir. Bu tür olumsuzluklarla, birey ve toplumun huzur ve sükûnetine büyük zararlar verilmektedir.

Değerli Kardeşlerim!

Dilimiz, fitne ve fesat için değil; her daim güven ve itimat, huzur ve sükûnet için dönsün. Sözlerimiz, gıybet ve dedikodu, iftira ve yalan için değil; sadakat ve doğruluk için dökülsün. Kelamımız, kin, nefret ve düşmanlığa değil; ülfet, muhabbet ve kardeşliğe vesile olsun. Unutmayalım ki, o büyük gün ebedi nimetlere kavuşacak olanlar, zihnine, gönlüne, diline, eline, hâsılı bütün bedenine sahip çıkan ve hayata münce bakanlardır.

Hutbemizi Peygamberimiz (s.a.s)’in şu duasıyla bitirmek istiyorum:

“Allah’ım! Kulağımın, gözümün ve dilimin şerrinden, kalbimin kötülüğünden sana sığınırım.”⁷

¹ Tirmizî, Sıfatü’l-kıyâme, 51; Ebû Dâvûd, Edeb, 35.

² Hucurât, 49/12.

³ Buhârî, İmân, 4.

⁴ Ebû Dâvûd, Edeb, 35.

⁵ Buhârî, Rikâk, 23.

⁶ Ebû Dâvûd, Edeb, 80.

⁷ Tirmizî, Daavât, 74; Ebû Dâvûd, Vitir, 32.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ
الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ الْحَالَ بَيْنَ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيْنَ وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ
مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْصِهِ، وَمَنْ وَقَعَ
فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ...

HELAL HARAM DUYARLILIĞI

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerime de şöyle buyurmuştur: “Ey iman edenler! İçki ve benzeri şeyler, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz.”¹

Peygamber Efendimiz (s.a.s) de, okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyurmuştur: “Helâl de bellidir, haram da bellidir. İkisinin arasında birtakım şüpheli hususlar vardır ki insanların çoğu bunları bilmezler. Kim şüpheli şeylerden sakınırsa, dinini ve haysiyetini korumuş olur. Kim de şüpheli şeylere düşerse, harama düşmüş olur...”²

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, insanı en değerli varlık olarak yaratmıştır. Tertemiz fitratını korumak ve ebedi kurtuluşa ulaşmasını sağlamak için ona bazı sınırlar çizmiştir. Hayatımız boyunca riayet etmemiz gereken bu sınırlara helal ve haram diyoruz.

Helal, yaratılışın gaye ve hikmetine uygun olan güzelliklerdir. Haram ise, mükerrem olarak yaratılan insanın onur ve haysiyetini zedeleyen, ona zarar veren çirkinliklerdir. Helal, Allah’ın rızasına uygun söz, tutum ve davranışlardır. Haram ise Rabbimizin gazabına ve insanların kınamasına neden olacak kötülüklerdir.

Değerli Müminler!

Helali gözetmek, Allah’a imanın yani O’na verdiğimiz kulluk sözüne sadakatin göstergesidir. Harama bulaşmak ise bu sözü göz ardı etmektir. Helalin peşinde koşmak, insana yaraşır, nezih ve şerefli bir hayat yaşama gayretidir. Harama dalmak ise zihni ve gönlü bulandırma; heva ve hevesin, arzu ve isteklerin esiri olma halidir.

İnsan, helale ne kadar yaklaşırsa huzura da o kadar yaklaşır. Harama doğru yürümenin sonu ise pişmanlık ve mutsuzluktur.

Helâl-haram duyarlılığını yitirerek israf edilmiş bir ömrün akıbeti hüsrandır.

Kıymetli Kardeşlerim!

Dinimizde hiç kimsenin kendi arzusuna göre helal ve haram koyma yetkisi yoktur. Kur’an-ı Kerim’in rahmet yüklü mesajlarına iman eden, Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in kutlu yolundan yürüyen her mümin, helal-haram duyarlılığına sahip olmak zorundadır. Mümin, imanının gereği olarak Rabbini seven, sınırlarını bilen, kendini tanıyan insandır. O, vicdan ve merhametini yitirerek hiçbir canı incitemez. Duyarsız, hürmetsiz ve iffetsiz davranarak kendisinin ve başkasının haysiyetini çiğneyemez.

Mümin, şu geçici dünyada sayılı nefeslerini falcılık, kumar, şans oyunları, faiz, rüşvet, tefecilik, hırsızlık gibi haksız kazançlarla tüketemez. Allah’ın kendisine emanet verdiği bedenini alkollü içki ve uyuşturucu maddelerle zehirleyemez. Helal olmayan yiyecek ve içeceklerle sağlığına yazık edemez.

Mümin öyle bir insandır ki; yetim malına el uzatamaz. Kul ve kamu hakkına giremez. Eş ve çocuklarına, anne ve babasına, komşu ve akrabasına kötü muamelede bulunamaz. Yalan, yalancı şahitlik, iftira ve kötü sözlerle dilini kirletmez. Emanete asla ihanet edemez, verdiği sözden dönemez. Fitne ve fesat peşinde koşamaz, bozgunculuk yapamaz.

Değerli Kardeşlerim!

Müminler olarak, helal ve haram sınırları karşısındaki tutumumuza bakalım. Her birimiz, şu soruları kendimize soralım: Helal-haram duyarlılığı çerçevesinde bir hayat mı yaşıyoruz? Yoksa bir idrak tutulması içinde miyiz? Günahı umursamayarak, haramdan kaçınmayarak dünya ve ahiret mutluluğumuzu tehlikeye mi atıyoruz? Yoksa gönülden bir tövbe ile bir daha geri dönmek üzere yanlışlarımızı terk edebiliyor muyuz?

Kıymetli Kardeşlerim!

Unutmayalım ki; mümine yaraşan, helale ve harama karşı uyanık olmaktır. İnsan hata yapabilir. Ama hata edenlerin en ferasetlileri, en kısa zamanda hatadan dönen ve tövbe edenlerdir.

Hutbemizi Peygamberimiz (s.a.s)’in şu duasıyla bitirmek istiyorum: “Allah’ım! Doğu ile batı arasını uzaklaştırdığın gibi benimle günahlarımın arasını da uzaklaştır!”

Allah’ım! Beyaz elbisenin kirden arınması gibi beni de günahlarımdan arındır!”³

¹ Mâide, 5/90.

² Buhârî, İmân, 39; Müslim, Müsâkât, 107.

³ Buhârî, Ezân, 89.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغُ

EŞSİZ SERMAYEMİZ: ÖMÜR

Cumanız Mübarek Olsun Aziz Müminler!

Yüce Rabbimiz, okuduğum âyet-i kerimede şöyle buyuruyor: “Allah, hanginizin daha iyi amel işlediğini ortaya koymak amacıyla sizi imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır.”¹

Peygamber Efendimiz (s.a.s) de okuduğum hadis-i şerifte şöyle buyuruyor: “İki nimet vardır ki insanların çoğu bunları değerlendirme hususunda aldanmıştır: Sağlık ve boşa geçirilen vakit.”²

Kardeşlerim!

Bugünlerde yeni bir miladi yılın eşiğindeyiz. En değerli sermayemiz olan ömrümüzden bir yılı daha geride bırakmak üzereyiz. Yüce Rabbimiz, hepimize bereketli bir ömür nasip eylesin. Gelecek günlerimizi, geride bıraktığımız günlerden daha hayırlı kılsın.

Kıymetli Kardeşlerim!

Yılları ister hicri, ister miladi diye adlandıralım. Günleri ister hicri ister miladi takvime göre hesaplayalım. Zamanın yegâne sahibi Yüce Rabbimizdir. Her bir ânımızı bizlere emanet olarak lütfeden O’dur. Ve Rabbimizin katında asıl önemli olan, zamanı nasıl geçirdiğimizdir. Sayılı nefeslerimizi ne uğrunda tükettiğimizdir. Ömür nimetini, yaratılış gayemize uygun değerlendirip değerlendirmediklerimizdir.

Kardeşlerim!

Rabbimizin dünya imtihanında bizler için takdir ettiği kısa zaman dilimine ömür diyoruz. Ömür, mamur edilmesi, ebedi kazanca dönüştürülmesi gereken hayatı ifade eder. Eğer fani dünya hayatı, Allah’a iman ve salih amellerle donatılmışsa mamur edilmiş demektir. Eğer bu kısacık hayat, emanet ve sorumluluk bilinciyle Allah’ın razı olacağı şekilde yaşanmışsa bereketlenmiş demektir.

Aziz Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, ömrümüzü daha anlamlı ve bereketli kılabilmemiz için fırsatlar sunar her birimize. Zamanın hızla geçişini haber veren her yeni yılın başlangıcı da bu fırsatlardan biridir. Bu fırsat, hayata adeta yeni bir başlangıç yapmamız ve tertemiz bir sayfa daha açmamız içindir. Bir yıla yönelik yeni niyetler ve yüce idealler belirlememiz, hayırlı planlar yapmamız içindir. Bu fırsat, kendimizi hesaba çekmemiz, hatalarımızı gözden geçirip düzeltmemiz ve günahlarımıza tövbe etmemiz içindir.

Kardeşlerim!

Öyleyse ömrümüzden bir seneye daha veda ederken hep birlikte kendimize şu soruları yöneltelim:

Yerde ve gökte bulunan varlıklar, kendi lisanlarıyla Yüce Allah’ı tesbih ederken biz O’na ne kadar yakın olabildik? **“Ben sizin Rabbiniz değil miyim?”**³ sualine karşı Allah’a verdiğimiz söze ne kadar sadık kalabildik? O’nun emirlerini ne kadar tutabildik? Yasaklarından ne kadar sakınabildik?

Bu yıl boyunca sevap hanemize hangi hayırları, hangi iyilik ve güzellikleri kaydedebildik? Elimizi, dilimizi, gözümüzü, kulağımızı, zihnimizi, gönlümüzü haram ve günahlardan ne kadar koruyabildik?

İki günü birbirine denk olanın zararda olduğu şu hayatta acaba kaç günümüzü diğerinden daha verimli kılabiliriz? Kaç günümüzü ebedi kazanca dönüştürebildik?

Anne ve babamıza, eş ve evladımıza, akraba ve komşularımıza karşı vazifelerimizi ne kadar yerine getirebildik? İhtiyaç sahiplerinin derdiyle ne kadar dertlenebildik? Dünyanın neresinde olursa olsun mağdur ve mazlum kardeşlerimizin acısını dindirmek için neler yapabildik?

Kardeşlerim!

Bütün bu soruların cevabını vermemiz gereken saatleri, inancımızda, kültür ve geleneğimizde olmayan bir takım yanlış davranışlarla israf etmek bizlere yakışmaz. Piyango ve şans oyunlarına umut bağlayarak alın teri dökmeden, emek harcamadan kazanmaya çalışmak, dinimizin helal kazanç duyarlılığıyla bağdaşmaz. Alkollü içkilerle sağlığı heba etmek, sınırsız ve uygunsuz eğlencelerle vakti öldürmek, müminde bulunması gereken emanet bilinciyle asla uyuşmaz.

Zira Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in ifade ettiği gibi mümin, hastalığa yakalanmadan önce sağlığının kıymetini bilmelidir. Meşguliyetle düşmeden önce boş zamanını faydalı işlerle geçirmelidir. İhtiyarlık gelip çatmadan önce gençliğini hayırlı amellerle değerlendirmelidir. Darlığa ve yokluğa maruz kalmadan önce varlığını ve imkânlarını dünya ve ahiret saadetine vesile kılabilirdi.⁴

Kardeşlerim!

Yılın bu son Cuma vaktinde Yüce Rabbimizden niyazımız odur ki; bahsettiği iman nimetini son nefesimize kadar taşıyabilmeyi bizlere lütfeyesin. Günlerimizi, aylarımızı, yıllarımızı salih amellerle bereketli kılsın. Bizleri iyi olan ve iyi işler yapan, kötünden uzak duran ve kötülüğe engel olan kullarından eylesin. Cennetini kazandıracak işleri yapabilme, cehenneme götürecek davranışlardan kaçınabilme konusunda bizlerden yardımını esirgemesin.

¹ Mülk, 67/2.

² Buhâri, Rikâk, 1.

³ A’râf, 7/172.

⁴ Hâkim, el-Müstedrek, IV, 341.